

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 6.6.2012
COM(2012) 280 final

2012/0150 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber
og om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF og 82/891/EF, af direktiv 2001/24/EF,
2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF og 2011/35/EF og af forordning (EU)
nr. 1093/2010**

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2012) 166 final}

{SWD(2012) 167 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Den finansielle krise har sat de nationale og Unionens myndigheders evne til at håndtere bankernes problemer på en alvorlig prøve. I mellemtiden er de finansielle markeder i Unionen blevet integreret i en sådan grad, at indenlandske chok i en enkelt medlemsstat hurtigt kan sprede sig til andre medlemsstater.

På den baggrund udsendte Kommissionen i oktober 2010 en meddelelse¹ med planer for en EU-ramme for krisestyring i finanssektoren. Denne ramme skulle give myndighederne fælles, effektive værktøjer og beføjelser til forebyggende håndtering af bankkriser, således at den finansielle stabilitet bevares og skatteyderne i mindst muligt omfang påføres tab i forbindelse med insolvens.

På internationalt plan har G20-lederne på baggrund af de nyeste erfaringer slået til lyd for en gennemgang af afviklingsordninger og konkurslovgivninger for at sikre, at de giver mulighed for en velordnet afvikling af store, komplekse grænseoverskridende institutter². I Cannes i november 2011 godkendte de dokumentet "Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions" ("Key Attributes")³ fra Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB). Heri er beskrevet de nøgleelementer, som FSB anser for nødvendige i forbindelse med en effektiv afviklingsordning. Iværksættelsen heraf skulle gøre det muligt for myndighederne at afvikle finansieringsinstitutter på en velordnet måde uden at påføre skatteyderne tab i forbindelse med solvensstøtte og samtidig videreføre institutternes centrale økonomiske funktioner. I juni 2012 agter G20-landene at påbegynde arbejdet med at evaluere de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af disse bestemmelser i de forskellige jurisdiktioner.

I juni 2010 vedtog Europa-Parlamentet en initiativbetænkning med henstillinger om grænseoverskridende krisestyring i banksektoren⁴. I betænkningen blev behovet for en EU-ramme til styring af banker, der har finansielle problemer, understreget, og der blev henstillet til, at man går i retning af større integration og sammenhæng i de afviklingskrav og -ordninger, der gælder for grænseoverskridende institutter. I december 2010 vedtog Rådet (økonomi og finans) konklusioner⁵, hvori det slog til lyd for en EU-ramme for kriseforebyggelse, -styring og -løsning. I konklusionerne understreges det, at rammen bør finde anvendelse på alle banker, uanset størrelse, forbedre det grænseoverskridende samarbejde og bestå af tre kategorier af foranstaltninger (forberedende og forebyggende foranstaltninger, tidlig indgriben samt afviklingsredskaber og -beføjelser). Disse foranstaltninger bør "tage sigte på at opretholde den finansielle stabilitet ved at beskytte offentlighedens og markedets tillid; prioritere forebyggelse og forberedelse; tilvejebringe troværdige afviklingsværktøjer; gøre det muligt at sætte hurtigt og beslutsomt ind; begrænse moralsk hasard og mindske de overordnede omkostninger for de offentlige midler mest muligt ved at sikre en retfærdig byrdefordeling mellem de finansielle institutioners interessenter; bidrage til en gnidningsløs afvikling af grænseoverskridende koncerner; sikre juridisk klarhed og begrænse konkurrenceforvridning."

¹ KOM(2010) 579 endelig.

² G20-ledernes erklæring fra topmødet om finansmarkederne og verdensøkonomien, april 2009.

³ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf.

⁴ (2010/2006(INI)).

⁵ 17006/1/10.

Herudover skal en højniveaugruppe aflægge rapport til Kommissionen i anden halvdel af 2012 om, hvorvidt strukturelle reformer af Unionens banker oven i de igangværende reguleringsmæssige reformer ville styrke den finansielle stabilitet og forbedre effektiviteten og forbrugerbeskyttelsen⁶. Gruppens forslag vil blive vurderet særskilt, når arbejdet er afsluttet.

Endelig oplyste Kommissionen den 30. maj 2012, at den agter at indlede en kortlægning af de vigtigste etaper hen imod en fuldstændig økonomisk og monetær union, (herunder) bl.a. skridt i retning af en bankunion, som skal omfatte et integreret finansielt tilsyn og en fælles indskudsgarantiordning⁷.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

I perioden mellem 2008 og 2012 afholdt Kommissionen en række høringer og drøftelser med eksperter og centrale interesseparter vedrørende bankgenopretning og -afvikling. Som sidste offentlige høring inden vedtagelsen af forslaget blev der i januar 2011 offentliggjort et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med en detaljeret beskrivelse af de potentielle politikløsninger, som Kommissionen havde under overvejelse. Høringen blev afsluttet den 3. marts 2011. For et af afviklingsværktøjernes vedkommende, det såkaldte bail in- eller gældsnedskrivningsværktøj, blev der afholdt målrettede drøftelser med eksperter fra medlemsstaterne, banksektoren, den akademiske verden samt advokatfirmaer i april 2012. Drøftelserne vedrørte gældsnedskrivningsværktøjets nøgleparametre, herunder især kriterierne for udløsning af afvikling, anvendelsesområdet for en bail in, dennes potentielle minimumsniveau, afvikling af koncerner samt beskyttelse af erhvervede rettigheder (grandfathering). På Europa-Kommissionens websted findes en række dokumenter vedrørende disse offentlige høringer⁸.

På baggrund heraf har Kommissionen udarbejdet vedlagte lovgivningsmæssige forslag. Kommissionens tjenestegrene har også udarbejdet en konsekvensanalyse til forslaget, som findes på Europa-Kommissionens websted⁹.

Der er taget hensyn til bemærkningerne fra Udvalget for Konsekvensanalyse (IAB) i dettes første og anden udtalelse i maj og juni 2011. Konsekvensanalysen er desuden blevet ajourført i lyset af den seneste udvikling i internationale fora, og resultaterne af drøftelserne i april 2012 vedrørende bail in-værktøjet er blevet indarbejdet i analysen. Nærmere bestemt gøres der i den ændrede konsekvensanalyse bedre rede for den juridiske og institutionelle kontekst, idet der gives en beskrivelse af de nationale tilsyns- og afviklingsmyndigheders ansvarsområder samt forbindelserne mellem forslaget vedrørende bail in og de planlagte CRD IV-krav (det fjerde kapitalkravsdirektiv). Der gives i konsekvensanalysen en bedre forklaring af indholdet af politikløsningerne, særlig løsningen vedrørende bail in-/gældsnedskrivningsværktøjet. Desuden er virkningerne af bail in-værktøjet for bankers og ikke-finansielle virksomheders (SMV'ers) finansieringsomkostninger blevet tilføjet. Et afsnit vedrørende forslagets sammenhæng med andre reguleringsmæssige forslag er blevet

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/group_of_experts/index_en.htm#High-level_Expert_Group.

⁷ http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/nd/eccomm2012_en.pdf.

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm.

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm.

færdiggjort. Endelig er overvågnings- og evalueringsordningerne blevet præciseret yderligere ved udpegning af de mest relevante indikatorer, der skal overvåges.

I konsekvensanalysen konkluderes følgende:

- Det foreslåede EU-regelsæt for bankafvikling vil opfylde målene om at styrke den finansielle stabilitet, reducere moralsk hasard, beskytte indskydere og kritiske bankydelse, spare offentlige midler og beskytte det indre marked for finansieringsinstitutter.
- Regelsættet forventes at få positive sociale og arbejdsmarkedsmæssige virkninger: for det første ved at mindske risikoen for en systemisk bankkrise og undgå tab i økonomisk velstand som følge af en bankkrise; og for det andet ved i mindst muligt omfang at påføre skatteyderne tab i forbindelse med insolvensstøtte til institutter.
- De omkostninger, regelsættet afstedkommer, er forbundet med en eventuel stigning i institutternes finansieringsomkostninger på grund af bortfaldet af den implicite sikkerhed i form af statsstøtte og med udgifterne til afviklingsfonde. Institutterne vil kunne vælte de øgede omkostninger over på deres kunder eller aktionærer ved at sænke renten på indskud, hæve udlånsrenten og bankgebyrerne eller reducere aktieafkastet. I betragtning af konkurrenceelementet vil de dog muligvis ikke kunne videregive alle omkostningerne. De potentielle fordele ved regelsættet i form af økonomisk velstand over længere tid og lavere risiko for en systemisk krise er væsentlig større end de potentielle omkostninger.

3. GENEREL REDEGØRELSE: ET REGELSÆT FOR GENOPRETNING OG AFVIKLING

Behovet for et effektivt regelsæt for genopretning og afvikling

Banker og investeringsselskaber (i det følgende benævnt institutter) leverer vitale ydelser til borgere, virksomheder og økonomien i almindelighed (f.eks. modtagelse af indlån, långivning og drift af betalingssystemer). De fungerer i høj grad på grundlag af tillid og kan hurtigt blive ulevedygtige, hvis deres kunder og modparter mister tilliden til, at de kan opfylde deres forpligtelser. Hvis banker bliver nødlidende, bør de afvikles ved almindelig insolvensbehandling. Men omfanget af de indbyrdes afhængighedsforhold mellem institutterne skaber risiko for en systemisk krise, når en enkelt banks problemer kan forplante sig til hele systemet. På grund af denne systemiske risiko og institutternes vigtige økonomiske rolle kan almindelig insolvensbehandling i nogle tilfælde være uhensigtsmæssig; og det forhold, at der ikke har været effektive værktøjer til rådighed til styring af kriseramte institutter, har alt for ofte gjort det nødvendigt at anvende offentlige midler til at genoprette tilliden til selv forholdsvis små institutter for at undgå, at en dominoeffekt udløst af nødlidende institutter kunne forvolde alvorlig skade på realøkonomien.

Det er derfor nødvendigt med et effektivt regelsæt, der kan håndtere nødlidende banker på en ordentlig måde og forhindre spredning til andre institutter. Målet med et sådant regelsæt vil være at give de relevante myndigheder fælles, effektive værktøjer og beføjelser til forebyggende håndtering af bankkriser, således at den finansielle stabilitet bevares og skatteyderne i mindst muligt omfang påføres tab.

Forberedelse og forebyggelse, tidlig indgriben og afvikling

Med henblik på disse opgaver bør de relevante myndigheder råde over en række beføjelser, der kan opdeles i tre kategorier: i) forberedende skridt og planer til at minimere risikoen for

potentielle problemer (forberedelse og forebyggelse¹⁰), ii) i tilfælde af begyndende problemer, beføjelser til at forhindre en forværring af bankens situation på et tidligt stadium for at undgå insolvens (tidlig indgriben), og iii) hvis et instituts insolvens er et problem, der berører almene hensyn (defineret i artikel 27 og 28), et klart middel til at sanere eller afvikle banken på en velordnet måde, samtidig med at man bevarer dens kritiske funktioner og i størst muligt omfang begrænser de tab, der måtte påføres skatteyderne i forbindelse med insolvens (afvikling). Tilsammen udgør disse beføjelser et effektivt regelsæt for genopretning og i givet fald afvikling af institutter. Da den risiko, en individuel bank udgør for den finansielle stabilitet, ikke kan bestemmes fuldt ud på forhånd, bør de relevante myndigheder råde over disse beføjelser i forhold til en hvilken som helst bank, uanset størrelse eller omfanget af dens aktiviteter.

Afvikling - en særlig insolvensordning for institutter

I de fleste lande underkastes banker og andre virksomheder, der har finansielle problemer, almindelig insolvensbehandling. Denne behandling giver mulighed for en sanering af virksomheden (hvilket indebærer nedbringelse af dens gældsbyrde i samråd med kreditorerne) eller en likvidation og allokering af tab til kreditorerne eller begge dele. I ingen af tilfældene får kreditorer og aktionærer fuld godtgørelse. Erfaringerne fra forskellige bankkriser viser imidlertid, at insolvenslovgivningen ikke altid er i stand til at håndtere nødlidende finansieringsinstitutter effektivt, da den ikke tager tilstrækkeligt højde for behovet for at undgå forstyrrelser af den finansielle stabilitet, opretholde væsentlige ydelser eller beskytte indskydere. Insolvensbehandling er desuden en langvarig procedure, der i tilfælde af sanering indebærer vanskelige forhandlinger og aftaler med kreditorerne, og hvis varighed, omkostninger og resultater kan skade debitorer og kreditorer.

Afvikling er et alternativ til almindelig insolvensbehandling og giver mulighed for at omstrukturere eller afvikle en nødlidende bank, hvis situation ville skabe problemer, der berører almene hensyn (true den finansielle stabilitet, videreførelsen af en banks kritiske funktioner og/eller sikkerheden for indskud, kundeaktiver og offentlige midler)¹¹. Ved afvikling bør man derfor - under hensyntagen til Unionens statsstøtteregele - opnå de samme resultater for institutterne som ved almindelig insolvensbehandling for så vidt angår allokeringen af tab til aktionærer og kreditorer, samtidig med at man opretholder den finansielle stabilitet og kun i begrænset omfang påfører skatteyderne tab i forbindelse med solvensstøtte. I forbindelse med afvikling bør man desuden sørge for retssikkerhed, gennemsigtighed og forudsigelighed i behandlingen af aktionærer og bankkreditorer og bevare værdier, som ellers kunne blive tilintetgjort ved en konkurs. Herudover bør muligheden for afvikling, idet den fjerner den implicite sikkerhed for en offentligt finansieret bail-out af institutterne, tilskynde uforsikrede kreditorer til at vurdere den risiko, der er forbundet med deres investeringer, bedre. Hvis man desuden udformer de nationale ordninger for finansiering af afvikling i overensstemmelse med statsstøtteregele, vil det sikre, at de overordnede mål for afviklingsregelsættet kan opfyldes.

Balance mellem forudsigelighed for investorer og skønsbeføjelser for myndigheder

For at beskytte eksisterende ejendomsrettigheder bør der indledes en afvikling af en bank, når den er meget tæt på insolvens, dvs. på randen til at blive nødlidende. Men vurderingen af,

¹⁰ Ved "forebyggelse" forstås i denne sammenhæng, at man undgår, at institutter bliver nødlidende under uordnede forhold, som kan forårsage finansiell ustabilitet, ikke at man helt udelukker, at de kan blive det.

¹¹ Hvis myndighederne vurderer, at den finansielle stabilitet og skatteyderne ikke er truet, kan man lade en bank (eller dele heraf) blive nødlidende under velordnede forhold.

hvornår tiden er inde til at indlede en afvikling, kan afhænge af en række variabler og faktorer i forbindelse med de gældende markedsvilkår eller individuelle forhold vedrørende likviditet eller solvens, som indebærer, at afviklingsmyndigheden skal have visse skønsbeføjelser. På samme måde bør de konkrete foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med en afvikling, ikke være fastsat på forhånd for nogen bank, men bør i stedet træffes på grundlag af de konkrete omstændigheder.

Der er behov for et EU-regelsæt med ensartede værktøjer, principper og procedurer for at skabe tilstrækkelig konvergens i den måde, hvorpå de nationale myndigheder gennemfører afvikling. Ved udformningen af dette regelsæt skal der findes en balance mellem de nødvendige beføjelser for tilsynsmyndighederne til at foretage et skøn, der tager hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i hvert enkelt tilfælde, og nødvendigheden af at sikre lige konkurrencevilkår og bevare det indre markeds integritet. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) bør tildeles en klar beføjelse til at udstede retningslinjer og tekniske standarder for at sikre ensartet anvendelse af afviklingsbeføjelserne, til at deltage i afviklingsplanlægning for alle grænseoverskridende institutter og til at foretage bindende mægling mellem nationale myndigheder i tilfælde af tvister vedrørende anvendelsen af regelsættet.

Endelig kræver en vellykket afvikling tilstrækkelige midler, f.eks. til udstedelse af garantier eller ydelse af kortfristede lån for atter at gøre de kritiske dele af en afviklet enhed levedygtige. Disse midler bør i princippet tilvejebringes af banksektoren på en rimelig og forholdsmæssigt afpasset måde og så vidt muligt på forhånd (under hensyntagen til de økonomiske omkostninger). Tilsammen sikrer disse skridt, at uanset hvilke afviklingsforanstaltninger der iværksættes, vil omkostningerne fortrinsvis blive afholdt af institutterne selv og af deres ejere og investorer.

Det indre marked - behandling af grænseoverskridende koncerner

Grænseoverskridende koncerner består af institutter, der er etableret i forskellige medlemsstater. Afviklingsregelsættet anerkender eksistensen af grænseoverskridende koncerner i Europa som en af hoveddrivkræfterne i integrationen af Unionens finansielle markeder. I regelsættet er der fastsat særlige regler for grænseoverskridende koncerner vedrørende forberedelse og forebyggelse (artikel 7, 8, 11, 12 og 15), tidlig indgriben (artikel 25) og afvikling (artikel 80-83). Det indeholder også regler om overførsel af aktiver mellem enheder, der tilhører en koncern, i perioder med finansiell uro (artikel 16-22).

Reglerne for koncerner tilsigter en balance mellem ønsket om at gennemføre en effektiv afvikling af en koncern som helhed, når det er nødvendigt, og beskyttelsen af den finansielle stabilitet i både de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv, og Unionen. Effektive metoder til afvikling af grænseoverskridende koncerner er det eneste middel til at opnå finansiell stabilitet i Unionen og dermed forbedre det indre markeds funktion, også i krisetider. Ved at give koncernafviklingsmyndigheden en fremtrædende rolle bør det navnlig sikres, at der sker en effektiv og hurtig afvikling af en koncern, som minimerer dens værditab, uden at der i den forbindelse gives køb på de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger for værtsmedlemsstaterne.

Uanset den fremtrædende rolle, koncernafviklingsmyndigheden tildeles, vil der blive taget behørigt hensyn til værtsafviklingsmyndighedernes interesser gennem: a) etablering af ordninger for samarbejde mellem afviklingsmyndigheder ved oprettelse af kollegier af afviklingsmyndigheder, b) anerkendelse af, at den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv, skal tages i betragtning, når der træffes beslutninger

vedrørende koncerner, c) udformning af klare beslutningsprocedurer, der giver alle myndigheder mulighed for at give deres synspunkter til kende, samtidig med at det sikres, at der træffes en enkelt beslutning vedrørende afviklingen af en koncern, og d) indførelse af mekanismer til bilæggelse af tvister mellem afviklingsmyndigheder (mægling ved EBA).

EBA¹² påtager sig en bindende mæglerrolle, jf. forordning (EU) nr. 1093/2010, navnlig artikel 19. I den forbindelse finder alle de relevante regler i nævnte forordning anvendelse, herunder artikel 38 og artikel 44, stk. 1.

Alle disse mekanismer skulle sikre, at afviklingen af en koncern eller ydelsen af finansiel støtte mellem institutter, der tilhører koncernen, ikke skader nogen del af koncernen, og at der ikke gives køb på den finansielle stabilitet i den medlemsstat, hvor datterselskabet er beliggende.

4. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

4.1. Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i henhold til hvilken der kan vedtages foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af nationale bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

I henhold til forslaget harmoniseres de nationale love om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at medlemsstaterne har de samme værktøjer og procedurer til håndtering af situationer, hvor systemisk vigtige institutter bliver nødlidende. Det harmoniserede regelsæt forventes således at befordre finansiel stabilitet i det indre marked ved at sikre, at alle medlemsstater har den nødvendige minimumskapacitet til afvikling af institutter, og ved at lette samarbejdet mellem de nationale myndigheder for så vidt angår grænseoverskridende koncerner, der bliver nødlidende.

Derfor er artikel 114 i TEUF det rette retsgrundlag.

4.2. Nærhed

I henhold til nærhedsprincippet i artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, handler Unionen på de områder, der ikke hører under dens enekompetence, kun hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på centralt, regionalt eller lokalt plan, men på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Kun ved at handle på EU-plan kan det sikres, at medlemsstaterne anvender foranstaltninger, som indbyrdes er tilstrækkeligt forenelige, over for nødlidende institutter. Selv om banksektoren i Unionen er meget integreret, er de ordninger, der findes til håndtering af bankkriser, nationalt funderede og meget forskelligartede. I mange nationale retssystemer har myndighederne ikke de nødvendige beføjelser til at afvikle finansieringsinstitutter på en

¹² For at sikre, at afviklingsmyndighederne er repræsenteret i EBA, og for at afhjælpe interessekonflikter ændres forordning (EU) nr. 1093/2010 således, at begrebet kompetente myndigheder i forordningen også omfatter de nationale afviklingsmyndigheder.

velordnet måde og samtidig opretholde de ydelser, der er væsentlige for den finansielle stabilitet, og i mindst muligt omfang påføre skatteyderne tab i forbindelse med solvensstøtte. Sådanne uensartede nationale lovgivninger egner sig dårligt til at håndtere krisernes grænseoverskridende dimension fyldestgørende og vanskeliggør eventuelle ordninger for samarbejde mellem hjemland og værtsland.

Væsentlige forskelle i nationale procedurer for afvikling kan desuden føre til uacceptable risici for den finansielle stabilitet og være til skade for effektiv afvikling af grænseoverskridende koncerner. Da indførelsen af hensigtsmæssige afviklingsordninger på EU-plan kræver betydelig harmonisering af nationale praksisser og procedurer, bør Unionen fremsætte forslag til de nødvendige lovgivningsmæssige skridt. Afvikling er imidlertid tæt forbundet med områder i national ret, som ikke er harmoniseret, f.eks. insolvens- og formueret. Det egnede juridiske instrument er derfor et direktiv, da det skal gennemføres i national ret for at sikre, at regelsættet implementeres på en sådan måde, at det får den tilsligtede virkning i samspil med de særlige træk, der kendetegner den relevante nationale ret.

4.3. Proportionalitet

I medfør af proportionalitetsprincippet må indholdet og formen af Unionens handling ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målene i traktaterne.

I princippet bør en nødlidende bank underkastes almindelig insolvensbehandling som enhver anden virksomhed. Banksektoren adskiller sig dog fra de fleste andre erhvervssektorer, idet den udfører kritiske funktioner i økonomien og er særlig sårbar over for systemiske kriser. Disse kendetegn gør, at likvidationen af en bank kan få mere alvorlige konsekvenser end andre virksomheders udgang af markedet. Dette kan retfærdiggøre, at der anvendes særlige regler og procedurer i tilfælde af en bankkrise.

Da den systemiske betydning af, at en bank bliver nødlidende, ikke kan bestemmes med sikkerhed på forhånd, bør det foreslåede regelsæt for krisestyring i princippet finde anvendelse på alle bankinstitutter, uanset størrelse og kompleksitet. Ligesom det kan slås fast, at en situation, hvor et institut af verdensomspændende størrelse og markedsbetydning og med verdensomspændende forbindelser bliver nødlidende, ville skabe store forstyrrelser i det globale finansielle system med negative økonomiske konsekvenser i en lang række lande, er det også klart, at hvis mange små institutter, der tilsammen udgør en stor del af et lands banksektor, bliver nødlidende samtidig i forbindelse med en omfattende krise, kan det få lige så ødelæggende virkninger for økonomien. Regelsættet sikrer derfor, at tilsyns- og afviklingsmyndigheder råder over særlige regler og procedurer til effektiv håndtering af enhver nødlidende eller forventeligt nødlidende bank, når der består en systemisk risiko. De nationale myndigheder vil dog tage hensyn til en banks risikoprofil, størrelse og forbindelser med andre banker, både i forbindelse med genopretnings- og afviklingsplaner, og når de anvender de forskellige værktøjer, de råder over, således at det sikres, at ordningen anvendes efter hensigten.

Bestemmelserne står derfor i rimeligt forhold til, hvad der er nødvendigt for at nå målene. Desuden skal de begrænsninger af ejendomsretten, som udøvelsen af de foreslåede beføjelser kan medføre, være i overensstemmelse med chartret om grundlæggende rettigheder som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol. Af denne grund bør tidspunktet for indledning af en afvikling ligge så tæt som muligt på insolvensen, og anvendelsen af afviklingsbeføjelser bør gå ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde et mål af almen interesse, nemlig bevarelsen af den finansielle stabilitet i Unionen.

4.4. Nærmere redegørelse for forslaget

4.4.1. Genstand og anvendelsesområde (artikel 1)

Forslaget omhandler krisestyring (forberedelse, genopretning og afvikling) i forbindelse med alle kreditinstitutter og visse investeringsselskaber. Forslaget har samme anvendelsesområde som kapitalkravsdirektivet¹³, der harmoniserer tilsynskravene for institutter, herunder finansieringsinstitutter, der tilhører en bankkoncern, og investeringsselskaber. Investeringsselskaber skal være omfattet af regelsættet, da det kan få alvorlige systemiske konsekvenser, hvis de bliver nødlidende, jf. Lehman Brothers' konkurs. Herudover bør afviklingsmyndighedernes beføjelser også finde anvendelse på holdingselskaber, når et eller flere datterselskaber (kreditinstitutter eller investeringsselskaber) opfylder betingelserne for afvikling, og det er nødvendigt at anvende afviklingsværktøjerne og -beføjelserne over for moderenheden med henblik på afvikling af et eller flere af datterselskaberne eller hele koncernen.

4.4.2. Afviklingsmyndigheder (artikel 3)

Ifølge forslaget skal medlemsstaterne give offentlige administrative myndigheder afviklingsbeføjelser, der sikrer, at regelsættets mål kan gennemføres rettidigt. Det angives ikke i forslaget, hvilken myndighed der skal udpeges til at fungere som afviklingsmyndighed, da dette er unødvendigt for effektiv afvikling og ville gribe ind i medlemsstaternes forfatningsmæssige og administrative bestemmelser. Det står derfor medlemsstaterne frit for at udpege f.eks. den nationale centralbank, finanstilsynet, indskudsgarantiordningen, finansministeriet eller en særskilt myndighed som deres afviklingsmyndighed.

Afviklingsmyndighederne skal have den nødvendige sagkundskab og tilstrækkelige ressourcer til at styre både nationale og grænseoverskridende bankafviklinger. I betragtning af sandsynligheden for interessekonflikter stilles der krav om, at enhver udpeget myndigheds afviklingsaktiviteter holdes adskilt fra dens øvrige aktiviteter.

4.4.3. Genopretnings- og afviklingsplaner (artikel 5-13)

Tidlig handling baseret på genopretningsplaner kan forhindre, at problemerne eskaleres, og mindske risikoen for, at en bank bliver nødlidende. Institutterne vil skulle udarbejde genopretningsplaner, der indeholder ordninger og foranstaltninger, som sætter dem i stand til at handle hurtigt for at genoprette deres levedygtighed på længere sigt i tilfælde af en væsentlig forværring af deres finansielle situation. Koncerner vil skulle udarbejde planer både på koncernniveau og for de enkelte institutter i koncernen. Genopretningsplanerne skal vurderes og godkendes af tilsynsmyndighederne.

Genopretningsplaner vil gøre det muligt at afvikle et institut således, at skatteyderne i mindst muligt omfang påføres tab i forbindelse med solvensstøtte, samtidig med at man beskytter vitale økonomiske funktioner. I en afviklingsplan, der udarbejdes under normale forhold af afviklingsmyndighederne i samarbejde med tilsynsmyndighederne, vil der blive opstillet modeller for afvikling af instituttet i en række forskellige scenarier, herunder en systemisk krise. Disse planer skal indeholde oplysninger om anvendelsen af afviklingsværktøjer og om,

¹³ Direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og direktiv 2006/49/EF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag.

hvordan man sikrer videreførelse af kritiske funktioner. Koncernafviklingsplaner skal omfatte en plan for koncernen samt planer for hvert enkelt institut i koncernen.

4.4.4. *Beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling (artikel 14-16)*

Afviklingsmyndighederne skal på grundlag af afviklingsplanen vurdere, om et institut eller en koncern kan afvikles. Hvis afviklingsmyndighederne finder, at afviklingen af et institut eller en koncern er forbundet med betydelige hindringer, kan de kræve, at instituttet eller koncernen træffer foranstaltninger til at lette afviklingen.

Der kan bl.a. være tale om følgende foranstaltninger: forenkling af instituttet gennem ændringer af dets retlige eller operationelle struktur for at sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og økonomisk fra andre funktioner, udarbejdelse af serviceaftaler til dækning af kritiske funktioner, begrænsning af de maksimale enkeltvise og samlede engagementer, indførelse af indberetningskrav, begrænsning eller indstilling af eksisterende eller påtænkte aktiviteter, begrænsning eller standsning af udviklingen af nye forretningsområder eller produkter samt udstedelse af yderligere konvertible kapitalinstrumenter.

Vurderingen af, hvorvidt koncerner kan afvikles, beror på koordinering, konsultation og fælles vurdering mellem koncernafviklingsmyndighederne og datterselskabernes afviklingsmyndigheder, andre relevante myndigheder og EBA.

EBA vil spille en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at de relevante myndigheder vurderer afviklingsmulighederne og anvender de forebyggende beføjelser på samme måde i alle medlemsstater. Nærmere bestemt skal EBA udarbejde tekniske standarder, der fastlægger de parametre, der er nødvendige i forbindelse med vurderingen af afviklingsplaners systemiske virkninger, og udarbejde udkast til tekniske standarder, der præciserer, hvilke forhold der skal undersøges for at vurdere, om et institut eller en koncern kan afvikles.

4.4.5. *Koncernintern finansiel støtte (artikel 17-23)*

Forslaget sigter mod at overvinde de nuværende retlige begrænsninger for ydelse af finansiel støtte mellem enheder i en koncern. Institutter, der indgår i en koncernstruktur, skal have mulighed for at lave aftaler om finansiel støtte (i form af lån, garantistillelser eller aktiver, der stilles til rådighed som sikkerhed i forbindelse med en transaktion) til andre koncernenheder, som har finansielle problemer. En sådan tidlig finansiel støtte kan tage finansielle problemer hos de enkelte koncernmedlemmer i opløbet. Aftalen kan forelægges samtlige deltagende enheders generalforsamlinger til forhåndsgodkendelse i overensstemmelse med national ret og vil bemyndige ledelsesorganerne til i givet fald at yde finansiel støtte efter bestemmelserne i aftalen. Retssikkerheden vil således blive forbedret, da det vil være klart, hvornår og hvordan en sådan finansiel støtte kan ydes. Aftalerne er frivillige, og bankkoncernerne har mulighed for at vurdere, om sådanne ordninger er i koncernens interesse (en koncern kan være mere eller mindre integreret og have en mere eller mindre fælles strategi), og for at bestemme, hvilke selskaber der skal være omfattet af aftalen (det kan være hensigtsmæssigt at udelukke selskaber, hvis aktiviteter er særlig risikobetonede).

Som sikkerhedsforanstaltning vil tilsynsmyndigheden for den overdragende enhed have beføjelse til at forbyde eller begrænse finansiel støtte i medfør af aftalen, hvis en sådan overførsel bringer den overdragende enheds likviditet, solvens eller finansielle stabilitet i fare.

4.4.6. Tidlig indgriben – Administration (artikel 23-26)

Med forslaget udvides tilsynsmyndighedernes beføjelser, så de kan gribe ind på et tidligt stadium i tilfælde, hvor der sker en forværring af et instituts finansielle situation eller solvens. De i forslaget omhandlede beføjelser supplerer de beføjelser, der er tillagt tilsynsmyndighederne i artikel 136 i kapitalkravsdirektivet. Disse beføjelser fraviger ikke rettigheder eller proceduremæssige forpligtelser, som er etableret i medfør af selskabsretten.

Beføjelser til tidlig indgriben omfatter bl.a. beføjelse til at anmode instituttet om at iværksætte de ordninger og foranstaltninger, der er beskrevet i genopretningsplanen, at udarbejde en handlingsplan og en tidsplan for iværksættelsen heraf, at anmode ledelsen om at indkalde, eller direkte at indkalde, til generalforsamling, at fremsætte forslag til dagsordenen og vedtagelsen af bestemte beslutninger; og at anmode instituttet om at udarbejde en plan for omstrukturering af gælden sammen med sine kreditorer.

Herudover vil tilsynsmyndigheden få beføjelse til at udpege en administrator i en begrænset periode, når et instituts solvens vurderes at have nået et vist kritisk niveau. Administratorens hovedopgave er at genoprette instituttets finansielle situation og en forsvarlig og forsigtig forvaltning af dets forretningsaktiviteter. En administrator træder i stedet for instituttets ledelse og har alle dennes beføjelser med forbehold af almindelige aktionærrettigheder. Beføjelsen til at udpege en administrator vil virke disciplinerende på ledelse og aktionærer og fremmede for den private sektors løsninger på problemer, som kunne føre til, at et institut bliver nødlidende, hvis de ikke blev taget op.

4.4.7. Betingelser for afvikling (artikel 27)

I forslaget fastsættes der fælles parametre for udløsning af anvendelsen af afviklingsværktøjer. Myndighederne skal kunne træffe foranstaltninger, når et institut er insolvent eller så tæt på at være det, at hvis der ikke gøres noget, vil det blive insolvent i nær fremtid.

Samtidig er det nødvendigt at sikre, at der kun udløses indgribende foranstaltninger i tilfælde, når et indgreb i interessenternes rettigheder er berettiget. Der bør derfor kun iværksættes afviklingsforanstaltninger, hvis instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og der ikke er andre løsninger, som kan genoprette instituttet inden for en passende tidshorisont. Indgreb i form af afviklingsforanstaltninger skal desuden være begrundet i almene hensyn som omhandlet i artikel 28.

4.4.8. Generelle principper – særlig princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere (artikel 29)

Regelsættet indeholder en række generelle principper, som skal overholdes af afviklingsmyndighederne. Disse principper vedrører bl.a. allokeringen af tab og behandlingen af aktionærer og kreditorer samt de mulige konsekvenser af anvendelsen af værktøjerne for ledelsen af instituttet.

Det fastsættes i regelsættet, at tab - når de er opgjort ved en værdiansættelsesproces (artikel 30) - skal allokeres til instituttets aktionærer og kreditorer i den prioritetsrækkefølge, der er fastsat i de enkelte landes insolvensordninger. Men som påpeget ovenfor (jf. punkt 3) tager de almindelige insolvensordninger ikke tilstrækkeligt hensyn til den finansielle stabilitet og andre almene hensyn. Derfor fastsættes der i afviklingsregelsættet visse principper for allokering af tab, som skal overholdes, uanset hvad de nationale insolvensordninger tilsiger.

Disse principper er: a) at tab først allokeres i fuldt omfang til aktionærer og derefter til kreditorer, og b) at kreditorer i samme klasse kan behandles forskelligt, hvis det er begrundet i almene hensyn og specielt for at understøtte den finansielle stabilitet. Disse principper gælder for alle afviklingsværktøjer. Herudover er der i regelsættet fastsat en mere detaljeret prioritetsrækkefølge for bail in-værktøjet (artikel 43). Denne mere detaljerede prioritetsrækkefølge supplerer og træder om nødvendigt i stedet for den, der er fastsat i den nationale insolvensret.

I de tilfælde, hvor kreditorerne får økonomisk mindre ud af en afvikling, end hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, skal myndighederne sikre, at de modtager det, der svarer til forskellen. Denne godtgørelse skal i givet fald betales af afviklingsfonden. Princippet om, at tab først skal allokeres til aktionærer og derefter til kreditorer, sammen med den omstændighed, at der skal træffes afviklingsforanstaltninger, inden der søges ekstraordinær støtte fra det offentlige, skulle medvirke til, at man rent faktisk opfylder målet om i mindst muligt omfang at påføre skatteyderne tab (artikel 29).

4.4.9. Værdiansættelse (artikel 30)

Iværksættelsen af afviklingsværktøjer og -beføjelser er baseret på en vurdering af den reelle værdi af det nødlidende instituts aktiver og passiver. I den forbindelse indeholder regelsættet bestemmelser om en værdiansættelse efter "markedsværdi"-princippet. Dette skal sikre, at tab anerkendes på det tidspunkt, hvor der indledes en afvikling af instituttet.

Værdiansættelsen bør gennemføres af en uafhængig ekspert, medmindre der er tale om et hastetilfælde, idet afviklingsmyndighederne i så fald kan foretage en foreløbig værdiansættelse, som senere kompletteres af en endelig værdiansættelse under inddragelse af en uafhængig ekspert. Afviklingsmyndighederne er blevet tildelt de nødvendige beføjelser til at ændre deres afviklingsforanstaltninger¹⁴ i overensstemmelse med eventuelle forskelle mellem den foreløbige og den endelige værdiansættelse.

4.4.10. Afviklingsværktøjer og -beføjelser (artikel 31-64)

Hvis de udløsende kriterier for afvikling er opfyldt, vil afviklingsmyndighederne have beføjelse til at anvende følgende afviklingsværktøjer:

- a) salg af virksomhed
- b) broinstitut
- c) adskillelse af aktiver
- d) bail in.

For at kunne anvende disse værktøjer vil afviklingsmyndighederne have beføjelse til at overtage kontrollen med et institut, der er nødlidende, eller er meget tæt på at blive det, påtage sig aktionærernes og ledernes rolle, overføre aktiver og passiver samt fuldbyrde kontrakter.

Afviklingsværktøjerne kan anvendes hver for sig eller sammen. De indebærer alle en vis omstrukturering af banken. Det er ikke kun bail in-værktøjet, der fører til omstrukturering.

¹⁴ Afviklingsmyndighederne kan f.eks. føre aktiver eller passiver, som er overført til et broinstitut, frem og tilbage.

Værktøjet til adskillelse af aktiver skal altid anvendes sammen med de andre værktøjer (artikel 32). Anvendelsen af et eller flere af afviklingsværktøjerne skal i givet fald være i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler. I den forbindelse skal Kommissionen underrettes, hver gang der anvendes offentlig støtte og/eller afviklingsfonde i forbindelse med afviklingen af nødlidende institutter, og dette vil blive vurderet efter de relevante statsstøttebestemmelser for at fastslå, om det er foreneligt med det indre marked.

Forslaget indeholder et mindstemål af afviklingsværktøjer, som alle medlemsstater bør indføre. De nationale myndigheder vil dog herudover kunne bibeholde specifikke nationale værktøjer og beføjelser til håndtering af nødlidende institutter, hvis de er forenelige med principperne og målene i Unionens regelsæt for bankafvikling og med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og hvis de ikke er til hinder for effektiv koncernafvikling¹⁵. De nationale afviklingsmyndigheder vil kun kunne anvende disse nationale værktøjer og beføjelser, hvis de godtgør, at ingen af værktøjerne i Unionens regelsæt (hver for sig eller sammen) giver dem mulighed for at træffe effektive afviklingsforanstaltninger.

Virksomhedssalgsværktøjet sætter afviklingsmyndighederne i stand til at sælge instituttet eller alle eller en del af dets forretningsaktiviteter på kommercielle vilkår, uden at det kræver aktionærernes samtykke eller overholdelse af procedurekrav, som ellers ville gælde. Afviklingsmyndighederne bør i det omfang, omstændighederne tillader det, markedsføre instituttet eller den del af dets forretningsaktiviteter, der skal sælges.

Broinstitutværktøjet sætter afviklingsmyndighederne i stand til at overføre alle eller en del af et instituts forretningsaktiviteter til en offentligt kontrolleret enhed. Broinstitutet skal have en tilladelse i overensstemmelse med kapitalkravsdirektivet og vil blive drevet som en kommerciel koncern uden nogen af de begrænsninger, der er fastsat i statsstøttereglerne. Et broinstituts virke er midlertidigt, idet målet er at sælge forretningsaktiviteterne til den private sektor, når de rette markedsvilkår er til stede.

Formålet med værktøjet til adskillelse af aktiver er at sætte afviklingsmyndighederne i stand til at overføre værdiforringede eller problematiske aktiver til et porteføljeadministrationsselskab, så de kan forvaltes og afvikles over længere tid. Aktiver bør overføres til markedsværdi eller langsigtet økonomisk værdi (i overensstemmelse med artikel 30), så eventuelle tab anerkendes på det tidspunkt, hvor overførslen finder sted. For at begrænse konkurrenceforvridningerne og risikoen for moralsk hasard mest muligt bør dette værktøj kun anvendes sammen med et andet afviklingsværktøj.

Bail in-værktøjet (artikel 37-51)

Bail in-værktøjet vil give afviklingsmyndighederne beføjelse til at nedskrive usikrede kreditorers fordringer på et nødlidende institut og konvertere gældsfordringer til egenkapital. Værktøjet kan anvendes til at rekapitalisere et institut, der er nødlidende eller meget tæt på at blive det, idet myndighederne vil kunne omstrukturere det i forbindelse med afviklingen og genoprette dets levedygtighed efter en sanering og omstrukturering. Myndighederne vil således få større råderum til at håndtere en situation, hvor store, komplekse finansieringsinstitutter bliver nødlidende. De ledere, der er ansvarlige for instituttets

¹⁵ I den forbindelse vil et værktøj, der består i ring-fencing af et institut, ikke være foreneligt med reglerne.

problemer, vil samtidig blive fjernet, og der vil blive iværksat en plan for genopretning af forretningsaktiviteterne.

Afviklingsmyndighederne bør have beføjelse til at foretage en bail in af alle instituttets passiver. Nogle passiver vil dog være udelukket på forhånd (f.eks. sikrede passiver, dækkede indskud og passiver med en restløbetid på under en måned). Undtagelsesvist, hvis der foreligger en begrundelse for nødvendigheden af at sikre instituttets kritiske transaktioner og dets centrale forretningsområder eller finansielle stabilitet (artikel 38), kan afviklingsmyndigheden udelukke derivat-passiver. En harmoniseret anvendelse af den mulige udelukkelse på EU-plan forventes sikret ved delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen.

For at anvende bail in-værktøjet er det nødvendigt, at afviklingsmyndighederne kan sikre, at institutterne har et tilstrækkeligt beløb i passiver på deres balance, som i givet fald kan omfattes af bail in-beføjelserne. Mindstebeløbet vil være afpasset i forhold til hver kategori af institutter på grundlag af deres risiko eller sammensætningen af deres finansieringskilder (artikel 39). En harmoniseret anvendelse af minimumskravet på EU-plan forventes sikret ved delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen. Eksempelvis kunne man på grundlag af erfaringerne i forbindelse med den nylige finanskrisen og ud fra de simuleringer, der er blevet foretaget, passende fastsætte den procentdel af de samlede passiver, der skal være omfattet af en eventuel bail in, til 10 % (ekskl. det lovbestemte kapitalgrundlag).

Som forklaret i punkt 4.4.8 etableres der i artikel 43 og 44 en detaljeret prioritetsrækkefølge, der supplerer og om nødvendigt træder i stedet for den, der er fastsat i den nationale insolvensret. I princippet bør aktionærernes fordringer fyldestgøres forud for de efterstillede kreditorers. Kun når disse fordringer er fyldestgjort, kan afviklingsmyndighederne påføre privilegerede fordringer tab (artikel 43 og 44). Der kan dog være omstændigheder, hvor afviklingsmyndighederne vil kunne gribe ind i kreditorernes rettigheder uden at have fyldestgjort aktionærernes fordringer. Disse omstændigheder er specifikke for bail in-værktøjet og kan opstå, hvis et institut under afvikling har en vis restkapital (i henhold til betingelserne for afvikling, er et institut nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det har opbrugt hele eller praktisk taget hele sin kapital). I så fald vil afviklingsmyndighederne efter at have allokert tabene til aktionærerne og reduceret eller annulleret de fleste af aktionærernes fordringer kunne konvertere efterstillede og om nødvendigt privilegerede fordringer til kapital. Denne konvertering vil skulle foretages på en måde, der kraftigt udvander de resterende aktionærfordringer.

4.4.11. Opsigelsesrestriktioner og beskyttelsesforanstaltninger for modparter (artikel 68-73 og 77)

Med henblik på en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne skal afviklingsmyndighederne have mulighed for at indføre et midlertidigt stop for kreditorers og modparter udøvelse af retten til at gøre fordringer gældende og afslutte, fremskynde eller på anden måde opsig kontrakter med et nødlidende institut. Et sådant midlertidigt stop, der ikke bør vare længere end til kl. 17 den følgende arbejdsdag, giver myndighederne tid til at finde frem til og fastsætte værdien af de kontrakter, der skal overføres til en solvent tredjemand, uden risiko for, at værdien og indholdet af de finansielle kontrakter ændrer sig, når modparterne udøver deres opsigelsesrettigheder. For de af modparterne, der ikke forlader det nødlidende institut, vil opsigelsesrettighederne igen kunne gøres gældende, når stoppet ophører. Dog må overførsel til en ressourcestærk tredjemand ikke betragtes som et tilfælde af misligholdelse, der udløser opsigelsesrettigheder.

Disse nødvendige restriktioner på kontraktlige rettigheder opvejes af beskyttelsesforanstaltninger for modparterne, som skal forhindre, at myndighederne opdeler passiver, rettigheder og kontrakter, som er forbundet med hinanden, dvs. at hvis der sker en delvis overførsel af ejendom, skal indbyrdes forbundne ordninger enten overføres samlet eller ikke overføres. Disse ordninger omfatter bl.a. aftaler om slutafregning, modregning, finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, sikkerhed og struktureret finansiering.

4.4.12. Begrænsning af retlige procedurer (artikel 78 og 77)

I overensstemmelse med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder har de berørte parter ret til en retfærdig rettergang og til at råde over effektive retsmidler mod de foranstaltninger, der berører dem. De afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, bør kunne prøves ved en domstol. Men for at beskytte tredjemand, der har købt aktiver, rettigheder og passiver i det institut, der er under afvikling, i medfør af myndighedernes udøvelse af afviklingsbeføjelser og for at sikre de finansielle markeders stabilitet bør domstolsprøvelsen ikke berøre administrative handlinger og/eller transaktioner, der er baseret på den annullerede afgørelse. Afhjælpning i tilfælde af en fejltagtig afgørelse bør derfor være begrænset til kompensation for den skade, de berørte personer har lidt.

Det er endvidere nødvendigt at forhindre, at der kan indledes eller pågå andre retslige skridt over for en bank, der er under afvikling. Med henblik herpå fastsættes det i regelsættet, at den nationale dommer i givet fald skal underrette afviklingsmyndigheden om et sådant skridt, inden han indleder insolvensbehandlingen af et institut; afviklingsmyndigheden kan derefter inden for en frist på 14 dage efter underretningen beslutte at træffe afviklingsforanstaltninger over for det pågældende institut.

4.4.13. Grænseoverskridende afvikling (artikel 80-83)

I regelsættet for genopretning og afvikling er der taget højde for, at nogle bankkoncerner er grænseoverskridende, således at der kan oprettes et fuldt dækkende integreret regelsæt for genopretning og afvikling af banker i Unionen.

Derfor skal der udarbejdes, godkendes og iværksættes genopretnings- og afviklingsplaner for koncerner som helhed, samtidig med at man tager hensyn til de særlige forhold, der kendetegner de enkelte koncerners struktur og ansvarsfordelingen mellem hjemlandets og værtslandets myndigheder. Dette vil blive gjort gennem foranstaltninger, der kræver øget samarbejde mellem de nationale myndigheder og indførelse af incitamentter til anvendelse af en koncerntilgang i alle faser af det forberedende arbejde, genopretningen og afviklingen.

Der vil blive oprettet afviklingskollegier med en klart udpeget ledelse og med deltagelse af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA). EBA vil lette samarbejdet mellem myndighederne og om nødvendigt fungere som mægler. Formålet med kollegierne er at koordinere det forberedende arbejde og afviklingsforanstaltningerne mellem de nationale myndigheder for at sikre optimale løsninger på EU-plan.

4.4.14. Forbindelser med tredjelande (artikel 84-89)

Da mange institutter og bankkoncerner i Unionen er aktive i tredjelande, skal et effektivt afviklingsregelsæt indeholde bestemmelser om samarbejde med tredjelandsmyndigheder. Forslaget giver EU-myndighederne de nødvendige beføjelser til at støtte et tredjlands

afviklingsforanstaltninger over for en nødlidende tredjelandsbank ved at fuldbyrde overførsler af dens aktiver og passiver, som befinder sig i det pågældende land eller er omfattet af dettes lovgivning. Denne støtte vil dog kun blive givet, hvis tredjelandets foranstaltninger sikrer rimelig og retfærdig behandling af lokale indskydere og kreditorer og ikke bringer den finansielle stabilitet i medlemsstaten i fare. Unionens afviklingsmyndigheder skal også have beføjelse til at anvende afviklingsværktøjer på nationale filialer af tredjelandsinstitutter, hvis det er nødvendigt med en særskilt afvikling af hensyn til den finansielle stabilitet eller beskyttelsen af de lokale indskydere. I henhold til forslaget vil der blive ydet støtte til afviklingsforanstaltninger i tredjelande, hvis afviklingsmyndighederne har en samarbejdsaftale med afviklingsmyndigheden i det pågældende tredjeland. Sådanne aftaler skal tjene til at sikre effektiv planlægning, beslutningstagning og koordinering i forhold til internationale koncerner.

EBA bør udarbejde og indgå aftaler om administrative ordninger med myndigheder i tredjelande i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010, og de nationale myndigheder bør indgå bilaterale aftaler, der så vidt muligt er i overensstemmelse med rammeaftalerne under EBA.

4.4.15. Afviklingsfinansiering (artikel 90-99)

Afviklingsproceduren muliggør en bedre fordeling af afviklingsomkostningerne på aktionærer og kreditorer i tilfælde, hvor insolvensbehandling vurderes at være uhensigtsmæssig på grund af en mulig risiko for den finansielle stabilitet. Dette er dog ikke altid tilstrækkeligt, og der skal måske suppleres op med yderligere midler, f.eks. for at tilvejebringe likviditet til en brobank. Erfaringen viser, at det er nødvendigt at oprette finansieringsordninger, som institutterne selv finansierer, så skatteyderne i mindst muligt omfang påføres tab i forbindelse med solvensstøtte. Artikel 90-99 indeholder de nødvendige bestemmelser herom.

Artikel 89 indeholder bestemmelser om oprettelse af finansieringsordninger i medlemsstaterne. De formål, til hvilke de kan anvendes, er opført under artikel 89, stk. 2, og spænder fra garantier til lån eller bidrag. Tab bæres fortrinsvis af aktionærer og kreditorer, men andre finansieringsordninger kan i princippet ikke udelukkes.

I artikel 90 er der fastsat regler for bidrag til finansieringsordninger; det drejer sig om en blanding af ex ante-bidrag, suppleret med ex post-bidrag og om fornødent låntagningsfaciliteter i finansieringsinstitutter eller centralbanken. For at sikre, at der er midler til rådighed til enhver tid, og i betragtning af den procyklikalitet, der er forbundet med ex post-finansiering, fastsættes der et minimumsmålfansieringsniveau, der skal nås via ex ante-bidragene inden for 10 år. Det optimale minimumsmålfansieringsniveau fastsættes på grundlag af en modelberegning til 1 % af de dækkede indskud.

For at øge de nationale finansieringsordningers modstandsdygtighed bestemmes det i artikel 97, at de nationale ordninger kan optage lån hos deres modparter i andre medlemsstater. I artikel 98 fastlægges der regler for de nationale finansieringsordningers bidrag til afviklingen af koncerner, som afspejler kompetencefordelingen mellem de forskellige nationale myndigheder i den forbindelse. Disse bidrag baseres på, hvad der tidligere er blevet fastlagt i koncernafviklingsplanerne. De nationale finansieringsordninger udgør sammen med låntagningsmekanismer og gensidiggørelse af de nationale ordninger i tilfælde af afvikling af grænseoverskridende koncerner (artikel 98) et europæisk system af finansieringsordninger.

Artikel 99 drejer sig om den rolle, indskudsgarantiordninger har i regelsættet for afvikling. Det kan være nødvendigt, at indskudsgarantiordninger bidrager til afvikling på to måder.

Indskudsgarantiordninger skal for det første bidrage til at sikre fortsat adgang til dækkede indskud. Der er oprettet indskudsgarantiordninger i alle medlemsstater i overensstemmelse med direktiv 94/19/EF. De giver private indskydere ret til en erstatning på højst 100 000 EUR for indisponible indskud, inden de træder ind i deres rettigheder ved likvidationsproceduren. Afvikling afviger herfra ved, at man undgår, at dækkede indskud bliver indisponible, hvilket er at foretrække set fra indskyderens synspunkt. Det er derfor ønskeligt, at indskudsgarantiordningen bidrager med et beløb svarende til de tab, den ville have haft ved almindelig insolvensbehandling, jf. artikel 99, stk. 1. For at fremskaffe tilstrækkelige midler, optages indskudsgarantiordningerne i prioritetsrækkefølgen, hvor de sidestilles med almindelige usikrede fordringer. Indskudsgarantiordningens bidrag skal betales kontant for at dække tab i forbindelse med dækkede indskud.

For det andet skal medlemsstaterne som minimum anvende indskudsgarantiordninger til at tilvejebringe kontanter for at sikre fortsat adgang til dækkede indskud, men har en skønsbeføjelse med hensyn til, hvordan de vil finansiere en afvikling: De kan beslutte at oprette finansieringsordninger, som er uafhængige af indskudsgarantiordningerne, eller de kan anvende deres indskudsgarantiordninger som finansieringsordninger i henhold til artikel 91. Der er nemlig synergieffekter mellem indskudsgarantiordninger og afvikling. Når et afviklingsregelsæt, der begrænser spredning af vanskelighederne, er på plads, vil antallet af banker, der bliver nødlidende, og dermed sandsynligheden for udbetalinger fra indskudsgarantiordningerne falde. Forslaget giver derfor medlemsstaterne mulighed for at anvende indskudsgarantiordninger til afviklingsfinansiering for at opnå stordriftsfordele. Når de to ordninger holdes adskilt, varetager indskudsgarantiordningen beskyttelsen af dækkede indskydere i det omfang og på de betingelser, der er fastlagt i artikel 99, stk. 1-4, mens supplerende midler tilvejebringes ved særskilte finansieringsordninger oprettet i henhold til artikel 91. Hvis medlemsstaterne derimod vælger at have en enkelt finansieringsordning, dækker den tab på dækkede indskud og tjener desuden de øvrige formål i artikel 92. I så fald skal indskudsgarantiordningen opfylde alle de betingelser for bidrag, låntagning og gensidiggørelse, der er fastlagt i artikel 93-98.

Hvis et institut under afvikling efter at have modtaget et bidrag fra indskudsgarantiordningen bliver nødlidende på et senere tidspunkt, og indskudsgarantiordningen ikke har tilstrækkelige midler til at yde tilbagebetaling til indskyderne, skal indskudsgarantiordningen under alle omstændigheder råde over ordninger, hvorved den straks kan skaffe de pågældende beløb hos sine medlemmer.

Der vil sandsynligvis være et element af statsstøtte i den intervention, der foretages via afviklingsfonde, uanset hvilken type nationale finansieringsordninger der er tale om (dvs. en afviklingsfond, som er uafhængig af indskudsgarantiordningen, eller anvendelse af indskudsgarantiordningen som afviklingsfond).

4.4.16. Overholdelse af artikel 290 og 291 i TEUF

Den 23. september 2009 vedtog Kommissionen forslag til forordninger om oprettelse af EBA, EIOPA, og ESMA¹⁶. I den forbindelse ønsker Kommissionen at minde om de erklæringer i forbindelse med artikel 290 og 291 i TEUF, som den afgav, da forordningerne om oprettelse

¹⁶ KOM(2009) 501, KOM(2009) 502 og KOM(2009) 503.

af de europæiske tilsynsmyndigheder blev vedtaget, og hvori det hedder: "For så vidt angår proceduren for vedtagelse af reguleringsstandarder understreger Kommissionen den unikke karakter af sektoren for finansielle tjenesteydelser som følge af Lamfalussystrukturen, hvilket er udtrykkeligt anerkendt i erklæring 39 til TEUF. Kommissionen er imidlertid i alvorlig tvivl om, hvorvidt begrænsningerne i dens funktion i forbindelse med vedtagelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter er i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i TEUF."

4.4.17. Ændringer af direktivet om likvidation, selskabsdirektiverne og EBA-forordningen (artikel 104-113)

Direktiv 2001/24/EF indeholder bestemmelser om gensidig anerkendelse og håndhævelse af sanerings- og likvidationsforanstaltninger i forbindelse med kreditinstitutter, der har filialer i andre medlemsstater. Det tilstræbes med direktivet, at et kreditinstitut og dets filialer i andre medlemsstater kan saneres eller afvikles under overholdelse af princippet om enhed og universalitet, der sikrer, at der kun er en enkelt insolvensbehandling, og at kreditinstituttet behandles som en enkelt enhed. Princippet om enhed og universalitet sikrer ensartet behandling af kreditorer, uanset nationalitet, hjemsted eller bopæl. For at sikre, at kreditorer også behandles ensartet i forbindelse med en afvikling, ændres direktiv 2001/24/EF, så dets anvendelsesområde også omfatter investeringsselskaber, og således at afviklingsværktøjerne kan anvendes på alle enheder, der er omfattet af afviklingsordningen.

Unionens selskabsdirektiver indeholder regler om beskyttelse af aktionærer og kreditorer. Nogle af disse regler kan være til hinder for en hurtig indsats fra afviklingsmyndighedernes side.

I henhold til andet selskabsdirektiv skal enhver udvidelse af et aktieselskabs kapital vedtages af generalforsamlingen, mens der i henhold til direktiv 2007/36/EF (direktivet om aktionærrettigheder) skal indkaldes til generalforsamling 21 dage før afholdelsen af heraf. Hurtig genopretning af et kreditinstituts finansielle situation ved hjælp af en kapitaludvidelse er derfor ikke mulig. I forslaget ændres direktivet om aktionærrettigheder derfor således, at generalforsamlingen forlods kan beslutte, at der skal gælde en kortere frist for indkaldelse til generalforsamling med henblik på at vedtage en kapitaludvidelse i nødsituationer. Bemyndigelse hertil skal fremgå af genopretningsplanen. Der vil således kunne handles hurtigt, samtidig med at aktionærerne bevarer deres beslutningsbeføjelser.

Herudover skal kapitaludvidelser, kapitalnedskrivninger, fusioner og spaltninger i henhold til selskabsdirektiverne godkendes af aktionærerne, og der gælder fortegningsret ved enhver forhøjelse af den tegnede kapital, der sker ved indskud i kontanter. I henhold til direktivet om overtagelsestilbud skal der desuden obligatorisk afgives tilbud, når en person - inklusive staten – erhverver andele i et børsnoteret selskab i et omfang, der overstiger tærsklen for kontrol med selskabet (sædvanligvis 30-50 %). I forslaget er der taget højde for disse hindringer ved at lade medlemsstaterne fravige de bestemmelser, der kræver kreditorernes eller aktionærernes samtykke eller på anden måde er til hinder for en effektiv og hurtig afvikling.

For at sikre, at de myndigheder, der er ansvarlige for afvikling, er repræsenteret i det europæiske finanstilsynssystem, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 1093/2010, og sikre, at EBA har den nødvendige sagkundskab til at udføre de opgaver, dette direktiv medfører, bør forordning (EU) nr. 1093/2010 ændres således, at begrebet kompetente myndigheder i nævnte forordning også omfatter de nationale myndigheder som defineret i dette direktiv.

4.4.18. Ikrafttrædelse

Direktivet skal træde i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

I overensstemmelse med almindelig praksis fastsættes gennemførelsesfristen for direktivet til 18 måneder senere, dvs. den 31. december 2014.

Bestemmelserne vedrørende bail in-værktøjet har en længere gennemførelsesperiode og bør anvendes fra den 1. januar 2018. Med denne dato tages der højde for de forskellige løbepreioder, der er iagttaget for eksisterende gæld, behovet for at undgå nedgearing og institutternes forpligtelse til at gennemføre nye kapitalkrav senest i 2018.

I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter skal medlemsstaterne sammen med meddelelsen om gennemførelsesforanstaltninger indsende sammenligningstabeller. Dette er rimeligt på grund af direktivets sammensatte karakter, idet det dækker forskellige emner og efter alt at dømme vil nødvendiggøre en lang række gennemførelsesforanstaltninger, og også i betragtning af, at nogle medlemsstater allerede har vedtaget lovgivning, der delvist gennemfører dette direktiv.

5. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ovennævnte politikløsninger får virkninger for Unionens budget.

I henhold til nærværende forslag skal EBA i) udvikle omkring 23 tekniske standarder og 5 retningslinjer, ii) deltage i afviklingskollegier, træffe afgørelse i tilfælde af tvister og foretage bindende mægling og iii) sørge for anerkendelse af tredjelandes afviklingsprocedurer i henhold til artikel 85 samt indgå ikke-bindende samarbejdsaftaler med tredjelande i henhold til artikel 88. De tekniske standarder skal foreligge 12 måneder efter, at direktivet er trådt i kraft, hvilket forventes at ske mellem juni og december 2013. Kommissionens forslag omfatter bl.a. langsigtede opgaver for EBA, der gør det nødvendigt at oprette 5 yderligere stillinger (midlertidigt ansatte) fra og med 2014. Herudover vil der være behov for 11 udstationerede nationale eksperter til midlertidige opgaver, dog kun i 2014 og 2015.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF og 82/891/EF, af direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF og 2011/35/EF og af forordning (EU) nr. 1093/2010

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen¹⁷,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁸,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den finansielle krise, der startede i 2008, har vist, at der i høj grad mangler gode værktøjer på EU-plan til effektiv håndtering af uholdbare eller nødlidende kreditinstitutter. Der er specielt behov for sådanne værktøjer for at forebygge insolvens eller, når der opstår insolvens, at minimere de negative konsekvenser ved at bevare det berørte instituts systemisk vigtige funktioner. Under krisen var disse udfordringer en af de væsentlige faktorer, der tvang medlemsstaterne til at redde kreditinstitutter med offentlige midler.
- (2) De finansielle markeder i Unionen er i høj grad integrerede og indbyrdes forbundne, og de tæller mange kreditinstitutter med vidtrækkende aktiviteter på tværs af de nationale grænser. Når et grænseoverskridende kreditinstitut bliver nødlidende, vil det med stor sandsynlighed påvirke stabiliteten på de finansielle markeder i de forskellige medlemsstater, hvor det driver virksomhed. Det forhold, at medlemsstaterne ikke har mulighed for at få kontrol over et nødlidende kreditinstitut og afvikle det på en måde,

¹⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁸ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

der effektivt forhindrer yderligere systemisk skade, kan undergrave medlemsstaternes indbyrdes tillid og troværdigheden af det indre marked for finansielle tjenesteydelser. De finansielle markeders stabilitet er derfor en væsentlig forudsætning for det indre markedes gennemførelse og funktion.

- (3) I øjeblikket er procedurerne for afvikling af kreditinstitutter ikke harmoniseret på EU-plan. Nogle medlemsstater anvender de samme procedurer på kreditinstitutter som på andre insolvente virksomheder og har i nogle tilfælde tilpasset dem med henblik på kreditinstitutter. Der er betydelige materielle og processuelle forskelle mellem de love og administrative bestemmelser, der gælder for kreditinstitutters insolvens i medlemsstaterne. Den finansielle krise har endvidere gjort det klart, at den almindelige insolvensbehandling af virksomheder ikke nødvendigvis altid er hensigtsmæssig i forbindelse med kreditinstitutter, da den ikke altid sikrer tilstrækkelig hurtig indgriben, videreførelse af kreditinstitutters væsentlige funktioner og bevarelse af den finansielle stabilitet.
- (4) Der bør derfor indføres en ordning, som giver myndighederne de nødvendige værktøjer til at gribe ind tilstrækkelig tidligt og hurtigt over for et uholdbart eller nødlidende kreditinstitut, så man sikrer videreførelse af kreditinstituttets væsentlige finansielle og økonomiske funktioner, samtidig med at man minimerer virkningerne for det finansielle system af, at et institut bliver nødlidende, og sørger for, at aktionærer og kreditorer kommer til at bære en passende del af tabene. Nye beføjelser bør sætte myndighederne i stand til at opretholde kontinuert adgang til indskud og betalingstransaktioner, eventuelt at sælge levedygtige dele af virksomheden og at fordele tabene på en retfærdig og forudsigelig måde. Disse mål forventes at bidrage til at undgå en destabilisering af de finansielle markeder og minimere omkostningerne for skatteyderne.
- (5) Nogle medlemsstater har allerede vedtaget lovgivningsændringer, hvorved der indføres mekanismer til afvikling af nødlidende kreditinstitutter; andre har meddelt deres hensigt om at indføre sådanne mekanismer, hvis det ikke sker på EU-plan. De nationale forskelle i betingelser, beføjelser og procedurer for afvikling af kreditinstitutter udgør efter alt at dømme hindringer for, at det indre marked kan fungere gnidningsløst, og for samarbejde mellem de nationale myndigheder om håndteringen af nødlidende, grænseoverskridende bankkoncerner. Dette gælder især, når forskellige tilgange betyder, at de nationale myndigheder ikke har samme grad af kontrol over eller samme mulighed for at afvikle kreditinstitutter. Disse forskelle i afviklingsordningerne kan også berøre bankernes finansieringsomkostninger forskelligt i de forskellige medlemsstater og potentielt skabe konkurrenceforvridninger mellem bankerne. Det er endvidere nødvendigt med effektive afviklingsordninger i alle medlemsstater for at sikre, at institutterne ikke hæmmes i udøvelsen af den frie etableringsret i det indre marked på grund af deres hjemlands manglende finansielle kapacitet til at håndtere en situation, hvor de bliver nødlidende.
- (6) Disse hindringer bør ryddes af vejen, og der bør indføres regler for at sikre, at bestemmelserne om det indre marked ikke undermineres. Med henblik herpå bør reglerne om afvikling af institutter underkastes et fælles minimum af harmonisering.
- (7) Målene for dette direktiv, nemlig en harmonisering af regler og procedurer for afvikling af kreditinstitutter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af virkningerne i hele Unionen af, at et institut bliver

nødlidende, bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (8) For at sikre overensstemmelse med den eksisterende EU-lovgivning på området finansielle tjenesteydelser og størst mulig finansiell stabilitet for hele viften af institutter bør afviklingsordningen ikke kun finde anvendelse på kreditinstitutter, men også på investeringsselskaber, som er omfattet af tilsynskravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag²⁰. Ordningen bør også gælde for finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF²¹, blandede holdingselskaber og finansieringsinstitutter, når sidstnævnte er datterselskaber af et kreditinstitut eller et investeringsselskab. Krisen har gjort det klart, at insolvens i en enhed, der tilhører en koncern, hurtigt kan belaste hele koncernens solvens og dermed i sig selv få systemiske konsekvenser. Myndighederne bør derfor også have effektive midler til at sætte ind over for disse enheder for at forebygge spredning og udarbejde en konsistent afviklingsordning for koncernen som helhed, eftersom insolvens i en enhed, der tilhører en koncern, hurtigt kan belaste hele koncernens solvens.
- (9) Anvendelsen af afviklingsværktøjer og -beføjelser i henhold til dette direktiv kan gribe forstyrrende ind i aktionærers og kreditorers rettigheder. Myndighedernes beføjelse til at overføre et instituts aktier eller alle eller en del af dets aktiver til en privat køber uden aktionærernes samtykke berører f.eks. aktionærernes ejendomsrettigheder. Desuden kan beføjelsen til at beslutte, hvilke passiver der skal overføres fra et nødlidende kreditinstitut, ud fra målene om at sikre videreførelsen af ydelser og undgå negative virkninger for den finansielle stabilitet, berøre den upartiske behandling af kreditorer.
- (10) De nationale myndigheder bør tage hensyn til et instituts risikoprofil, størrelse og forbindelser med andre institutter, både i forbindelse med genopretnings- og afviklingsplaner, og når de anvender de forskellige værktøjer, de råder over, således at det sikres, at ordningen anvendes efter hensigten.
- (11) For at kunne handle med den fornødne hurtighed, sikre uafhængighed af økonomiske aktører og undgå interessekonflikter bør medlemsstaterne udpege offentlige administrative myndigheder til at varetage de funktioner og opgaver, der vedrører afvikling i medfør af dette direktiv. Medlemsstaterne bør sikre, at disse afviklingsmyndigheder tildeles passende ressourcer. Udpegningen af offentlige myndigheder bør ikke udelukke uddelegering under afviklingsmyndighedens ansvar. Det er imidlertid ikke nødvendigt at foreskrive, præcist hvilken myndighed medlemsstaterne skal udpege som afviklingsmyndighed. En harmonisering af dette

²⁰ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 2011.

²¹ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

aspekt kan ganske vist lette koordineringen, men vil også gribe betydeligt ind i medlemsstaternes forfatningsmæssige og administrative systemer. Det er muligt at opnå en tilstrækkelig grad af koordinering med et mindre indgribende krav: Alle nationale myndigheder, der beskæftiger sig med afvikling af institutter, bør være repræsenteret i afviklingskollegier, hvor der bør foretages en koordinering på grænseoverskridende plan eller EU-plan. Medlemsstaterne bør derfor frit kunne vælge, hvilke myndigheder der skal have ansvaret for at anvende de afviklingsværktøjer og udøve de beføjelser, der er omhandlet i dette direktiv.

- (12) I betragtning af de konsekvenser, det kan få for en medlemsstats finansielle system og økonomi, at et kreditinstitut eller et investeringsselskab bliver nødlidende, og det mulige behov for at anvende offentlige midler til at løse en krise bør medlemsstaternes finansministerier eller andre relevante ministerier på et tidligt tidspunkt inddrages tæt i forløbet med krisestyring og -løsning.
- (13) Effektiv afvikling af institutter eller koncerner, der opererer på tværs af Unionen, kræver samarbejde mellem de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i tilsyns- og afviklingskollegier i alle de etaper, der er omfattet af dette direktiv, fra udarbejdelsen af genopretnings- og afviklingsplaner til et instituts faktiske afvikling. I tilfælde af tvister mellem de nationale myndigheder om beslutninger, der skal træffes i henhold til dette direktiv vedrørende institutter, bør Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) som en sidste udvej foretage bindende mægling. I den forbindelse bør EBA gives beføjelse til at træffe beslutninger, som pålægger de nationale myndigheder at tage eller undlade at tage specifikke skridt, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF²².
- (14) For at sikre en ensartet og harmonisk tilgang på det område, der er omfattet af dette direktiv, bør EBA også gives beføjelse til at vedtage retningslinjer og udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder, der skal godkendes af Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i medfør af artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (15) For at kunne håndtere nødlidende institutter effektivt bør myndighederne have beføjelse til at kræve gennemførelse af forberedende og forebyggende foranstaltninger.
- (16) Det er afgørende, at alle institutter udarbejder og regelmæssigt ajourfører genopretningsplaner, der beskriver de foranstaltninger, som de pågældende institutter skal træffe under forskellige omstændigheder eller i forskellige scenarier. Disse planer bør være detaljerede og baseret på realistiske antagelser gældende for en række solide og barske scenarier. Kravet om udarbejdelse af en genopretningsplan bør imidlertid finde anvendelse forholdsmæssigt under hensyn til instituttets eller koncernens systemiske betydning. På samme måde bør der i kravene til planens indhold også tages hensyn til arten af instituttets kilder til kapitalfremskaffelse, og i hvilket omfang der reelt kan forventes støtte fra koncernen. Der bør stilles krav til institutterne om at

²² EUT L [...] af [...], s. [...].

forelægge deres planer for tilsynsmyndighederne til en komplet vurdering, bl.a. af om planerne er fuldstændige og gør det muligt at genoprette et instituts levedygtighed inden for rimelig tid, også i perioder med finansiell stress.

- (17) Hvis et institut ikke forelægger en fyldestgørende genopretningsplan, bør tilsynsmyndighederne have beføjelse til at kræve, at det pågældende institut træffer alle nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe planens mangler, herunder at det ændrer sin forretningsmodel eller finansieringsstrategi. Dette krav kan berøre friheden til at oprette og drive egen virksomhed, som er sikret ved artikel 16 i chartret om grundlæggende rettigheder. Begrænsningen af denne grundlæggende rettighed er imidlertid nødvendig for at opfylde målene om finansiell stabilitet og for at beskytte indskydere og kreditorer. Nærmere bestemt er en sådan begrænsning nødvendig for at styrke institutternes forretningsaktiviteter og undgå, at de vokser umådeholdent eller tager uforholdsmæssigt store risici uden at være i stand til at håndtere tilbageslag og tab og til at genoprette deres kapitalgrundlag. Begrænsningen er desuden proportionelt afpasset, da kun forebyggende foranstaltninger kan sikre, at der udvises den nødvendige forsigtighed, og dermed er den i overensstemmelse med artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (18) Afviklingsplanlægning er et væsentligt element i en effektiv afvikling. Myndighederne bør være i besiddelse af alle de oplysninger, der er nødvendige for at planlægge, hvordan et instituts eller en grænseoverskridende koncerns væsentlige funktioner kan adskilles fra de øvrige forretningsaktiviteter og overføres med henblik på deres bevarelse og videreførelse. Kravet om udarbejdelse af en afviklingsplan bør dog udformes enklere, hvis instituttets eller koncernens systemiske betydning tilsiger det.
- (19) Afviklingsmyndighederne bør have beføjelse til at kræve ændringer i institutters eller koncerners opbygning og organisering for at fjerne praktiske hindringer for anvendelsen af afviklingsværktøjer og sikre, at de pågældende enheder kan afvikles. Da alle institutter potentielt har systemisk karakter, er det afgørende for at opretholde den finansielle stabilitet, at myndighederne har mulighed for at afvikle et hvilket som helst institut. Af hensyn til friheden til at oprette og drive egen virksomhed, som er sikret ved artikel 16 i chartret om grundlæggende rettigheder, bør myndighedernes skønsbeføjelse begrænses til, hvad der er nødvendigt for at forenkle opbygningen og driften af instituttet, alene med det formål at forbedre mulighederne for at afvikle det. Herudover skal alle foranstaltninger, der træffes med dette mål for øje, være i overensstemmelse med EU-retten. Foranstaltningerne må ikke være direkte eller indirekte diskriminerende på grundlag af nationalitet og bør være begrundet i tvingende almene hensyn vedrørende den finansielle stabilitet. For at bestemme, om en foranstaltning er truffet ud fra almene hensyn, bør der ses på, om afviklingsmyndighederne, idet de handler ud fra almene hensyn, er i stand til at opfylde deres afviklingsmål uden at støde på hindringer for anvendelsen af afviklingsværktøjer eller udøvelsen af deres beføjelser. Desuden bør en foranstaltning ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målene. Ved valget af de foranstaltninger, der skal træffes, bør afviklingsmyndighederne tage hensyn til advarslerne og henstillingerne fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24.

november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici²³.

- (20) De foranstaltninger, der foreslås med henblik på at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingen af et institut eller en koncern, bør ikke forhindre institutterne i at udøve deres etableringsret i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (21) I genopretnings- og afviklingsplaner bør der ikke påregnes adgang til ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, og skatteyderne bør ikke udsættes for en tabsrisiko. Adgang til likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af centralbankerne, herunder i nødsituationer, bør ikke betragtes som ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, forudsat at instituttet er solvent på tidspunktet for likviditetsforanstaltningerne, og at disse ikke er en del af en større støttepakke, at faciliteten er dækket af fuld sikkerhed med haircuts, i forhold til kvaliteten og markedsværdien, at pengeinstituttet betaler en ekstraordinært høj rente til centralbanken, og at foranstaltningen iværksættes på centralbankens eget initiativ og i særdeleshed ikke er bakket op af nogen modgaranti fra staten.
- (22) Ydelse af finansiel støtte fra en enhed i en grænseoverskridende koncern til en anden enhed i samme koncern er i øjeblikket begrænset af en række bestemmelser i nationale love. Disse bestemmelser har til formål at beskytte de enkelte enheders kreditorer og aktionærer. De tager imidlertid ikke højde for den indbyrdes afhængighed mellem enhederne i samme koncern eller koncernens interesser. På internationalt plan har man kun i visse retssystemer udviklet begrebet koncerninteresse gennem retspraksis eller retsregler. Dette begreb omfatter, ud over hver enkelt koncernenheds interesse, også den indirekte interesse, de enkelte enheder har i koncernens velfærd som helhed. Der er dog forskelle i begrebet fra den ene medlemsstat til den anden, og det giver ikke den fornødne retssikkerhed. Det bør derfor bestemmes, på hvilke vilkår der kan overføres finansiel støtte mellem enhederne i en grænseoverskridende bankkoncern med henblik på at sikre den finansielle stabilitet i koncernen som helhed. Finansiel støtte mellem koncernenheder bør være frivillig. Medlemsstaterne bør ikke gøre udøvelsen af den frie etableringsret direkte eller indirekte betinget af, at der foreligger en aftale om finansiel støtte.
- (23) For at bevare den finansielle stabilitet er det vigtigt, at de kompetente myndigheder har mulighed for at afhjælpe forværringen af et instituts finansielle og økonomiske situation, inden instituttet når til et punkt, hvor myndighederne ikke har nogen andet alternativ end at afvikle det. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder tillægges beføjelser til tidlig indgriben, herunder beføjelse til at erstatte et instituts ledelsesorgan med en administrator; dette vil kunne tjene til at udøve pres på det pågældende institut, så det træffer foranstaltninger til genopretning af sin finansielle holdbarhed og/eller sanering af sine forretningsaktiviteter for at sikre sin levedygtighed på et tidligt stadium. Administratorens opgave bør være at træffe alle nødvendige foranstaltninger og fremme løsninger med henblik på at genoprette instituttets finansielle situation. Udpegningen af administratoren bør imidlertid ikke ske under fravigelse af aktionær- eller ejerrettigheder eller proceduremæssige forpligtelser, som er fastsat i Unionens eller de enkelte landes selskabsret, og bør overholde Unionens eller medlemsstaternes internationale forpligtelser vedrørende

²³ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

investeringsbeskyttelse. Beføjelserne til tidlig indgriben bør omfatte de beføjelser, der allerede er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut²⁴, med henblik på andre omstændigheder end dem, der betragtes som tidlig indgriben, samt andre situationer, hvor det anses for nødvendigt at genoprette et instituts finansielle holdbarhed.

- (24) Regelsættet for afvikling bør give mulighed for afvikling i tide, inden et finansieringsinstitut bliver insolvent på papiret (i henhold til balancen), og inden egenkapitalen er helt opbrugt. En afvikling bør indledes, når en virksomhed ikke længere er levedygtig, eller er i risiko for ikke længere af være det, og når andre foranstaltninger har vist sig at være utilstrækkelige til at forhindre det i at blive nødlidende. Det forhold, at et institut ikke opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse, bør ikke i sig selv berettige, at der indledes en afvikling, især hvis instituttet fortsat er levedygtigt eller kan forventes at blive det. Et institut bør betragtes som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det misligholder eller forventes at misligholde kapitalkravene til fortsat tilladelse, fordi det har lidt eller forventes at lide tab, som opsluger hele eller praktisk taget hele dets egenkapital, hvis instituttets aktiver er mindre værd eller vil blive mindre værd end dets passiver, hvis instituttet ikke kan eller ikke vil kunne indfri sine forpligtelser, når de forfalder, eller hvis det er nødvendigt med ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige til instituttet. At et institut har behov for kriseliquiditetsstøtte fra en centralbank, bør ikke i sig selv være en tilstrækkelig omstændighed til at påvise, at instituttet er eller på kort sigt vil være ude af stand til at betale sine forpligtelser, når de forfalder. For at bevare den finansielle stabilitet - især i tilfælde af systemisk likviditetsmangel - bør statsgarantier for likviditetsfaciliteter, som udstedes af centralbanker, eller statsgarantier for nyligt udstedte forpligtelser ikke nødvendigvis udløse afviklingsregelsættet, forudsat at en række betingelser er opfyldt. Bl.a. bør foranstaltninger i form af statsgarantier være godkendt i henhold til statsstøttereglerne, de bør ikke indgå i en større hjælpepakke, og deres anvendelse bør være strengt tidsbegrænset. I begge tilfælde skal banken være solvent.
- (25) Afviklingsmyndighedernes beføjelser bør også finde anvendelse på holdingselskaber, når både holdingselskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og et datterinstitut er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Herudover bør afviklingsmyndighedernes beføjelser også finde anvendelse på holdingselskaber, når et eller flere datterselskaber (kreditinstitutter eller investeringsselskaber) opfylder betingelserne for afvikling, og det er nødvendigt at anvende afviklingsværktøjerne og -beføjelserne over for holdingselskabet med henblik på afvikling af et eller flere af datterselskaberne eller hele koncernen, uagtet at holdingselskabet ikke nødvendigvis er nødlidende eller forventeligt nødlidende.
- (26) Hvis et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, bør de nationale myndigheder råde over et mindstemål af harmoniserede afviklingsværktøjer og -beføjelser. Anvendelsen heraf bør være underlagt fælles betingelser, mål og overordnede principper. Når afviklingsmyndigheden har truffet beslutningen om at afvikle instituttet, bør almindelig insolvensbehandling være udelukket. Medlemsstaterne bør kunne overføre beføjelser og værktøjer til

²⁴ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

afviklingsmyndighederne ud over dem, som de tildeles i medfør af dette direktiv. Anvendelsen af disse supplerende beføjelser og værktøjer bør imidlertid være i overensstemmelse med de afviklingsprincipper og -mål, der er fastsat i dette direktiv. Anvendelsen af disse værktøjer og beføjelser bør navnlig ikke indvirke negativt på den effektive afvikling af grænseoverskridende koncerner og bør sikre, at tab bæres af aktionærerne.

- (27) For at undgå moralsk hasard bør ethvert insolvent institut have mulighed for at forlade markedet, uanset størrelse og forbindelser med andre institutter, uden at forårsage systemiske forstyrrelser. Et nødlidende institut likvideres i princippet ved almindelig insolvensbehandling. Likvidation ved almindelig insolvensbehandling kan imidlertid bringe den finansielle stabilitet i fare, bevirke en afbrydelse i leveringen af væsentlige ydelser og være til skade for beskyttelsen af indskydere. I så fald kan anvendelsen af afviklingsværktøjer begrundes i almene hensyn. Målene for afvikling bør derfor være at sikre videreførelse af væsentlige finansielle ydelser, opretholde det finansielle systems stabilitet, reducere moralsk hasard ved at sørge for, at nødlidende institutter i mindst muligt omfang sætter deres lid til offentlig finansiel støtte, og beskytte indskydere.
- (28) Likvidation af et insolvent institut ved almindelig insolvensbehandling bør altid overvejes, inden der eventuelt træffes en beslutning om at videreføre instituttet som en going concern. Et insolvent institut bør videreføres som en going concern ved anvendelse af private midler i det omfang, dette er muligt. Dette kan opnås enten gennem salg til eller fusion med en privat køber eller efter en nedskrivning af instituttets passiver eller en konvertering af dets gæld til egenkapital for at foretage en rekapitalisering.
- (29) I forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser bør afviklingsmyndighederne sørge for, at aktionærerne og kreditorerne kommer til at bære en passende del af tabene, at ledelsen udskiftes, at omkostningerne i forbindelse med instituttets afvikling begrænses mest muligt, og at alle det insolvente instituts kreditorer i samme kategori behandles ens. Når anvendelsen af afviklingsværktøjer indebærer statsstøtte, bør indgrebene vurderes efter de relevante statsstøtteregler. De kan bl.a. indebære statsstøtte, hvis afviklingsfonde eller indskudsgarantifonde griber ind og hjælper med afviklingen af nødlidende institutter.
- (30) Begrænsningerne af aktionærers og kreditorers rettigheder bør være i overensstemmelse med artikel 52 i chartret om grundlæggende rettigheder. Afviklingsværktøjerne bør derfor kun anvendes på institutter, som er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og kun når det er nødvendigt for at forfølge målet om finansiell stabilitet i almenhedens interesse. Nærmere bestemt bør der anvendes afviklingsværktøjer, når instituttet ikke kan likvideres ved almindelig insolvensbehandling uden at destabilisere det finansielle system, og foranstaltningerne er nødvendige for at sikre hurtig overførsel og videreførelse af systemisk vigtige funktioner, og når der ikke er rimelig udsigt til en alternativ privat løsning, f.eks. at de eksisterende aktionærer eller tredjemand foretager en kapitalforøgelse, som er tilstrækkelig til atter at gøre instituttet fuldt levedygtigt.
- (31) Indgriben i ejendomsrettigheder bør ikke ske i urimeligt omfang. De berørte aktionærer og kreditorer bør derfor ikke lide større tab, end hvis instituttet var blevet

likvideret på tidspunktet for beslutningen om afvikling. Hvis en del af aktiverne i et institut under afvikling overføres til en privat køber eller en brobank, bør den resterende del af instituttet likvideres ved almindelig insolvensbehandling. For at beskytte de aktionærer og kreditorer, der er tilbage ved likvidationen af instituttet, bør disse have ret til i betaling for deres fordringer at modtage mindst det samme som det, de kunne have forventet, hvis hele instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.

- (32) For at beskytte aktionærers og kreditorers ret til at modtage mindst det samme som ved almindelig insolvensbehandling bør der fastlægges klare forpligtelser vedrørende værdiansættelsen af instituttets aktiver og passiver, og der bør afsættes tilstrækkelig tid til at foretage et korrekt skøn af den behandling, de ville have fået, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling. Det bør være muligt at indlede en sådan værdiansættelse allerede i fasen for tidlig indgriben. Inden der træffes en afviklingsforanstaltning, bør der foretages en skønsmæssig vurdering af værdien af instituttets aktiver og passiver og af den behandling, aktionærer og kreditorer ville få ved almindelig insolvensbehandling. En sådan værdiansættelse bør kun kunne prøves ved en domstol sammen med afviklingsbeslutningen. Der bør desuden være en forpligtelse til efter anvendelsen af afviklingsværktøjerne at foretage en ex post-sammenligning mellem den behandling, aktionærer og kreditorer faktisk er blevet til del, og den behandling, de ville have fået ved almindelig insolvensbehandling. Hvis det fastslås, at aktionærer og kreditorer har modtaget et mindre beløb i betaling for deres fordringer, end det de ville have modtaget ved almindelig insolvensbehandling, bør de have ret til at få differencen udbetalt. I modsætning til værdiansættelsen forud for afviklingsforanstaltningen bør denne sammenligning kunne anfægtes uafhængigt af afviklingsbeslutningen. Medlemsstaterne bør frit kunne afgøre, hvordan de vil betale en eventuel konstateret forskel i behandlingen til de pågældende aktionærer og kreditorer. Differencen bør i givet fald betales via de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til dette direktiv.
- (33) Det er vigtigt, at tab anerkendes, når instituttet er blevet nødlidende. Det retningsgivende princip for værdiansættelse af nødlidende institutters aktiver og passiver bør være deres markedsværdi på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne anvendes, for så vidt markederne fungerer korrekt. Hvis markederne fungerer virkelig dårligt, kan værdiansættelsen baseres på aktivernes og passivernes behørigt dokumenterede langsigtede økonomiske værdi. Afviklingsmyndighederne bør i hastetilfælde kunne foretage en hurtig værdiansættelse af et nødlidende instituts aktiver eller passiver. Denne værdiansættelse bør være midlertidig og bør gælde, indtil der foretages en uafhængig værdiansættelse.
- (34) Det er nødvendigt at handle hurtigt for at opretholde markedstilliden og begrænse spredning mest muligt. Så snart et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, bør afviklingsmyndighederne straks træffe passende foranstaltninger. De omstændigheder, under hvilke et institut bliver nødlidende, og særlig situationens eventuelle hastende karakter bør gøre det muligt for afviklingsmyndighederne at træffe afviklingsforanstaltninger uden først at skulle anvende beføjelserne til tidlig indgriben.
- (35) Afviklingsværktøjerne bør anvendes inden en eventuel kapitaltilførsel fra den offentlige sektor eller en tilsvarende ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til et institut. Dette bør imidlertid ikke være til hinder for, at man med henblik på at

finansiere afviklingen anvender midler fra indskudsgarantiordninger eller afviklingsfonde. I den forbindelse bør anvendelsen af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige eller afviklingsfonde, herunder indskudsgarantifonde, i forbindelse med afviklingen af nødlidende institutter vurderes i henhold til de relevante statsstøtteregler.

- (36) Afviklingsværktøjerne bør bl.a. omfatte salg af forretningsaktiviteterne til en privat køber, oprettelse af et broinstitut, adskillelse af det nødlidende instituts gode aktiver fra de dårlige og bail in af det nødlidende institut.
- (37) Hvis afviklingsværktøjerne er blevet anvendt til at overføre et instituts systemisk vigtige ydelser eller levedygtige forretningsaktiviteter til en sund enhed som f.eks. en privat køber eller et broinstitut, bør den resterende del af instituttet likvideres inden for en passende tidsfrist under hensyntagen til det behov, der måtte være for, at det nødlidende institut ved hjælp af tjenesteydelser eller støtte sætter køberen eller broinstituttet i stand til at videreføre de ved overførslen erhvervede aktiviteter eller ydelser.
- (38) Virksomhedssalgsværktøjet bør sætte myndighederne i stand til at sælge instituttet eller dele af dets forretningsaktiviteter til en eller flere købere uden aktionærernes samtykke. Ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet bør myndighederne foranstalte markedsføringen af instituttet eller en del af dets forretningsaktiviteter på en åben, gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde og samtidig sigte mod så høj en salgspris som muligt.
- (39) Med henblik på at beskytte aktionærers og kreditorers ret til at modtage mindst det samme som det, de ville have modtaget ved almindelig insolvensbehandling, bør ethvert provenu ved en delvis overførsel af aktiver gå til det institut, der er under afvikling. I tilfælde af overførsel af alle instituttets aktier eller af alle dets aktiver, rettigheder og passiver bør ethvert provenu ved overførslen gå til det nødlidende instituts aktionærer. Provenuet bør opgøres netto, dvs. efter fradrag af omkostningerne i forbindelse med, at instituttet er blevet nødlidende, og dets afvikling.
- (40) For at kunne sælge forretningsaktiviteterne i tide og beskytte den finansielle stabilitet bør vurderingen af køberen af en kvalificeret deltagelse gennemføres hurtigst muligt, uanset de i direktiv 2006/48/EF fastsatte frister.
- (41) De oplysninger, der vedrører markedsføringen af et institut, der er blevet nødlidende, og forhandlingerne med potentielle købere forud for anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet, kan meget vel være systemisk vigtige. For at sikre finansiell stabilitet er det vigtigt, at offentliggørelsen af sådanne oplysninger som krævet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)²⁵ kan udsættes med den tid, der er nødvendig til at planlægge og strukturere afviklingen af instituttet, i overensstemmelse med de frister, reglerne for markedsmisbrug tillader.
- (42) Som et institut, der kontrolleres af afviklingsmyndigheden, bør et broinstituts hovedformål være at sikre, at væsentlige finansielle tjenesteydelser fortsat ydes til det insolvente instituts kunder, og at væsentlige finansielle aktiviteter fortsat udføres.

²⁵ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

Broinstituttet bør drives som en levedygtig going concern og genintroduceres på markedet hurtigst muligt eller, hvis det ikke er levedygtigt, afvikles.

- (43) Værktøjet til adskillelse af aktiver bør sætte myndighederne i stand til at overføre urentable eller værdiforringede aktiver til et særskilt selskab. Dette værktøj bør kun anvendes sammen med andre værktøjer for at undgå, at det nødlidende institut får en uberettiget konkurrencefordel.
- (44) I en effektiv afviklingsordning bør omkostningerne til afvikling af et nødlidende institut i mindst muligt omfang bæres af skatteyderne. En sådan ordning bør desuden sikre, at også store og systemisk vigtige institutter kan afvikles uden at bringe den finansielle stabilitet i fare. Bail in-værktøjet opfylder dette mål, idet det sørger for, at instituttets aktionærer og kreditorer lider passende tab og bærer en passende del af disse omkostninger. Med henblik herpå har Rådet for Finansiell Stabilitet henstillet til, at man i et regelsæt for afvikling medtager lovpligtige gældsnedskrivningsbeføjelser som en yderligere mulighed i samspil med andre afviklingsværktøjer.
- (45) For at sikre, at afviklingsmyndighederne har det nødvendige råderum til at allokere tab til kreditorer under en række forskellige omstændigheder, bør disse myndigheder kunne anvende bail in-værktøjet, både når målet er at afvikle det nødlidende institut som en going concern, hvis der er realistisk udsigt til, at instituttet kan blive levedygtigt igen, og når systemisk vigtige ydelser overføres til et broinstitut, og den resterende del af instituttet indstiller sin virksomhed og afvikles.
- (46) Anvendes bail in-værktøjet med henblik på at genoprette det nødlidende instituts kapital, så det vil kunne fortsætte sin virksomhed som en going concern, bør afviklingen ved bail in altid ledsages af udskiftning af ledelsen og efterfølgende omstrukturering af instituttet og dets aktiviteter på en måde, der tager fat på årsagerne til, at det blev nødlidende. Omstruktureringen bør gennemføres ved iværksættelse af en plan for omorganisering af forretningsaktiviteterne. Sådanne planer bør i givet fald være forenelige med den omstrukturingsplan, som institutterne skal indgive til Kommissionen i henhold til statsstøttereglerne. Planen bør bl.a., ud over foranstaltninger med henblik på atter at gøre instituttet levedygtigt på lang sigt, indeholde foranstaltninger, der begrænser støtten til et minimum, foranstaltninger til byrdefordeling samt foranstaltninger, der begrænser konkurrenceforvridninger.
- (47) Bail in-værktøjet bør ikke anvendes på fordringer, som er sikret, omfattet af en sikkerhedsstillelse eller på anden måde garanteret. For at sikre, at bail in-værktøjet er effektivt og formålstjenligt, er det imidlertid ønskeligt, at det kan anvendes på så bred en vifte af usikrede passiver i et nødlidende institut som muligt. Ikke desto mindre bør visse former for usikrede passiver ikke være omfattet af anvendelsesområdet for bail in-værktøjet. Af hensyn til den offentlige orden og effektiv afvikling bør bail in-værktøjet ikke anvendes på indskud, som er beskyttet i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger²⁶, på forpligtelser over for de ansatte i det nødlidende institut eller på krav fra handelsvirksomheder vedrørende varer og tjenesteydelser, som er nødvendige for instituttets daglige virke.

²⁶ EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.

- (48) Indskydere, hvis indskud er sikret ved indskudsgarantiordningen, bør ikke være omfattet af anvendelsen af bail in-værktøjet. Indskudsgarantiordningen bidrager imidlertid til finansiering af afviklingen i det omfang, den skulle have holdt indskyderne skadesløse. Udøvelsen af bail in-beføjelserne forventes at sikre, at indskyderne fortsat har adgang til deres indskud, hvilket er hovedårsagen til oprettelsen af indskudsgarantiordningerne. Ikke at påregne inddragelse af disse ordninger i sådanne tilfælde ville udgøre en urimelig fordel i forhold til de øvrige kreditorer, der ville blive underkastet afviklingsmyndighedens beføjelser.
- (49) Afviklingsmyndighederne bør almindeligvis anvende bail in-værktøjet på en sådan måde, at princippet om kreditorernes ligestilling og prioritetsrækkefølgen af fordringerne efter gældende insolvensret respekteres. Tab bør først dækkes af lovregulerede kapitalinstrumenter og bør allokere til aktionærene enten ved annullering af aktier eller ved kraftig udvanding. Hvis disse instrumenter ikke er tilstrækkelige, bør efterstillet gæld konverteres eller nedskrives. Endelig bør privilegerede forpligtelser konverteres eller nedskrives, hvis alle de efterstillede klasser er blevet det.
- (50) For at undgå, at institutterne strukturerer deres passiver på en måde, der gør bail in-værktøjet mindre effektivt, bør det fastsættes, at institutterne til enhver tid skal ligge inde med et samlet beløb i egenkapital, efterstillet gæld og privilegerede forpligtelser, der kan komme i betragtning til bail in-værktøjet, som udgør en procentdel af instituttets samlede passiver, og som ikke er egenkapital som omhandlet direktiv 2006/48/EF eller 2006/49/EF. Afviklingsmyndighederne bør desuden kunne kræve, at denne procentdel er helt eller delvist sammensat af egenkapital og efterstillet gæld.
- (51) Medlemsstaterne bør sikre, at supplerende tier 1- og tier 2-kapitalinstrumenter fuldt ud dækker tabene på det tidspunkt, hvor det udstedende institut bliver ulevedygtigt. Der bør derfor stilles krav til afviklingsmyndighederne om at nedskrive de pågældende instrumenter fuldstændigt eller konvertere dem til tier 1-kernekapitalinstrumenter på det tidspunkt, hvor den manglende levedygtighed gør sig gældende, og inden der træffes andre afviklingsforanstaltninger. I den forbindelse bør tidspunktet for manglende levedygtighed forstås som det tidspunkt, hvor den relevante nationale myndighed fastslår, at instituttet opfylder betingelserne for afvikling, eller det tidspunkt, hvor myndigheden fastslår, at instituttet ophører med at være levedygtigt, hvis de pågældende kapitalinstrumenter ikke nedskrives. Det forhold, at instrumenterne skal nedskrives eller konverteres af myndighederne under de i dette direktiv fastsatte omstændigheder, bør fremgå af bestemmelserne vedrørende instrumentet og af prospekter eller udbudsdokumenter, som offentliggøres eller udleveres i forbindelse med instrumenterne.
- (52) Bail in-værktøjet, der viderefører instituttet som en going concern, bør optimere værdien af kreditorernes fordringer, forbedre sikkerheden på markedet og berolige modparterne. For at berolige investorer og modparter på markedet og for at minimere bail in-værktøjets virkninger er det nødvendigt, at dets anvendelse kan udsættes til den 1. januar 2018.
- (53) Afviklingsmyndighederne bør have alle de retlige beføjelser, der vil kunne udøves i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer, i forskellige kombinationer. Disse beføjelser bør bl.a. omfatte beføjelse til at overføre aktierne i et nødlidende institut eller dets aktiver, rettigheder eller passiver til en anden enhed som f.eks. et

andet institut eller et broinstitut; beføjelse til at nedskrive eller annullere et nødlidende instituts aktier eller til at nedskrive eller konvertere dets gæld, samt beføjelse til at udskifte ledelsen og til at indføre et midlertidigt moratorium på indfrielse af fordringer. Der kan også blive behov for yderligere beføjelser, herunder beføjelse til at kræve, at andre dele af koncernen viderefører væsentlige ydelser.

- (54) Det er ikke nødvendigt at foreskrive præcist, hvordan afviklingsmyndighederne bør gribe ind i det insolvente institut. Afviklingsmyndighederne bør kunne vælge mellem at overtage kontrollen ved et direkte indgreb i instituttet eller ved en bekendtgørelse. De bør træffe beslutning alt efter omstændighederne i sagen. Det forekommer ikke nødvendigt at indføre en fælles model på indeværende tidspunkt for at sikre effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne.
- (55) Regelsættet for afvikling bør bl.a. omfatte procedurekrav, der sikrer, at afviklingsforanstaltningerne meddeles og offentliggøres efter reglerne. Men da de oplysninger, der indhentes af afviklingsmyndighederne og deres professionelle rådgivere under afviklingen, kan være følsomme, bør de være omfattet af en effektiv fortrolighedsordning, indtil afviklingsbeslutningen offentliggøres.
- (56) De nationale myndigheder bør have accessoriske beføjelser til at sikre effektiviteten af overførslen af aktier eller gældsinstrumenter samt aktiver, rettigheder og passiver. Disse beføjelser bør bl.a. omfatte beføjelse til at ophæve tredjemands rettigheder til de overførte instrumenter eller aktiver, beføjelse til at fuldbyrde kontrakter og til at sørge for, at modtageren af de overførte aktiver og aktier viderefører eksisterende ordninger. De ansattes ret til at opsige en ansættelseskontrakt bør dog ikke anfægtes. En parts ret til at opsige en kontrakt af andre grunde end den blotte udskiftning af det nødlidende institut med et nyt institut bør heller ikke berøres. Afviklingsmyndighederne bør også have accessorisk beføjelse til at kræve, at den resterende del af instituttet - der afvikles ved almindelig insolvensbehandling - yder de nødvendige tjenester for at sætte det institut, til hvilket aktiverne eller aktierne er overført i medfør af anvendelsen af virksomhedssalgs- eller broinstitutværktøjet, i stand til at drive sine forretningsaktiviteter.
- (57) I overensstemmelse med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder har de berørte parter ret til en retfærdig rettergang og til at råde over effektive retsmidler over for de foranstaltninger, der berører dem. De afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, bør kunne prøves ved en domstol. Men da dette direktiv søger at dække ekstreme hastetilfælde, og da enhver suspendering af en beslutning truffet af afviklingsmyndighederne kan være til hinder for videreførelsen af væsentlige funktioner, er det nødvendigt at bestemme, at anmodninger om domstolsprøvelse og foreløbige retsafgørelser ikke kan suspendere håndhævelsen af afviklingsbeslutninger. For desuden at beskytte tredjemand, der i medfør af myndighedernes udøvelse af afviklingsbeføjelser har købt aktiver, rettigheder og passiver i det institut, der er under afvikling, og for at sikre de finansielle markeders stabilitet bør domstolsprøvelsen ikke berøre administrative handlinger eller transaktioner, der er baseret på en annulleret afgørelse. Afhjælpning i tilfælde af en fejlagtig afgørelse bør derfor være begrænset til kompensation for den skade, de berørte personer har lidt.
- (58) Af hensyn til en effektiv afvikling og for at undgå kompetencekonflikter bør der ikke indledes en almindelig insolvensbehandling af det nødlidende institut, og der bør heller ikke pågås en sådan, mens afviklingsmyndigheden udøver sine

afviklingsbeføjelser eller anvender afviklingsværktøjer. Det er også hensigtsmæssigt og nødvendigt at suspendere visse kontraktlige forpligtelser i en begrænset periode for at give afviklingsmyndigheden tid til at tage afviklingsværktøjerne i brug.

- (59) For at sikre, at afviklingsmyndighederne i forbindelse med overførsel af aktiver og passiver til en privat køber eller et broinstitut har tilstrækkelig tid til at identificere de kontrakter, der skal overføres, bør der indføres proportionelt afpassede restriktioner for modparternes ret til at afslutte, fremskynde eller på anden måde opsigte finansielle kontrakter forud for overførslen. En sådan restriktion er nødvendig for at give myndighederne mulighed for at danne sig et korrekt indtryk af det nødlidende instituts balance, uafhængigt af de ændringer i værdi og omfang, som en omfattende udøvelse af opsigelsesrettigheder ville medføre. For ikke at gribe ind i modparternes kontraktlige rettigheder mere end højst nødvendigt bør restriktionen på opsigelsesrettigheder kun gælde i forbindelse med afviklingsforanstaltningen, mens retten til opsigelse i forbindelse med enhver anden misligholdelse, herunder undladelse af at foretage betalinger eller fastsætte margener, fortsat bør bestå.
- (60) For at bevare legitime kapitalmarkedsordninger i tilfælde af en overførsel af nogle af et nødlidende instituts aktiver, rettigheder og passiver, men ikke alle, bør der indføres beskyttelsesforanstaltninger for at forhindre opsplitting af indbyrdes forbundne forpligtelser, rettigheder og kontrakter. En sådan restriktion på selektiv udvælgelse blandt indbyrdes forbundne kontrakter bør udstrækkes til også at gælde for kontrakter med samme modpart, som er omfattet af aftaler om sikkerhed, finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, modregning, slutafregning og struktureret finansiering. Hvis beskyttelsesforanstaltningen finder anvendelse, bør afviklingsmyndighederne skulle overføre alle indbyrdes forbundne kontrakter, der er omfattet af en beskyttet ordning, eller lade dem alle blive i den resterende del af den nødlidende bank. Sådanne beskyttelsesforanstaltninger bør sikre, at den lovbestemte behandling af engagementer, der er omfattet af en aftale om netting som omhandlet i direktiv 2006/48/EF, ikke berøres.
- (61) Når afviklingsmyndighederne har til hensigt at overføre en række indbyrdes forbundne kontrakter, og overførslen ikke kan effektueres for hele rækken af kontrakter, fordi nogle af de rettigheder eller forpligtelser, de omfatter, er underlagt lovgivning uden for Unionen, bør overførslen ikke foretages. Enhver overførsel, der overtræder denne regel, bør være ugyldig.
- (62) At man sørger for, at afviklingsmyndighederne råder over de samme værktøjer og beføjelser, vil lette en koordineret indsats i tilfælde af, at en grænseoverskridende koncern bliver nødlidende, men der er uden tvivl behov for yderligere foranstaltninger for at fremme samarbejdet og forebygge opsplitting i de nationale tiltag. Der bør stilles krav til afviklingsmyndighederne om at rådføre sig med hinanden og samarbejde for at nå til enighed om en koncernafviklingsordning, når de afvikler tilknyttede enheder i afviklingskollegier. Der bør oprettes afviklingskollegier omkring kernen i de eksisterende tilsynskollegier ved at inddrage afviklingsmyndigheder og i givet fald finansministerier for koncernenheder. I en krisesituation bør afviklingskollegiet fungere som et forum for udveksling af oplysninger om og koordinering af afviklingsforanstaltninger.
- (63) Ved afviklingen af grænseoverskridende koncerner bør der findes en balance mellem på den ene side behovet for procedurer, der tager hensyn til situationens hastende

karakter og muliggør effektive, rimelige og rettidige løsninger for koncernen som helhed, og på den anden side nødvendigheden af at beskytte den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv. De forskellige afviklingsmyndigheder bør udveksle synspunkter i afviklingskollegiet. De afviklingsforanstaltninger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden, bør udarbejdes og drøftes af de forskellige nationale afviklingsmyndigheder i forbindelse med koncernafviklingsplanerne. Afviklingskollegier bør indoptage synspunkterne hos afviklingsmyndighederne i alle de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv, for at lette hurtige, fælles beslutninger, hver gang det er muligt. I de afviklingsforanstaltninger, der træffes af koncernafviklingsmyndigheden, bør der altid tages hensyn til deres virkninger for den finansielle stabilitet i de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv. Dette bør sikres ved, at afviklingsmyndighederne i den medlemsstat, hvor et datterselskab er etableret, har mulighed for at gøre indsigelse mod koncernafviklingsmyndighedens beslutninger, ikke kun hvad angår afviklingsforanstaltningernes hensigtsmæssighed, men også ud fra behovet for at beskytte den pågældende medlemsstats finansielle stabilitet. Enhver tvist vedrørende bl.a., om den finansielle stabilitet i de forskellige medlemsstater, hvor koncernen er aktiv, beskyttes i tilstrækkeligt omfang, bør løses af EBA. EBA bør navnlig sørge for, at den endelige beslutning vedrørende den afviklingsforanstaltning, der skal træffes, tager behørigt hensyn til samtlige afviklingsmyndigheders interesser i at beskytte den finansielle stabilitet i Unionen og i alle de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv.

- (64) Indførelsen af en koncernafviklingsordning vil formentlig være befordrende for en koordineret afvikling, som sandsynligvis vil give det bedste resultat for alle institutter i en koncern. Denne ordning, som koncernafviklingsmyndigheden bør fremsætte forslag til, bør være bindende for medlemmerne af afviklingskollegiet. Nationale afviklingsmyndigheder, som modsætter sig ordningen, bør have mulighed for at indbringe sagen for EBA. EBA bør sættes i stand til at bilægge tvisten ud fra en vurdering af, om den pågældende medlemsstat er nødt til at træffe uafhængige foranstaltninger af hensyn til sin egen finansielle stabilitet, idet der tages højde for indvirkningen af sådanne foranstaltninger på den finansielle stabilitet i andre medlemsstater og optimeringen af værdien af koncernen som helhed.
- (65) Som led i en koncernafviklingsordning bør de nationale myndigheder opfordres til at anvende det samme værktøj på retlige enheder, der opfylder afviklingsbetingelserne. De nationale myndigheder bør ikke have mulighed for at gøre indsigelse mod anvendelsen af afviklingsværktøjer på koncernniveau, som henhører under koncernafviklingsmyndighedens ansvar, f.eks. anvendelse af brobankværktøjet på moderinstitutniveau, salg af moderkreditinstitutts aktiver og gældskonvertering på moderinstitutniveau. Koncernafviklingsmyndigheden bør også have beføjelse til at anvende broinstitutværktøjet på koncernniveau (hvilket eventuelt kan omfatte byrdefordelingsarrangementer) for at stabilisere koncernen som helhed. Ejendomsretten til datterselskaberne vil kunne overføres til brobanken med henblik på videresalg, enten samlet eller hver for sig, når de rette markedsvilkår indfinder sig. Koncernafviklingsmyndigheden bør desuden have beføjelse til at anvende bail-in-værktøjet på moderinstitutniveau.
- (66) For at der kan foretages en effektiv afvikling af internationalt aktive institutter og koncerner, skal der foreligge samarbejdsaftaler mellem Unionens og tredjelandes afviklingsmyndigheder. Det vil befordre samarbejdet, hvis tredjelandes afviklingsordninger baseres på de fælles principper og tilgange, som i øjeblikket

udvikles af Rådet for Finansiell Stabilitet og G20-landene. Med henblik herpå bør EBA udarbejde og indgå rammeaftaler om administrative ordninger med myndigheder i tredjelande i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010, og de nationale myndigheder bør indgå bilaterale aftaler, der så vidt muligt er i overensstemmelse med rammeaftalerne under EBA. Udarbejdelsen af sådanne aftaler mellem nationale myndigheder, der er ansvarlige for at håndtere nødlidende globale virksomheder, bør være et middel til at sikre effektiv planlægning, beslutningstagning og koordinering i forhold til internationale koncerner. EBA bør også have til opgave at anerkende foranstaltninger, som er truffet af afviklingsmyndigheder i tredjelande. Medlemsstaterne bør have ansvaret for gennemførelsen af EBA's afgørelser om anerkendelse.

- (67) Der bør finde et samarbejde sted om både datterselskaber af EU- og tredjelandskoncerner og filialer af EU- eller tredjelandsinstitutter. Datterselskaber af tredjelandskoncerner er virksomheder etableret i Unionen og er derfor fuldt ud underlagt EU-lovgivningen, herunder de afviklingsværktøjer, der indføres ved dette direktiv. Det er imidlertid nødvendigt, at medlemsstaterne bibeholder retten til også at anvende afviklingsværktøjerne på filialer af institutter, der har deres hovedkontor i tredjelande i tilfælde, hvor anerkendelse og anvendelse af tredjelandes procedurer ville bringe Unionens finansielle stabilitet i fare, eller hvor EU-indskydere ikke ville få samme behandling som tredjelandsindskydere. Af disse grunde bør EBA have ret til efter høring af de nationale afviklingsmyndigheder at nægte anerkendelse af tredjelandes procedurer i forbindelse med EU-filialer af tredjelandsinstitutter.
- (68) Under visse omstændigheder kan effektiviteten af de anvendte afviklingsværktøjer være betinget af adgangen til kortfristede finansieringsmidler for instituttet eller et broinstitut, garantier, der stilles til rådighed for potentielle købere, eller tilvejebringelsen af kapital til broinstituttet. Uagtet centralbankernes rolle med hensyn til at tilføre det finansielle system likviditet, også i perioder med stress, er det vigtigt, at medlemsstaterne opretter finansieringsordninger for at undgå, at midlerne til disse formål skal komme fra de nationale budgetter. Det bør være den finansielle sektor som helhed, der finansierer stabiliseringen af det finansielle system.
- (69) I princippet bør der indsamles bidrag i sektoren forud for og uafhængigt af et afviklingsforløb. Hvis de på forhånd fremskaffede midler ikke er tilstrækkelige til at dække tabene eller omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne, bør der indsamles supplerende bidrag til dækning af de yderligere omkostninger eller tab.
- (70) For at nå en kritisk masse og undgå procykliske virkninger, som ville opstå, hvis finansieringsordningerne skulle baseres udelukkende på ex post-bidrag under en systemkrise, er det absolut nødvendigt, at de finansielle midler, der er til rådighed ex ante under de nationale finansieringsordninger, beløber sig til et vist målniveau.
- (71) For at sikre en rimelig beregning af bidrag og give incitament til at anvende en mindre risikobetonet model bør der i forbindelse med bidrag til nationale finansieringsordninger tages hensyn til omfanget af den risiko, kreditinstitutterne har påtaget sig.
- (72) At sikre effektiv afvikling af nødlidende finansieringsinstitutter i Unionen er et væsentligt led i gennemførelsen af det indre marked. Når et institut bliver nødlidende,

påvirker det ikke kun den finansielle stabilitet på de markeder, hvor det opererer direkte, men også hele Unionens finansielle marked. Gennemførelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser har styrket samspillet mellem de forskellige nationale finansielle systemer. Institutterne opererer uden for deres etableringsmedlemsstat og er indbyrdes forbundet med hinanden via interbankmarkedet og andre markeder, som i det væsentlige er tværeuropæiske. Det er ikke kun de medlemsstater, hvor disse institutter opererer, men samtlige medlemsstater generelt, der har en interesse i, at deres afvikling kan finansieres effektivt på ensartede betingelser, for at sikre lige konkurrencevilkår og forbedre den måde, hvorpå Unionens indre finansielle marked fungerer. Oprettelsen af et europæisk system af finansieringsordninger bør sikre, at alle de institutter, der opererer i Unionen, er omfattet af lige effektive ordninger for fremskaffelse af kapital til afvikling og bidrager til stabiliteten i det indre marked.

- (73) For at opbygge modstandsdygtigheden i det europæiske system af finansieringsordninger og i overensstemmelse med det mål, der tilsiger, at finansieringen hovedsagelig bør komme fra erhvervet og ikke fra de offentlige budgetter, bør de nationale ordninger kunne optage lån hos hinanden, hvis der er behov for det.
- (74) Finansieringsordninger oprettes på nationalt plan, men bør gensidiggøres i forbindelse med en koncernafvikling. Hvis en afviklingsforanstaltning sikrer, at indskydere fortsat har adgang til deres indskud, bør indskudsgarantiordninger, som et institut under afvikling er medlem af, hæfte for tab i samme omfang som de tab, de ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, dog højst for et beløb svarende til de dækkede indskud.
- (75) Ud over at sikre udbetaling til indskydere eller fortsat adgang til dækkede indskud bør medlemsstaterne have skønsbeføjelse til at afgøre, om indskudsgarantiordninger også skal kunne anvendes som ordninger for finansiering af andre afviklingsforanstaltninger. Denne mulighed bør ikke anvendes på en måde, der kan bringe finansieringen af indskudsgarantiordningerne eller garantien for udbetaling af dækkede indskud i fare.
- (76) Hvis der i forbindelse med afviklingen af et kreditinstitut overføres indskud til et andet institut, bør indskyderne ikke være forsikret ud over den dækning, der er fastsat i direktiv 94/19/EF. Derfor bør fordringer på indskud, der forbliver i det kreditinstitut, som er under afvikling, begrænses til differencen mellem de overførte midler og den dækning, der ydes ved direktiv 94/19/EF. Hvis de overførte indskud overstiger dækningen, bør indskyderen ikke kunne gøre nogen fordringer gældende over for indskudsgarantiordningen for så vidt angår indskud, der forbliver i det kreditinstitut, der er under afvikling.
- (77) Ved oprettelsen af de finansieringsordninger, der skal udgøre det europæiske system af finansieringsordninger som fastsat i dette direktiv, bør det sikres, at anvendelsen af de midler, der er til rådighed på nationalt plan til afvikling, koordineres.
- (78) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør sikre konsekvent harmonisering og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele EU. Da EBA sidder inde med højt specialiseret faglig kompetence, vil det være rationelt og hensigtsmæssigt at lade denne myndighed få til opgave at udarbejde udkast til

reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politikbeslutninger, med henblik på forelæggelse for Kommissionen.

- (79) Kommissionen bør vedtage de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder, ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- (80) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at: definere udtrykkene "kritiske funktioner" og "centrale forretningsområder" nærmere, præcisere de omstændigheder, hvor et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, præcisere de omstændigheder, hvor værktøjet til adskillelse af aktiver bør anvendes, præcisere, hvilke passiver der er udelukket fra bail in-værktøjets anvendelsesområde, præcisere de omstændigheder, hvor udelukkelse fra bail in-værktøjets anvendelsesområde er nødvendig for at sikre videreførelse af kritiske funktioner og centrale forretningsområder, præcisere kriterierne for fastsættelse af det minimumsbeløb i nedskrivningsrelevante passiver, institutterne skal råde over af hensyn til bail in-værktøjet, præcisere de omstændigheder, hvor eksisterende aktier bør annulleres og passiver konverteres til aktier ved anvendelsen af bail in-værktøjet, præcisere de omstændigheder, hvor tredjelandes afviklingsprocedurer ikke bør anerkendes, præcisere de vilkår, under hvilke det bør vurderes, at finansieringsordningernes målniveau har fjernet sig betydeligt fra det oprindelige niveau, vedtage kriterier for tilpasning af bidragene til finansieringsordningerne i forhold til institutternes risikoprofil, fastlægge forpligtelser, der kan sikre den faktiske indbetaling af bidrag til finansieringsordningerne, samt præcisere betingelserne for gensidig låntagning mellem de nationale finansieringsordninger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau.
- (81) Det er hensigtsmæssigt, at EBA i nogle tilfælde først fremmer konvergens i de nationale myndigheders praksis gennem retningslinjer, og at Kommissionen derefter på et senere tidspunkt tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på grundlag af den konvergens, der er udviklet i anvendelsen af EBA's retningslinjer.
- (82) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for tidlig og løbende fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (83) Europa-Parlamentet og Rådet bør have to måneder fra meddelelsesdatoen til at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. Europa-Parlamentet og Rådet bør kunne underrette de øvrige institutioner om, at de ikke agter at gøre indsigelse.
- (84) I erklæringen til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, tog konferencen til efterretning, at Kommissionen i overensstemmelse med sin faste praksis fortsat agter at høre eksperter udnævnt af medlemsstaterne, når den udarbejder sine udkast til delegerede retsakter på området for finansielle tjenesteydelser.

- (85) Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA bør få til opgave at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som skal forelægges for Kommissionen.
- (86) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter²⁷ indeholder bestemmelser om gensidig anerkendelse og håndhævelse i alle medlemsstater af afgørelser vedrørende sanering og likvidation af kreditinstitutter, der har filialer i andre medlemsstater end den, hvor de har deres hovedkontor. Dette direktiv sikrer, at alle kreditinstituttets aktiver og passiver, uanset i hvilket land de befinder sig, behandles ved en enkelt procedure i hjemlandet, og at kreditorer i værtslandene behandles på samme måde som kreditorer i hjemlandet; for at gøre afviklingen effektiv bør direktiv 2001/24/EF også gælde, hvis afviklingsværktøjerne tages i brug, både når de anvendes på kreditinstitutter, og når de anvendes på andre enheder, som er omfattet af afviklingsordningen. Direktiv 2001/24/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (87) Unionens selskabsdirektiver indeholder ufravigelige regler for beskyttelse af aktionærer og kreditorer i kreditinstitutter, der falder ind under disse direktivers anvendelsesområde. I en situation, hvor afviklingsmyndighederne har behov for at handle hurtigt, kan disse regler være til hinder for en effektiv indsats og for anvendelsen af afviklingsværktøjer og -beføjelser, og der bør derfor fastsættes undtagelser. For at sikre størst mulig retssikkerhed for de berørte parter bør undtagelserne defineres klart og snævert, og de bør kun anvendes ud fra almene hensyn, og når kriterierne for afvikling er opfyldt. Anvendelsen af afviklingsværktøjer forudsætter, at man overholder afviklingsmålene og betingelserne for afvikling i dette direktiv.
- (88) Rådets andet direktiv 77/91/EØF af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, i traktaten nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde²⁸ indeholder regler om aktionærernes ret til at træffe beslutning om kapitalforhøjelser og -nedsættelser, om deres ret til at deltage i nye aktieudstedelser som vederlag for indskud, om beskyttelse af kreditorer i tilfælde af kapitalnedsættelser og om indkaldelse af generalforsamlingen i tilfælde af betydelige kapitaltab. Disse regler kan være til hinder for en hurtig indsats fra afviklingsmyndighedernes side, og der bør derfor fastsættes undtagelser.
- (89) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber²⁹ er der fastsat regler om bl.a. samtykke til fusioner fra generalforsamlingen i hvert af de fusionerende selskaber, om krav til fusionsplanen, beretningen fra ledelsesorganerne og beretningen fra sagkyndige samt om beskyttelse af kreditorer. Rådets sjette direktiv 82/891/EØF af 17. december 1982 på grundlag af

²⁷ EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15.

²⁸ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 1.

²⁹ EUT L 110 af 29.4.2011, s. 1.

traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om spaltning af aktieselskaber³⁰ indeholder lignende regler om spaltning af aktieselskaber. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar³¹ er der fastsat tilsvarende regler vedrørende grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar. Der bør fastsættes undtagelser fra disse direktiver, således at afviklingsmyndighederne kan handle hurtigt.

- (90) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud³² er der fastsat en forpligtelse til at fremsætte et tilbud om at overtage alle et selskabs aktier til en rimelig pris som defineret i direktivet, hvis en person, direkte eller indirekte, alene eller i forståelse med andre, erhverver en vis procentdel af aktierne i selskabet, som giver vedkommende kontrol med selskabet ifølge national ret. Formålet med reglen om obligatorisk tilbud er at beskytte minoritetsinteresser, i tilfælde af at kontrollen med selskabet ændres. Udsigten til så bekostelig en forpligtelse kan dog muligvis afholde eventuelle investorer fra at investere i det berørte institut og dermed gøre det vanskeligt for afviklingsmyndighederne at gøre brug af alle deres afviklingsbeføjelser. Der bør indrømmes undtagelse fra reglen om obligatorisk tilbud i det omfang, det er nødvendigt for anvendelsen af afviklingsbeføjelserne, men efter afviklingsperioden bør denne regel gælde for enhver, der overtager kontrollen med det berørte institut.
- (91) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber³³ er der fastsat proceduremæssige aktionærrettigheder i relation til generalforsamlinger. Direktiv 2007/36/EF indeholder bl.a. regler om minimumsvarslet for indkaldelse til generalforsamling og om indholdet af indkaldelsen. Disse regler kan være til hinder for en hurtig indsats fra afviklingsmyndighedernes side, og der bør derfor fastsættes undtagelser fra direktivet. Forud for en afvikling kan der være behov for en hurtig kapitaludvidelse, hvis instituttet ikke opfylder eller forventes ikke at opfylde kravene i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, og hvis en kapitaludvidelse forventes at kunne rette op på den finansielle situation og undgå en situation, hvor tærskelkriterierne for afvikling er opfyldt. I sådanne situationer bør der være mulighed for at indkalde til generalforsamling med et kortere varsel. Aktionærerne bør imidlertid fortsat have beføjelse til at træffe afgørelse om kapitaludvidelsen og om det kortere varsel for indkaldelse til generalforsamling. Der bør indrømmes undtagelse fra direktiv 2007/36/EF med henblik på indførelsen af denne ordning.
- (92) For at sikre, at de myndigheder, der er ansvarlige for afvikling, er repræsenteret i det europæiske finanstilsynssystem, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 1093/2010, og sikre, at EBA har den nødvendige sagkundskab til at udføre de opgaver, dette direktiv medfører, bør forordning (EU) nr. 1093/2010 ændres således, at begrebet kompetente myndigheder i nævnte forordning også omfatter de nationale afviklingsmyndigheder som defineret i dette direktiv. Denne ligestilling af afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder i forordning (EU) nr. 1093/2010 ligger i forlængelse af de opgaver, der tildeles EBA i artikel 25 i forordning (EU) nr.

³⁰ EFT L 378 af 31.12.1982, s. 47.

³¹ EUT L 310 af 25.11.2005, s. 1.

³² EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12.

³³ EUT L 184 af 14.7.2007, s. 17.

1093/2010, med at bidrage til og aktivt deltage i udarbejdelsen og koordineringen af genopretnings- og afviklingsplaner og sigte mod at lette afviklingen af nødlidende institutter og navnlig grænseoverskridende koncerner.

- (93) Medlemsstaterne bør for at sikre, at institutterne, de personer, der faktisk varetager den daglige ledelse, samt medlemmerne af institutternes ledelsesorganer overholder bestemmelserne i dette direktiv, og at de behandles ens i hele Unionen, indføre administrative sanktioner og foranstaltninger, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og er afskrækkende. Derfor bør de administrative sanktioner og foranstaltninger, som medlemsstaterne fastlægger, opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en sanktion eller foranstaltning, offentliggørelsen af sanktioner og foranstaltninger, de vigtigste sanktionsbeføjelser og størrelsen af de administrative bøder.
- (94) Dette direktiv foreskriver såvel administrative sanktioner som foranstaltninger for at omfatte alle de skridt, der indledes efter en overtrædelse, og som skal forhindre yderligere overtrædelser, uanset om de i henhold til national ret betragtes som sanktioner eller som foranstaltninger.
- (95) Dette direktiv bør ikke berøre bestemmelser i medlemsstaternes lovgivning vedrørende strafferetlige sanktioner.
- (96) I den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter³⁴ har medlemsstaterne forpligtet sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Lovgiver finder fremsendelse af sådanne dokumenter velbegundet i forbindelse med dette direktiv.
- (97) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de rettigheder, friheder og principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig ejendomsretten, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol og retten til et forsvar -

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER OG MYNDIGHEDER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I dette direktiv fastsættes der regler og procedurer for genopretning og afvikling af følgende:

³⁴ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- a) kreditinstitutter og investeringsselskaber
- b) finansieringsinstitutter, hvis finansieringsinstituttet er datterselskab af et kreditinstitut eller et investeringsselskab eller af et selskab som omhandlet i litra c) og d) og indgår i et konsolideret tilsyn med moderselskabet i overensstemmelse med afsnit V, kapitel 2, afdeling 2, underafdeling 1, i direktiv 2006/48/EF
- c) finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og blandede holdingselskaber
- d) finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen
- e) filialer af institutter, der har deres hovedkontor uden for Unionen, jf. de særlige vilkår, der er fastlagt i dette direktiv.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "afvikling": omstrukturering af et institut med henblik på at sikre videreførelse af dets væsentlige funktioner, bevare den finansielle stabilitet og helt eller delvist genoprette instituttets levedygtighed
- 2) "kreditinstitut": et kreditinstitut om defineret i artikel 4, nr. 1, i direktiv 2006/48/EF
- 3) "investeringsselskab": et investeringsselskab som defineret i artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/49/EF, som er underlagt startkapitalkravet i artikel 9 i samme direktiv
- 4) "finansieringsinstitut": et finansieringsinstitut som defineret i artikel 4, nr. 5, i direktiv 2006/48/EF
- 5) "datterselskab": et datterselskab som defineret i artikel 4, nr. 13, i direktiv 2006/48/EF
- 6) "moderselskab": et moderselskab som defineret i artikel 4, nr. 12, i direktiv 2006/48/EF
- 7) "konsolideret grundlag": på grundlag af den konsoliderede finansielle situation i en koncern, der er underlagt konsolideret tilsyn, jf. afsnit V, kapitel 2, afdeling 2, underafdeling 1, i direktiv 2006/48/EF, eller på et delkonsolideret grundlag, jf. artikel 73, stk. 2, i samme direktiv
- 8) "finansielt holdingselskab": et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber udelukkende eller fortrinsvis er institutter eller finansieringsinstitutter, hvor mindst ét af datterselskaberne er et institut, og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i artikel 2, nr. 15, i direktiv 2002/87/EF

- 9) "blandet finansielt holdingselskab": et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15, i direktiv 2002/87/EF
- 10) "blandet holdingselskab": et blandet holdingselskab som defineret i artikel 4, nr. 20, i direktiv 2006/48/EF eller i artikel 3, stk. 3, litra b), i direktiv 2006/49/EF
- 11) "finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat": et finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat
- 12) "finansielt moderholdingselskab i Unionen": et finansielt moderholdingselskab, der ikke er datterselskab af et institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat
- 13) "blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat": et blandet finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat
- 14) "blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen": et blandet finansielt moderholdingselskab, der ikke er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat
- 15) "afviklingsmål": de i artikel 26, stk. 2, anførte mål
- 16) "filial": en filial som defineret i artikel 4, nr. 3, i direktiv 2006/48/EF
- 17) "afviklingsmyndighed": en myndighed, som er udpeget af en medlemsstat i henhold til artikel 3
- 18) "afviklingsværktøj": virksomhedssalgsværktøjet, broinstitutværktøjet, værktøjet til adskillelse af aktiver eller bail in-værktøjet
- 19) "afviklingsbeføjelse": en beføjelse som omhandlet i artikel 56, stk. 1
- 20) "kompetent myndighed": en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, nr. 4, i direktiv 2006/48/EF eller i artikel 3, stk. 3, litra c), i direktiv 2006/49/EF
- 21) "kompetente ministerier": finansministerierne eller andre ministerier med ansvar for økonomiske, finansielle og budgetmæssige beslutninger ifølge den nationale kompetencefordeling
- 22) "kontrol": den forbindelse, der findes mellem et moderselskab og et datterselskab, jf. artikel 1 i direktiv 83/349/EØF, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og et foretagende
- 23) "institut": et kreditinstitut eller et investeringsselskab

- 24) "ledelse": de personer, der faktisk leder kreditinstituttets virksomhed, jf. artikel 11 i direktiv 2006/48/EF
- 25) "koncern": et moderselskab og dets datterselskaber
- 26) "ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige": statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der ydes for at bevare eller genoprette et instituts levedygtighed, likviditet eller solvens
- 27) "koncernenhed": en retlig enhed, der tilhører en koncern
- 28) "genopretningsplan": en plan, der udarbejdes og vedligeholdes af et institut i overensstemmelse med artikel 5
- 29) "kritiske funktioner": aktiviteter, ydelser og transaktioner, hvis ophør kan forventes at forårsage forstyrrelser i en eller flere medlemsstaters økonomi eller finansielle markeder
- 30) "centrale forretningsområder": forretningsområder og hertil knyttede ydelser, der repræsenterer en væsentlig kilde til et instituts indtægter, fortjeneste eller franchiseværdi
- 31) "konsoliderende tilsynsmyndighed": den kompetente myndighed, der har ansvaret for tilsyn på et konsolideret grundlag, jf. definitionen i artikel 4, nr. 48, i direktiv 2006/48/EF
- 32) "egenkapital": egenkapital som omhandlet i den afsnit V, kapitel 2, i direktiv 2006/48/EF
- 33) "betingelser for afvikling": de i artikel 27, stk. 1, anførte betingelser
- 34) "afviklingsforanstaltning": beslutning om at lade et institut afvikle i henhold til artikel 27, anvendelse af et afviklingsværktøj på eller udøvelse af en eller flere afviklingsbeføjelser over for et institut
- 35) "afviklingsplan": en plan, der udarbejdes for et institut af den relevante afviklingsmyndighed i overensstemmelse med artikel 9
- 36) "koncernafvikling":
- a) en afviklingsforanstaltning, der træffes for det moderselskab eller institut, der er underlagt konsolideret tilsyn, eller
 - b) afviklingsmyndighedernes koordinering af anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser over for koncernenheder, der opfylder betingelserne for afvikling
- 37) "koncernafviklingsplan": en plan for koncernafvikling udarbejdet i overensstemmelse med artikel 11 og 12
- 38) "koncernafviklingsmyndighed": afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed befinder sig

- 39) "afviklingskollegium": et kollegium etableret i overensstemmelse med artikel 80 med henblik på at udføre de i artikel 12, 13 og 83 anførte opgaver
- 40) "almindelig insolvensbehandling": en kollektiv bobehandling, der medfører, at skyldneren helt eller delvis mister rådigheden over sine aktiver, og at der udpeges en kurator, og som normalt finder anvendelse på institutter i henhold til national ret, og som er specifik for disse institutter eller gælder generelt for alle fysiske og juridiske personer
- 41) "gældsinstrumenter": obligationer og andre former for omsættelig gæld, ethvert instrument, der skaber eller anerkender en gæld, og instrumenter, der giver ret til at erhverve gældsinstrumenter, jf. artikel 56, litra d), i), l) og m)
- 42) "moderinstitut i en medlemsstat": et moderkreditinstitut i en medlemsstat som defineret i artikel 4, nr. 14, i direktiv 2006/48/EF eller et moderinvesteringsselskab i en medlemsstat som defineret i artikel 3, litra f), i direktiv 2006/49/EF
- 43) "moderinstitut i Unionen": et moderkreditinstitut i Unionen som defineret i artikel 4, nr. 16, i direktiv 2006/48/EF eller et moderinvesteringsselskab i Unionen som defineret i artikel 3, litra g), i direktiv 2006/49/EF
- 44) "egenkapitalkrav": kravene i artikel 75 i direktiv 2006/48/EF
- 45) "tilsynskollegium": et kollegium af tilsynsførende etableret i henhold til artikel 131a i direktiv 2006/48/EF
- 46) "Unionens statsstøtteregler": de regler, der er etableret ved artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og ved forordninger udstedt eller vedtaget i medfør af artikel 107 eller artikel 106, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- 47) "likvidation": realisering af et instituts aktiver
- 48) "værktøjet til adskillelse af aktiver": overførsel af aktiver og rettigheder i et institut, der opfylder betingelserne for afvikling, til et porteføljeadministrationsselskab, jf. artikel 36, foretaget af en afviklingsmyndighed, der udøver overførselsbeføjelser
- 49) bail in-værktøjet: en afviklingsmyndigheds udøvelse af beføjelserne til nedskrivning og konvertering af passiverne i et institut, der opfylder betingelserne for afvikling, jf. artikel 37
- 50) "virksomhedssalgsværktøjet": en afviklingsmyndigheds overførsel af ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver i et institut, der opfylder betingelserne for afvikling, til en køber, der ikke er et broinstitut, jf. artikel 32
- 51) "broinstitutværktøjet": beføjelse til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver i et institut, der opfylder betingelserne for afvikling, til et broinstitut, jf. artikel 34
- 52) "broinstitut": en retlig enhed, der ejes 100 % af en eller flere offentlige myndigheder (herunder eventuelt afviklingsmyndigheden), og som er oprettet med henblik på at overtage alle eller nogle af aktiverne, rettighederne og passiverne i et institut under afvikling med henblik på at udføre alle eller en del af dets ydelser og aktiviteter

- 53) "ejerskabsinstrumenter": aktier, instrumenter, der overdrager ejerskab til gensidige forsikringsselskaber, instrumenter, der kan konverteres til eller giver ret til at erhverve aktier eller ejerskabsinstrumenter, og instrumenter, der repræsenterer kapitalinteresser eller ejerskabsinteresser
- 54) "overførselsbeføjelser": de beføjelser, der er anført i artikel 56, stk. 1, litra c), d) eller e), til at overføre aktier, andre ejerskabsinstrumenter, gældsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver eller en kombination af disse fra et institut under afvikling til en modtager
- 55) "central modpart": en retlig enhed, som intervenserer mellem modparterne i en handel på et eller flere finansielle markeder ved at blive køber over for hver sælger og sælger over for hver køber
- 56) "derivat": et finansielt instrument, som er opført i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF³⁵
- 57) "gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelser": de i artikel 56, stk. 1, litra f)-l), anførte beføjelser
- 58) "sikret passiv": et passiv, hvor kreditors ret til betaling er sikret ved et aktiv, et pant eller en tilbageholdelsesret eller en sikkerhedsstillelse, herunder passiver hidrørende fra tilbagekøbsaftaler og andre sikkerhedsstillinger i form af overdragelse af ejendomsret
- 59) "supplerende tier 1-instrumenter": kapitalinstrumenter, der er egenkapital i henhold til artikel 57, litra ca), i direktiv 2006/48/EF
- 60) "samlet beløb": det samlede beløb, på grundlag af hvilket afviklingsmyndigheden har vurderet, at de nedskrivningsrelevante passiver skal nedskrives eller konverteres, jf. artikel 41, stk. 1
- 61) "tier 1-kernekapitalinstrumenter": kapitalinstrumenter, der er egenkapital i henhold til artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF
- 62) "nedskrivningsrelevante passiver": de af et instituts passiver, der ikke er udelukket fra anvendelsesområdet for nedskrivningsværktøjet i medfør af artikel 38, stk. 2
- 63) "indskudsgarantiordning": en indskudsgarantiordning, der indføres og officielt anerkendes af en medlemsstat i henhold til artikel 3 i direktiv 94/19/EF
- 64) "tier 2-instrumenter": kapitalinstrumenter, der er egenkapital i henhold til artikel 56, litra f) og h), i direktiv 2006/48/EF
- 65) "relevante kapitalinstrumenter": i forbindelse med afsnit IV, kapitel III, afdeling 5 og 6, supplerende tier 1- og tier 2-kapitalinstrumenter

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

- 66) "konverteringssats": den faktor, der bestemmer antallet af ordinære aktier, som et passiv af en bestemt kategori vil blive konverteret til, enten på basis af et enkelt instrument af den pågældende kategori eller på basis af en specifik værdienhed af en gældsfordring
- 67) "berørt kreditor": en kreditor, hvis fordring vedrører et passiv, der nedbringes eller konverteres til aktier ved udøvelse af en nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse
- 68) "berørt aktionær": en aktionær, hvis aktier annulleres i medfør af den i artikel 56, stk. 1, litra j), omhandlede beføjelse
- 69) "ansvarlig myndighed": den myndighed i den efter artikel 54 identificerede medlemsstat, som i henhold til lovgivningen i denne medlemsstat er ansvarlig for at træffe de i artikel 51, stk. 1, anførte afgørelser
- 70) "relevant moderinstitut": et moderinstitut i en medlemsstat, et moderinstitut i Unionen, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et blandet holdingselskab, et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, over for hvilket bail in-værktøjet anvendes
- 71) "modtager": den enhed, til hvilken der overføres aktier, andre ejerskabsinstrumenter, gældsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver eller en kombination af disse fra et institut under afvikling
- 72) "arbejdsdag": enhver anden dag end lørdag, søndag og en dag, som er helligdag i instituttets hjemland
- 73) "opsigelsesret": retten til at opsiges en kontrakt i tilfælde af misligholdelse som defineret i eller med sigte på kontrakten, hvilket bl.a. omfatter enhver tilknyttet ret til at fremskynde, afslutte, modregne eller nette forpligtelser og enhver tilknyttet bestemmelse, der suspenderer, ændrer eller ophæver en kontraktparts forpligtelse til at foretage en betaling
- 74) "institut under afvikling": et institut, et finansielt institut, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et blandet holdingselskab, et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, over for hvilket der træffes en afviklingsforanstaltning
- 75) "indenlandsk datterinstitut": et institut, der er etableret i en medlemsstat, og som er datterselskab af et tredjelandsinstitut eller et finansielt holdingselskab i et tredjeland.
- 76) "moderselskab i Unionen": et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen
- 77) "tredjelandsinstitut": en enhed, hvis hovedkontor er etableret i et tredjeland, og som har tilladelse eller licens i henhold til lovgivningen i dette tredjeland til at udøve

enhver af de aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2006/48/EF eller i afsnit A i bilag I til direktiv 2004/39/EF

- 78) "afviklingsprocedure i et tredjeland": et tiltag i henhold til lovgivningen i et tredjeland med henblik på at forvalte et nødlidende tredjelandsinstitut, som med hensyn til resultatet kan sammenlignes med afviklingsforanstaltninger i henhold til dette direktiv
- 79) "indenlandsk filial": et tredjelandsinstituts filial, der er etableret i en medlemsstat
- 80) "relevant tredjelandsmyndighed": en tredjelandsmyndighed, som varetager de samme opgaver som dem, der varetages af afviklingsmyndigheder eller kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv
- 81) "finansieringsordning for koncerner": den eller de finansieringsordninger, der gælder i koncernafviklingsmyndighedens medlemsstat
- 82) "back-to-back-transaktion": en transaktion, der indgås mellem to koncernenheder med det formål at overføre hele eller en del af risikoen i forbindelse med en anden transaktion, som en af disse koncernenheder har indgået med tredjemand
- 83) "koncernintern sikkerhedsstillelse": en kontrakt, hvorved en koncernenhed stiller en sikkerhed for en anden koncernenheds forpligtelser over for tredjemand

Henvises der i dette direktiv til forordning (EU) nr. 1093/2010, anses afviklingsmyndigheder i forbindelse med nævnte forordning for at være kompetente myndigheder som defineret i artikel 4, nr. 2, i samme forordning.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 103 med henblik på at præcisere definitionerne af "kritiske funktioner" og "centrale forretningsområder" i nr. 29 og 30 for at sikre, at dette direktiv anvendes ensartet.

Artikel 3

Udpegning af myndigheder med ansvar for afvikling

1. Medlemsstaterne udpeger hver især en eller flere afviklingsmyndigheder, der tillægges beføjelser til at anvende afviklingsværktøjer og udøve afviklingsbeføjelser.
2. Afviklingsmyndighederne skal være offentlige administrative myndigheder.
3. Afviklingsmyndighederne kan være de myndigheder, der er kompetente til føre tilsyn i forbindelse med direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, centralbanker, kompetente ministerier eller andre offentlige administrative myndigheder, forudsat at medlemsstaterne indfører de nødvendige regler og ordninger for at undgå interessekonflikter mellem tilsynsfunktionerne i henhold til direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF eller den relevante myndigheds øvrige funktioner og afviklingsmyndighedernes funktioner i henhold til nærværende direktiv. Medlemsstaterne påser navnlig, at den relevante myndigheds afviklings- og

tilsynsfunktion og andre funktioner holdes adskilt inden for rammerne af de kompetente myndigheder, centralbankerne, de kompetente ministerier eller andre offentlige administrative myndigheder.

4. Er afviklingsmyndigheden og den kompetente myndighed i henhold til direktiv 2006/48/EF separate enheder, stiller medlemsstaterne krav om, at de arbejder tæt sammen om forberedelse, planlægning og anvendelse af afviklingsbeslutninger.
5. Er den efter stk. 1 udpegede myndighed ikke det kompetente ministerium i en medlemsstat, træffes den udpegede myndigheds beslutninger i henhold til dette direktiv i samråd med det kompetente ministerium.
6. Medlemsstaterne påser, at de efter stk. 1 udpegede myndigheder har sagkundskab, ressourcer og operationel kapacitet til at kunne anvende afviklingsforanstaltninger, og at de er i stand til at udøve deres beføjelser med den hurtighed og fleksibilitet, der er nødvendig for at opfylde afviklingsmålene.
7. Udpeger en medlemsstat mere end én myndighed til at anvende afviklingsværktøjer og udøve afviklingsbeføjelser, fordeler den opgaver og ansvarsområder klart mellem de pågældende myndigheder, sørger for tilstrækkelig koordinering mellem dem og udpeger en enkelt myndighed som kontaktpunkt med henblik på samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i andre medlemsstater.
8. Medlemsstaterne meddeler Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), hvilken eller hvilke nationale myndigheder der er udpeget som afviklingsmyndigheder og kontaktpunkt, og, hvis det er relevant, hvilke specifikke opgaver og ansvarsområder de har. EBA offentliggør en liste over de pågældende afviklingsmyndigheder.

AFSNIT II

FORBEREDELSE

KAPITEL I

GENOPRETNINGS- OG AFVIKLINGSPLANLÆGNING

AFDELING 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 4

Forenkede forpligtelser for visse institutter

1. Under hensyntagen til de konsekvenser det kan få for de finansielle markeder, andre institutter eller finansieringsvilkårene, at et institut bliver nødlidende, på grund af karakteren af dets forretningsaktiviteter, dets størrelse eller dets forbindelser med andre institutter eller med det finansielle system generelt påser medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne fastslår, i hvilket omfang følgende bestemmelser finder anvendelse på institutterne:
 - a) det nærmere indhold af genopretnings- og afviklingsplaner, jf. artikel 5, 7, 9 og 11
 - b) det nærmere indhold af de oplysninger, der kræves af institutterne, jf. artikel 5, stk. 5, og artikel 10 og 11.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 103 med henblik på at præcisere kriterierne for vurdering i henhold til stk. 1 af konsekvenserne for de finansielle markeder, andre institutter og finansieringsvilkårene af, at et institut bliver nødlidende.
3. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne underretter EBA om, hvordan de har anvendt det i stk. 1 omhandlede krav på institutterne i deres jurisdiktion. EBA rapporterer til Kommissionen senest den 1. januar 2018 om gennemførelsen af kravet i stk. 1. EBA skal især rapportere til Kommissionen om eventuelle forskelle i gennemførelsen af dette krav på nationalt plan.

AFDELING 2

GENOPRETNINGSPLANLÆGNING

Artikel 5

Genopretningsplaner

1. Medlemsstaterne påser, at alle institutter udarbejder og vedligeholder en genopretningsplan, der ved foranstaltninger, som træffes af instituttets ledelse eller af en koncernenhed, muliggør genopretning af instituttets finansielle situation efter en betydelig forværring. Genopretningsplaner betragtes som en form for virksomhedsstyring som omhandlet i artikel 22 i direktiv 2006/48/EF.
2. Medlemsstaterne påser, at institutterne ajourfører deres genopretningsplaner mindst en gang om året eller efter ændringer, der berører instituttets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle situation, og som kan få væsentlige konsekvenser for genopretningsplanen eller nødvendiggør en ændring heraf. De kompetente myndigheder kan kræve, at institutterne ajourfører deres genopretningsplaner hyppigere.
3. I genopretningsplanerne må der ikke påregnes adgang til eller modtagelse af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, men de skal, når det er relevant, indeholde en analyse af, hvordan og hvornår et institut kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter i stressituationer, og hvilken sikkerhed der vil være til rådighed.
4. Medlemsstaterne påser, at genopretningsplanerne omfatter de i bilagets afdeling A anførte oplysninger.
5. De kompetente myndigheder påser, at institutterne i deres genopretningsplaner medtager passende kriterier og procedurer til at sikre den rettidige gennemførelse af genopretningsforanstaltninger samt et bredt udvalg af genopretningsmodeller. De kompetente myndigheder påser, at selskaberne afprøver deres genopretningsplaner i en række scenarier med finansiel uro af varierende barskhed, herunder begivenheder, der berører hele systemet, stress, der berører den enkelte retlige enhed, og stress, der berører hele koncernen.
6. EBA udarbejder i samråd Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) udkast til tekniske standarder, der præciserer den række scenarier, der skal anvendes i forbindelse med stk. 5 i denne artikel i overensstemmelse med artikel 25, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, hvori angives de oplysninger, der skal indgå i genopretningsplanen, jf. stk. 4.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 6

Vurdering af genopretningsplaner

1. Medlemsstaterne pålægger institutterne at forelægge genopretningsplaner for de kompetente myndigheder til gennemgang.
2. De kompetente myndigheder gennemgår planerne og vurderer, i hvilket omfang de opfylder kravene i artikel 5 og følgende kriterier:
 - a) iværksættelsen af de ordninger, der foreslås i planen, vil sandsynligvis kunne genoprette instituttets levedygtighed og finansielle holdbarhed, idet der tages hensyn til de forberedende foranstaltninger, instituttet har truffet eller agter at træffe
 - b) planen eller særlige modeller vil kunne iværksættes effektivt i situationer med finansiell stress og uden at få betydelige negative virkninger for det finansielle system, heller ikke i tilfælde af, at de øvrige institutter iværksætter genopretningsplaner i samme periode.
3. Vurderer de kompetente myndigheder, at genopretningsplanen er mangelfuld, eller at der er potentielle hindringer for dens iværksættelse, underretter de instituttet om deres vurdering og pålægger instituttet at forelægge en revideret plan inden for tre måneder, hvoraf det fremgår, hvordan de pågældende mangler og hindringer er håndteret.
4. Hvis instituttet ikke forelægger en revideret genopretningsplan, eller hvis den kompetente myndighed finder, at den reviderede genopretningsplan ikke i tilstrækkelig grad afhjælper de i den oprindelige vurdering påpegede mangler eller potentielle hindringer, pålægger de kompetente myndigheder instituttet at træffe enhver foranstaltning, som den anser for nødvendig til at sikre, at manglerne eller hindringerne fjernes. Ud over de foranstaltninger, der måtte kræves i henhold til artikel 136 i direktiv 2006/48/EF, kan de kompetente myndigheder navnlig pålægge instituttet at træffe foranstaltninger med henblik på at:

- a) befordre en nedtoning af instituttets risikoprofil
 - b) muliggøre rettidige rekapitaliseringsforanstaltninger
 - c) foretage ændringer af virksomhedsstrategien
 - d) foretage ændringer af finansieringsstrategien for at forbedre de centrale forretningsområders og kritiske funktioners modstandsdygtighed
 - e) foretage ændringer i instituttets ledelsesstruktur.
5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der beskriver de forhold, som den kompetente myndighed skal inddrage i vurderingen i henhold til stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 7

Koncerngenopretningsplaner

1. Medlemsstaterne påser, at moderselskaber eller institutter, der er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 125 og 126 i direktiv 2006/48/EF, udarbejder og forelægger en koncerngenopretningsplan, der indeholder en genopretningsplan for hele koncernen, herunder for de selskaber, der er nævnt i artikel 1, litra c) og d), og en genopretningsplan for hvert enkelt institut i koncernen, for den konsoliderende tilsynsmyndighed.
2. Den konsoliderende tilsynsmyndighed fremsender koncerngenopretningsplanerne til de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 131a i direktiv 2006/48/EF, og til EBA.
3. Koncerngenopretningsplanen skal sigte mod at opnå en stabilisering af hele koncernen eller af et af dens institutter, når den/det befinder sig i en stresssituation, således at man tackler eller fjerner årsagerne til vanskelighederne og genopretter koncernens eller det pågældende instituts finansielle situation.

Koncerngenopretningsplanen skal indeholde ordninger, der sikrer, at de foranstaltninger, der skal træffes for det moderselskab eller institut, der er underlagt konsolideret tilsyn, og for de selskaber, der er nævnt i artikel 1, litra c) og d), samt de foranstaltninger, der skal træffes for de enkelte institutter, koordineres og er konsistente.

4. Koncerngenopretningsplanen skal for hele koncernen og for hver af dens enheder indeholde de elementer og ordninger, der er fastsat i artikel 5. Hvis det er relevant,

skal den desuden indeholde ordninger for koncernintern finansiel støtte i henhold til en eventuel aftale om koncernintern finansiel støtte indgået i overensstemmelse med artikel 16.

5. Den konsoliderende tilsynsmyndighed påser, at det moderselskab eller institut, der er underlagt konsolideret tilsyn, jf. stk. 1, forelægger en række genopretningsmodeller, der beskriver foranstaltninger til håndtering af de i artikel 5, stk. 5, omhandlede scenarier.

For hvert af disse scenarier skal det i koncerngenopretningsplanen påpeges, om der er hindringer for iværksættelsen af genopretningsforanstaltninger i koncernen, og om der er væsentlige praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af egenkapital eller tilbagebetaling af passiver eller aktiver inden for koncernen.

6. Ledelsesorganet for det moderselskab eller institut, der er underlagt konsolideret tilsyn, jf. stk. 1, og ledelsesorganet for de institutter, der tilhører koncernen, godkender koncerngenopretningsplanen, inden de forelægger den for den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Artikel 8

Vurdering af koncerngenopretningsplaner

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed gennemgår koncerngenopretningsplanen, herunder genopretningsplanerne for de enkelte institutter i koncernen, og vurderer, i hvilket omfang de opfylder de i artikel 6 og 7 fastsatte krav og kriterier. Vurderingen foretages efter proceduren i artikel 6 og bestemmelserne i denne artikel.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed foretager gennemgangen og vurderingen af koncerngenopretningsplanen, herunder genopretningsplanerne for de enkelte institutter i koncernen, i samråd og samarbejde med de kompetente myndigheder, jf. artikel 131a i direktiv 2006/48/EF. Gennemgangen og vurderingen af koncerngenopretningsplanen i henhold til artikel 6, stk. 2, i dette direktiv og, om nødvendigt, anmodningen om at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 6, stk. 4, i dette direktiv udmønter sig i fælles beslutninger, der træffes af de i artikel 131a i direktiv 2006/48/EF omhandlede myndigheder.

2. De kompetente myndigheder bestræber sig på at træffe den fælles beslutning inden for en periode på fire måneder.

Foreligger der ikke nogen fælles beslutning fra de kompetente myndigheder inden for fire måneder, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed selv beslutning om gennemgangen og vurderingen af koncerngenopretningsplanen eller om de i henhold til artikel 6, stk. 4, krævede foranstaltninger. Beslutningen skal fremgå af et dokument, der indeholder den fuldt begrundede beslutning, og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på fire måneder. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter moderselskabet for det institut, der er underlagt konsolideret tilsyn, og de øvrige kompetente myndigheder om beslutningen.

EBA kan på eget initiativ bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. En kompetent myndighed, der er uenig i vurderingen af koncerngenopretningsplanen eller en foranstaltning, der pålægges moderselskabet eller instituttet som følge af vurderingen, jf. artikel 6, stk. 2 og 4, i dette direktiv, kan indbringe sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Efter udløbet af de fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.
4. EBA træffer afgørelse inden for en måned, og den i stk. 3 nævnte periode på fire måneder anses for at være forligsfasen som omhandlet i forordning (EU) nr. 1093/2010.
5. Hvis en kompetent myndighed har indbragt sagen for EBA i overensstemmelse med stk. 3, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage. Den beslutning, den konsoliderende tilsynsmyndighed derefter træffer, skal være i overensstemmelse med EBA's afgørelse.

AFDELING 3

AFVIKLINGSPLANLÆGNING

Artikel 9

Afviklingsplaner

1. Afviklingsmyndighederne udarbejder i samråd med de kompetente myndigheder en afviklingsplan for hvert enkelt institut, der ikke tilhører en koncern, som er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 125 og 126 i direktiv 2006/48/EF. Afviklingsplanen skal indeholde de afviklingsforanstaltninger, som afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder kan træffe, hvis instituttet opfylder betingelserne for afvikling.
2. Der skal i afviklingsplanen tages højde for en række scenarier, herunder at den begivenhed, at et institut bliver nødlidende, kan være idiosynkratisk eller finde sted i en periode med generel finansiell ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet. Der må i afviklingsplanen ikke påregnes ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 91.
3. Afviklingsplaner skal gennemgås og i givet fald ajourføres mindst en gang om året og efter væsentlige ændringer, der berører instituttets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle situation, og som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet.
4. I afviklingsplanen opstilles der modeller for, hvordan de i afsnit IV omhandlede afviklingsværktøjer og -beføjelser kan anvendes på instituttet. Planen skal indeholde:

- a) en sammenfatning af planens vigtigste elementer
 - b) et resumé af de væsentligste ændringer i instituttet, der har fundet sted, siden de seneste afviklingsoplysninger blev registreret
 - c) en beskrivelse af, hvordan kritiske funktioner og centrale forretningsområder i nødvendigt omfang vil kunne adskilles juridisk og økonomisk fra andre funktioner for at sikre deres videreførelse i tilfælde af, at instituttet bliver nødlidende
 - d) et estimat af tidsrammen for gennemførelsen af planens materielle aspekter
 - e) en udførlig beskrivelse af den vurdering af afviklingsmulighederne, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 13
 - f) en beskrivelse af de foranstaltninger, der måtte være pålagt i medfør af artikel 14 for at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling, som er påpeget ved vurderingen i henhold til artikel 13
 - g) en beskrivelse af procedurerne til bestemmelse af værdien og salgbarheden af instituttets kritiske funktioner, centrale forretningsområder og aktiver
 - h) en udførlig beskrivelse af de ordninger, der skal sikre, at de i artikel 11 krævede oplysninger er aktuelle og til enhver tid tilgængelige for afviklingsmyndighederne
 - i) en redegørelse fra afviklingsmyndigheden, der forklarer, hvordan de forskellige afviklingsmodeller vil kunne finansieres uden at påregne ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige
 - j) en udførlig beskrivelse af de forskellige afviklingsstrategier, der vil kunne anvendes, alt efter de forskellige scenarier
 - k) en beskrivelse af kritiske indbyrdes afhængighedsforhold
 - l) en analyse af planens konsekvenser for andre institutter i koncernen
 - m) en beskrivelse af mulighederne for at bevare adgangen til betalings- og clearingtjenester samt andre infrastrukturer
 - n) en plan for kommunikation med medierne og offentligheden.
5. EBA udarbejder i samråd med ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der beskriver en række scenarier for den begivenhed, hvorved et institut bliver nødlidende, med henblik på anvendelsen af stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 10

Oplysninger i forbindelse med afviklingsplaner

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at institutterne giver dem alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udarbejde og iværksætte afviklingsplaner. Afviklingsmyndighederne skal navnlig have beføjelse til at kræve at få leveret de oplysninger og analyser, der er omhandlet i bilagets afdeling B.
2. De kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater samarbejder med afviklingsmyndighederne for at finde ud af, om alle eller nogle af de oplysninger, der skal afgives i henhold til stk. 1, allerede foreligger. Foreligger de pågældende oplysninger, skal de kompetente myndigheder videregive dem til afviklingsmyndighederne.
3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for standardformularer, -modeller og -procedurer for fremlæggelse af sådanne oplysninger.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 11

Koncernafviklingsplaner

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne udarbejder koncernafviklingsplaner. Koncernafviklingsplaner skal indeholde både en plan for afvikling af det moderselskab eller institut, der er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 125 og 126 i direktiv 2006/48/EF, og afviklingsplaner for de enkelte datterinstitutter, udarbejdet i overensstemmelse med artikel 9 i dette direktiv. Koncernafviklingsplanerne skal indbefatte planer for afvikling af de selskaber, der er nævnt i artikel 1, litra c) og d), og planer for afvikling af institutter, der har filialer i andre medlemsstater, under overholdelse af reglerne i direktiv 2001/24/EF.
2. Koncernafviklingsplanen udarbejdes på grundlag af de oplysninger, der er afgivet i medfør af artikel 10.
3. Koncernafviklingsplanen skal:
 - a) fastlægge de afviklingsforanstaltninger, der skal træffes for hele koncernen eller en del af koncernen, herunder de enkelte datterselskaber, både gennem afviklingsforanstaltninger for de selskaber, der er nævnt i artikel 1, litra d),

moderselskabet og datterinstitutterne og gennem koordinerede afviklingsforanstaltninger for datterinstitutterne i de i artikel 9, stk. 2, omhandlede scenarier

- b) redegøre for, i hvilket omfang afviklingsværktøjerne kan anvendes og afviklingsbeføjelserne udøves på en koordineret måde i forbindelse med koncernenheder, der er etableret i Unionen, herunder ved foranstaltninger med henblik på at befordre tredjemands opkøb af hele koncernen, af særlige forretningsområder eller aktiviteter, som nogle af koncernenhederne varetager, eller af bestemte koncernenheder og at afdække potentielle hindringer for koordineret afvikling
- c) for en koncern, der også omfatter enheder, som er etableret i tredjelande, påpege muligheder for samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i de pågældende tredjelande
- d) afdække foranstaltninger, herunder juridisk og økonomisk udskillelse af bestemte funktioner eller forretningsområder, som er nødvendige for at lette afviklingen af koncernen, når betingelserne for afvikling er opfyldt
- e) påpege, hvordan de forskellige koncernafviklingsforanstaltninger vil kunne finansieres, og i givet fald opstille principper for deling af ansvaret for finansieringen mellem finansieringskilder i forskellige medlemsstater. Der må i planen ikke påregnes ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 91. Disse principper opstilles på grundlag af rimelige og afbalancerede kriterier og under hensyn til navnlig de økonomiske konsekvenser af afviklingen i de berørte medlemsstater og fordelingen af tilsynsbeføjelserne mellem de forskellige kompetente myndigheder.

Artikel 12

Krav om og procedure for koncernafviklingsplaner

1. Moderselskaber og institutter, der er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 125 og 126 i direktiv 2006/48/EF, indsender de i artikel 11 i dette direktiv krævede oplysninger til koncernafviklingsmyndigheden. Disse oplysninger vedrører det moderselskab eller institut, der er underlagt konsolideret tilsyn, og alle de retlige enheder, der tilhører koncernen. Institutter, der er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 125 og 126 i direktiv 2006/48/EF, afgiver desuden de i artikel 11 i dette direktiv krævede oplysninger vedrørende de selskaber, der er nævnt i artikel 1, litra c) og d).

Koncernafviklingsmyndigheden fremsender de i henhold til dette stykke indsendte oplysninger til EBA, til datterinstitutternes afviklingsmyndigheder, til de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 130 og 131a i direktiv 2006/48/EF, og til afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor de i artikel 1, litra c) og d), nævnte selskaber er etableret.

2. Medlemsstaterne påser, at koncernafviklingsmyndighederne i samarbejde med de i stk. 1, andet afsnit, omhandlede afviklingsmyndigheder i afviklingskollegier og i samråd med de relevante kompetente myndigheder udarbejder og opretholder koncernafviklingsplaner. Koncernafviklingsmyndighederne kan efter eget skøn inddrage afviklingsmyndighederne i tredjelande, i hvis jurisdiktioner koncernen har etableret datterselskaber eller finansielle holdingselskaber eller væsentlige filialer som omhandlet i artikel 42a i direktiv 2006/48/EF, i udarbejdelsen og opretholdelsen af koncernafviklingsplaner.
3. Medlemsstaterne påser, at koncernafviklingsplaner ajourføres mindst en gang om året og efter ændringer, der berører instituttets eller koncernens retlige eller organisatoriske struktur eller dets/dens forretningsaktiviteter eller finansielle situation, og som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggøre en ændring af planerne.
4. Koncernafviklingsplanen bliver til ved en beslutning, der træffes i fællesskab af koncernafviklingsmyndigheden og de øvrige relevante afviklingsmyndigheder. Afviklingsmyndighederne træffer en fælles beslutning inden for en periode på fire måneder efter datoen for koncernafviklingsmyndighedens fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit.

Foreligger der ikke nogen fælles beslutning fra afviklingsmyndighederne inden for fire måneder, kan koncernafviklingsmyndigheden selv træffe beslutning. Beslutningen skal fremgå af et dokument, der indeholder den fuldt begrundede beslutning, og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på fire måneder. Koncernafviklingsmyndigheden sender beslutningen til det moderselskab eller institut, der er underlagt konsolideret tilsyn, og til de øvrige afviklingsmyndigheder.

EBA kan på eget initiativ bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. En afviklingsmyndighed, der er uenig i et eller flere aspekter af koncernafviklingsplanen, kan indbringe sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Efter udløbet af de fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.
6. EBA træffer afgørelse inden for en måned, og perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. Den beslutning, koncernafviklingsmyndigheden derefter træffer, skal være i overensstemmelse med EBA's afgørelse.
7. Hvis en af de berørte afviklingsmyndigheder har indbragt sagen for EBA i overensstemmelse med stk. 5, udskyder koncernafviklingsmyndigheden sin beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage.

KAPITEL II

VURDERING AF AFVIKLINGSMULIGHEDERNE OG FOREBYGGENDE BEFØJELSER

Artikel 13

Vurdering af afviklingsmulighederne

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne i samråd med de kompetente myndigheder vurderer, i hvilket omfang institutter og koncerner kan afvikles uden at påregne ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 91. Et institut eller en koncern anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndigheden enten afvikler det eller den ved almindelig insolvensbehandling eller anvender de forskellige afviklingsværktøjer og -beføjelser på instituttet og koncernen, uden at det får betydelige negative konsekvenser for de finansielle systemer, herunder i en periode med generel finansiel ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet, i den medlemsstat, hvor instituttet befinder sig, under hensyntagen til den økonomiske og finansielle stabilitet i den pågældende medlemsstat eller andre medlemsstater eller Unionen, og således at det sikrer videreførelse af instituttets eller koncernens kritiske funktioner, enten fordi de nemt kan skilles ud i tide eller på anden vis.
2. Ved vurderingen af afviklingsmulighederne i henhold til stk. 1 ser afviklingsmyndighederne mindst på de forhold, der er anført i afdeling C i bilaget.
3. EBA udarbejder i samråd med ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der beskriver de forhold, der skal undersøges med henblik på vurderingen af afviklingsmulighederne for institutter eller koncerner, jf. stk. 2. EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i stk. 3 omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 14

Beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling

1. Medlemsstaterne påser, at når en afviklingsmyndighed ved en vurdering af afviklingsmulighederne i henhold til artikel 13 konstaterer, at der er potentielle væsentlige hindringer for afviklingen af et institut, giver afviklingsmyndigheden instituttet skriftlig underretning herom.

2. Senest fire måneder efter modtagelsen af en underretning i henhold til stk. 1 forelægger instituttet afviklingsmyndigheden forslag til foranstaltninger med henblik på at afhjælpe eller fjerne de hindringer, der er påpeget i underretningen. Afviklingsmyndigheden vurderer i samråd med de kompetente myndigheder, om de pågældende foranstaltninger effektivt afhjælper eller fjerner de hindringer, der er tale om.
3. Vurderer afviklingsmyndigheden, at de af et institut foreslåede foranstaltninger i henhold til stk. 2 ikke effektivt afhjælper eller fjerner de pågældende hindringer, udpeger den i samråd med de kompetente myndigheder andre foranstaltninger, der vil kunne opfylde dette mål, og giver instituttet skriftlig underretning om disse foranstaltninger.
4. Som foranstaltninger i henhold til stk. 3 kan afviklingsmyndigheden, hvis det er nødvendigt og rimeligt for at afhjælpe eller fjerne de pågældende hindringer, bl.a. kræve følgende:
 - a) at instituttet udarbejder serviceaftaler (det være sig internt i koncernen eller med tredjemand) til dækning af kritiske økonomiske funktioner eller ydelser
 - b) at instituttet begrænser sine maksimale enkeltvise og samlede engagementer
 - c) at instituttet i specifikke tilfælde eller på regelmæssig basis afgiver oplysninger, som er relevante i forbindelse med en afvikling
 - d) at instituttet afhænder bestemte aktiver
 - e) at instituttet begrænser eller indstiller eksisterende eller påtænkte aktiviteter
 - f) at instituttet begrænser eller standser udviklingen eller salget af nye forretningsområder eller produkter
 - g) at instituttet forenkles gennem ændringer af dets retlige eller operationelle struktur for at sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og økonomisk fra andre funktioner ved anvendelsen af afviklingsværktøjer
 - h) at moderselskabet opretter et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et finansielt moderholdingselskab i EU
 - i) at moderselskabet eller et selskab som omhandlet i artikel 1, litra c) og d), udsteder gældsinstrumenter eller lån som anført i artikel 39, stk. 2
 - j) hvis instituttet er datterselskab af et blandet holdingselskab, at det blandede holdingselskab opretter et særskilt finansielt holdingselskab til at kontrollere instituttet, hvis det er nødvendigt for at lette afviklingen af instituttet og undgå, at anvendelsen af de i afsnit IV omhandlede afviklingsværktøjer og -beføjelser får negative konsekvenser for koncernens ikke-finansielle del.
5. Afviklingsmyndighederne må ikke lægge hindringer, der skyldes faktorer, som instituttet ikke har kontrol over, herunder afviklingsmyndighedens operationelle og finansielle kapacitet, til grund for deres konstatering i henhold til stk. 1.

6. En underretning i medfør af stk. 1 eller 3 skal opfylde følgende krav:
 - a) den skal indeholde en begrundelse for den pågældende vurdering eller konstatering
 - b) den skal påpege, hvordan vurderingen eller konstateringen opfylder kravet om proportionalitet i artikel 9.
7. Inden afviklingsmyndighederne peger på foranstaltninger i henhold til stk. 3, tager de behørigt hensyn til de pågældende foranstaltningers potentielle konsekvenser for stabiliteten af det finansielle system i andre medlemsstater.
8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for nærmere fastlæggelse af foranstaltningerne i henhold til stk. 4 og omstændighederne for anvendelsen af hver enkelt foranstaltning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 15

Beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling: koncernbehandling

1. Koncernafviklingsmyndighederne og datterselskabernes afviklingsmyndigheder rådfører sig i samråd med de relevante kompetente myndigheder med hinanden i afviklingskollegiet og tager alle rimelige skridt til at nå frem til en fælles beslutning om anvendelsen af foranstaltninger, som er udpeget i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3.
2. Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder og forelægger i samarbejde med den konsoliderende tilsynsmyndighed og EBA, jf. artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010, en rapport for de moderselskaber eller det institut, der er underlagt konsolideret tilsyn, og for datterselskabernes afviklingsmyndigheder. I rapporten, der udarbejdes i samråd med de kompetente myndigheder, analyseres det, hvilke væsentlige hindringer der er for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og for udøvelse af afviklingsbeføjelserne i forbindelse med koncernen. I rapporten skal der desuden anbefales foranstaltninger, som myndighederne mener er nødvendige eller egnede til at fjerne de pågældende hindringer.
3. Senest fire måneder efter modtagelsen af en sådan underretning kan det moderselskab eller institut, der er underlagt konsolideret tilsyn, indsende bemærkninger og forelægge koncernafviklingsmyndigheden forslag til alternative foranstaltninger til afhjælpning af de i rapporten påpegede hindringer.

4. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler de foranstaltninger, der måtte være foreslået af de moderselskaber eller det institut, som er underlagt konsolideret tilsyn, til den konsoliderende tilsynsmyndighed, EBA og datterselskabernes afviklingsmyndigheder. Koncernafviklingsmyndighederne og datterselskabernes afviklingsmyndigheder gør i samråd med de kompetente myndigheder alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles beslutning i afviklingskollegiet om udpegningen af væsentlige hindringer og, om nødvendigt, vurderingen af de foranstaltninger, der er foreslået af de moderselskaber eller det institut, der er underlagt konsolideret tilsyn, og de foranstaltninger, myndighederne kræver iværksat for at afhjælpe eller fjerne hindringerne.
5. Den fælles beslutning skal foreligge senest fire måneder efter forelæggelsen af rapporten. Den skal være begrundet og fremgå af et dokument, der af koncernafviklingsmyndigheden sendes til de moderselskaber eller det institut, der er underlagt konsolideret tilsyn.

EBA kan på eget initiativ bistå afviklingsmyndighederne med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Foreligger der ikke nogen fælles beslutning senest fire måneder efter forelæggelsen af den i stk. 1 eller 2 beskrevne rapport, træffer koncernafviklingsmyndigheden selv beslutning om passende foranstaltninger, der skal iværksættes i henhold til artikel 14, stk. 3, for koncernen som helhed.

Beslutningen skal fremgå af et dokument, der indeholder en fuldstændig begrundelse, og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige afviklingsmyndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på fire måneder. Beslutningen sendes af koncernafviklingsmyndigheden til det moderselskab eller institut, der er underlagt konsolideret tilsyn.

Den beslutning, der er nævnt i første afsnit, skal anerkendes som endelig og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

Har en af de berørte afviklingsmyndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder koncernafviklingsmyndigheden sin beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning. EBA træffer afgørelse inden for en måned, og perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. Den beslutning, koncernafviklingsmyndigheden derefter træffer, skal være i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Efter udløbet af de fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

KAPITEL III

KONCERNINTERN FINANSIEL STØTTE

Artikel 16

Aftale om koncernintern finansiel støtte

1. Medlemsstaterne sikrer, at et moderinstitut i en medlemsstat eller et moderinstitut i Unionen eller et selskab som omhandlet i artikel 1, litra c) og d), og dets datterselskaber, der er institutter eller finansieringsinstitutter, som er omfattet af tilsynet med moderselskabet, kan deltage i en aftale om finansiel støtte til enhver anden part i aftalen, der har finansielle problemer, forudsat at betingelserne i dette kapitel er opfyldt.
2. Aftalen kan:
 - a) omfatte et eller flere af koncernens datterselskaber og indeholde bestemmelser om finansiel støtte fra moderselskabet til datterselskaberne, fra datterselskaberne til moderselskabet, mellem de af koncernens datterselskaber, der er part i aftalen, eller en kombination af disse enheder
 - b) indeholde bestemmelser om finansiel støtte i form af lån, garantistillelser eller aktiver, der stilles til rådighed som sikkerhed i forbindelse med en transaktion mellem støttemodtager og tredjemand, eller en kombination af disse enheder.
3. Hvis et datterselskab i henhold til aftalen indvilliger i at yde finansiel støtte til moderselskabet, skal aftalen indeholde et tilsvarende tilsagn fra moderselskabet om finansiel støtte til det pågældende datterselskab.
4. Det vederlag, der skal betales for transaktioner i henhold til aftalen, eller principperne for beregningen heraf skal fremgå af aftalen.
5. Aftalen må kun indgås, hvis ingen af parterne på tidspunktet for den påtænkte indgåelse efter tilsynsmyndighedens opfattelse misligholder eller kan forventes at ville misligholde et eller flere af kapital- eller likviditetskravene i direktiv 2006/48/EF eller risikerer at blive insolvente.
6. Medlemsstaterne påser, at rettigheder, fordringer og handlinger, der følger af aftalen, kun udøves af parterne heri, og at tredjemand er udelukket herfra.

Artikel 17

Tilsynsmyndighedernes gennemgang af den påtænkte aftale og mægling

1. De moderselskaber og institutter, der er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 125 og 126 i direktiv 2006/48/EF, indsender en ansøgning til den

konsoliderende tilsynsmyndighed om tilladelse til at indgå en påtænkt aftale om koncernintern finansiel støtte. Teksten til den påtænkte aftale skal være indeholdt i ansøgningen, og det skal fremgå, hvilke koncernenheder der ønsker at deltage i den.

2. Den konsoliderende tilsynsmyndighed meddeler tilladelse til den påtænkte aftale, hvis bestemmelserne heri er forenelige med de i artikel 19 fastsatte betingelser for finansiel støtte.
3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed fremsender straks ansøgningen til de kompetente myndigheder for hvert af de datterselskaber, der ønsker at deltage i aftalen.
4. De kompetente myndigheder gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles beslutning med hensyn til, om bestemmelserne i den påtænkte aftale er forenelige med betingelserne for finansiel støtte i artikel 19, senest fire måneder efter modtagelsen af ansøgningen hos den konsoliderende tilsynsmyndighed. Den fælles beslutning skal fremgå af et dokument, der indeholder den fuldt begrundede beslutning, som den konsoliderende tilsynsmyndighed sender til ansøgeren.
5. Foreligger der ikke nogen fælles beslutning fra de kompetente myndigheder inden for fire måneder, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed selv beslutning om ansøgningen. Beslutningen skal fremgå af et dokument, der indeholder en fuldstændig begrundelse, og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på fire måneder. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter ansøgeren og de øvrige kompetente myndigheder om beslutningen.
6. Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en frist på en måned. Efter udløbet af de fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Artikel 18

Aktionærernes godkendelse af den påtænkte aftale

1. Medlemsstaterne kan kræve, at en påtænkt aftale, hvortil de kompetente myndigheder har meddelt tilladelse, skal forelægges til godkendelse på generalforsamlingen i hver af de koncernenheder, der ønsker at deltage i aftalen. I så fald gælder aftalen kun for de parter, hvis generalforsamling har godkendt aftalen.
2. Ønsker medlemsstaterne at gøre brug af den i stk. 1 nævnte mulighed, stiller de krav om, at aktionærerne i hver af de koncernenheder, der agter at deltage i aftalen om koncernintern finansiel støtte, i overensstemmelse med aftalen bemyndiger deres respektive ledelsesorganer, jf. artikel 11 i direktiv 2006/48/EF, til at beslutte, at

enheden skal yde finansiel støtte i henhold til aftalen og i overensstemmelse med betingelserne i dette kapitel. Specifikke transaktioner, der foretages i overensstemmelse med aftalen, skal ikke yderligere godkendes af aktionærerne, og der skal ikke på ny indkaldes til generalforsamling i den forbindelse.

3. Ledelsesorganet for hver af de enheder, der deltager i aftalen, aflægger hvert år beretning for aktionærerne om, hvordan aftalen fungerer, og om gennemførelsen af de beslutninger, der er truffet i medfør af aftalen.

Artikel 19

Betingelser for koncernintern finansiel støtte

1. Der må kun ydes finansiel støtte i henhold til en aftale om koncernintern finansiel støtte, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) det kan med rimelighed forventes, at støtten afhjælper de finansielle problemer i den enhed, der modtager den
 - b) den finansielle støtte har til formål at bevare eller genoprette den finansielle stabilitet i koncernen som helhed
 - c) den finansielle støtte ydes mod et vederlag
 - d) på grundlag af de oplysninger, ledelsesorganet ligger inde med på det tidspunkt, hvor beslutningen om at yde finansiel støtte træffes, er det rimelig sikkert, at den enhed, der modtager støtten, vil tilbagebetale lånet eller erlægge et passende vederlag for støtten
 - e) den finansielle støtte truer ikke likviditeten eller solvensen hos den enhed, der yder støtten, og den medfører ikke en trussel for den finansielle stabilitet
 - f) den enhed, der yder støtten, opfylder på tidspunktet for ydelsen af støtten og også derefter egenkapitalkravene og de øvrige krav i artikel 136, stk. 2, i direktiv 2006/48/EF.
2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de af EBA forelagte gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 20

Beslutning om at yde finansiel støtte

Beslutningen om at yde koncernintern finansiel støtte i henhold til aftalen træffes af ledelsesorganet, jf. artikel 11 i direktiv 2006/48/EF, for den enhed, der yder støtten. Beslutningen skal være begrundet, og formålet med den påtænkte finansielle støtte skal være anført. Navnlig skal det af beslutningen fremgå:

- a) hvordan den finansielle støtte bevarer eller opretholder den finansielle stabilitet i koncernen som helhed
- b) at den finansielle støtte ikke overstiger den støtteydende retlige enheds finansielle kapacitet
- c) at den enhed, der yder den finansielle støtte, fortsat vil opfylde egenkapitalkravene og de øvrige krav i artikel 136, stk. 2, i direktiv 2006/48/EF.

Artikel 21

De kompetente myndigheders ret til at gøre indsigelse

1. Ledelsesorganet for en enhed, der agter at yde støtte i henhold til en aftale om koncernintern finansiel støtte, underretter sin kompetente myndighed og EBA herom, inden støtten ydes. Underretningen skal indeholde detaljerede oplysninger om den påtænkte støtte.
2. Senest 2 dage efter modtagelsen af underretningen kan den kompetente myndighed forbyde eller begrænse den i artikel 19 omhandlede finansielle støtte, hvis betingelserne for koncernintern finansiel støtte ikke er opfyldt. En kompetent myndigheds beslutning om at forbyde eller begrænse den finansielle støtte skal være begrundet.
3. Den kompetente myndighed underretter straks EBA, den konsoliderende tilsynsmyndighed og de i artikel 131a i direktiv 2006/48/EF omhandlede kompetente myndigheder om sin beslutning om at forbyde eller begrænse den finansielle støtte.
4. Har den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den støttemodtagende enhed, indvendinger mod beslutningen om at forbyde eller begrænse den finansielle støtte, kan de indbringe sagen for EBA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA kan da handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel. Uanset den i artikel 39, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010 fastsatte frist træffer EBA afgørelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 inden for 48 timer.

5. Hvis den kompetente myndighed ikke forbyder eller begrænser den finansielle støtte inden for den i stk. 2 anførte frist, kan der ydes finansiell støtte efter de betingelser, der er meddelt den kompetente myndighed.

Artikel 22

Fremlæggelse af oplysninger

3. Medlemsstaterne påser, at institutter, der deltager i en aftale om koncernintern finansiell støtte i medfør af artikel 16, offentliggør en beskrivelse af aftalen samt navnene på de enheder, der er part i den, og ajourfører disse oplysninger mindst en gang om året.

Artikel 145-149 i direktiv 2006/48/EF finder anvendelse.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1. EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.
5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i stk. 2 omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFSNIT III

TIDLIG INDGRIBEN

Artikel 23

Foranstaltninger i forbindelse med tidlig indgriben

1. Hvis et institut ikke opfylder eller kan forventes ikke at opfylde kravene i direktiv 2006/48/EF, påser medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder ud over de i artikel 136 i direktiv 2006/48/EF anførte foranstaltninger, særlig råder over foranstaltninger, så de kan:
 - a) kræve, at instituttets ledelse iværksætter en eller flere af de ordninger og foranstaltninger, der er beskrevet i genopretningsplanen
 - b) kræve, at instituttets ledelse undersøger situationen, udpeger foranstaltninger til løsning af de problemer, der måtte være afdækket, og udarbejder en handlingsplan for at løse problemerne og en tidsplan for iværksættelsen heraf
 - c) kræve at instituttets ledelse indkalder til generalforsamling, eller, hvis ledelsen ikke efterkommer dette krav, direkte indkalde til generalforsamling og fremsætte forslag til dagordenen og vedtagelsen af bestemte beslutninger

- d) kræve, at instituttets ledelse fjerner eller udskifter et eller flere bestyrelsesmedlemmer eller en eller flere administrerende direktører, hvis disse personer findes uegnede til at varetage deres opgaver i henhold til artikel 11 i direktiv 2006/48/EF
 - e) kræve, at instituttets ledelse udarbejder en plan for forhandling om omstrukturering af gælden med alle eller nogle af dets kreditorer
 - f) indhente alle nødvendige oplysninger, også ved inspektion på stedet, med henblik på at forberede instituttets afvikling, bl.a. ved at foretage en evaluering af instituttets aktiver og passiver
 - g) kontakte potentielle købere for at forberede instituttets afvikling under overholdelse af fortrolighedsbestemmelserne i artikel 77.
2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at sikre ensartet anvendelse af de i stk. 1 nævnte foranstaltninger.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 24

Administration

1. Hvis der er sket en betydelig forværring af et instituts finansielle situation, eller hvis der forekommer alvorlige overtrædelser af love, administrative bestemmelser eller vedtægter eller alvorlige administrative uregelmæssigheder, og hvis andre foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 23 ikke er tilstrækkelige til at vende situationen, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder kan udpege en administrator til at overtage ledelsen af instituttet. De kompetente myndigheder offentliggør udpegningen af en administrator. Medlemsstaterne påser endvidere, at administratoren har de nødvendige kvalifikationer og evner samt den fornødne viden til at kunne varetage sine opgaver.
2. Administratoren har alle ledelsesbeføjelser i instituttet i henhold til dets vedtægter og national ret, herunder beføjelse til at udøve alle ledelsens administrative funktioner. Administratoren må dog kun udøve beføjelsen til at indkalde til generalforsamling i instituttet og fastlægge dagsordenen med den kompetente myndigheds forudgående samtykke.
3. Administratoren har lovbestemt pligt til at træffe alle nødvendige foranstaltninger og fremme egnede løsninger med henblik på at genoprette instituttets finansielle situation og genetablere en forsvarlig og forsigtig forvaltning af dets forretningsaktiviteter og organisering. Denne opgave har om nødvendigt forrang

frem for enhver anden ledelsesopgave i henhold til instituttets vedtægter eller national ret i tilfælde af uoverensstemmelse mellem opgaverne. Løsningerne kan bl.a. være en kapitaludvidelse, omorganisering af ejerforholdene i instituttet, eller at andre institutter, der er finansielt og organisatorisk sunde, overtager det.

4. De kompetente myndigheder kan fastsætte begrænsninger for en administrators råderum eller kræve, at visse af administratorens handlinger skal forhåndsgodkendes af den kompetente myndighed. De kompetente myndigheder kan til enhver tid afsætte administratoren.
5. Medlemsstaterne stiller krav om, at administratoren med jævne mellemrum, der fastsættes af den kompetente myndighed, og i begyndelsen og slutningen af sit mandat udarbejder rapporter til den udpegende kompetente myndighed om instituttets økonomiske og finansielle situation og om de handlinger, administratoren har udført i forbindelse med sine opgaver.
6. Administration må ikke vare længere end et år. Dette tidsrum kan undtagelsesvist fornyes, hvis betingelserne for udpegning af en administrator fortsat er opfyldt. Den kompetente myndighed er ansvarlig for at afgøre, om det er hensigtsmæssigt at fortsætte administrationen, og for at begrunde en eventuel beslutning herom over for aktionærerne.
7. Uanset stk. 1-6 må udpegningen af administratoren ikke medføre tilsidesættelse af aktionær- eller ejerrettigheder, som er fastsat i medfør af Unionens eller de enkelte landes selskabsret.
8. Udpegningen af en administrator anerkendes ikke som en fyldestgørelsesgrund som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF³⁶ og ej heller som insolvensbehandling som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF³⁷.

Artikel 25

Koordinering af beføjelser til tidlig indgriben og udpegning af en administrator i forbindelse med koncerner

1. Er betingelserne for at gøre kravene i artikel 23 i dette direktiv gældende eller for at udpege en administrator i henhold til artikel 24 i dette direktiv opfyldt for et moderinstitut eller et institut, der er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 125 og 126 i direktiv 2006/48/EF, eller et af dets datterselskaber, underretter den kompetente myndighed, der agter at træffe en foranstaltning i henhold til de nævnte artikler, de øvrige relevante kompetente myndigheder i tilsynskollegiet samt EBA om sin hensigt.
2. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige relevante kompetente myndigheder vurderer, om det er nødvendigt at træffe foranstaltninger i henhold til

³⁶ EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43.

³⁷ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

artikel 23 eller at udpege en administrator i henhold til artikel 24 for andre koncernenheder, og om det er ønskeligt at koordinere de foranstaltninger, der skal træffes. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige relevante myndigheder vurderer, om alternative foranstaltninger i højere grad vil kunne forventes at genoprette de enkelte enheders levedygtighed og bevare hele koncernens finansielle holdbarhed. Hvis mere end en enkelt kompetent myndighed agter at udpege en administrator for en enhed, der er tilknyttet en koncern, vurderer myndighederne, om det er mere hensigtsmæssigt at udpege en og samme administrator for alle de berørte enheder eller for hele koncernen med henblik på at fremme løsninger, der genopretter hele koncernens finansielle holdbarhed.

Vurderingen udmønter sig i en fælles beslutning fra den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige relevante kompetente myndigheder. Den fælles beslutning skal foreligge senest fem dage efter den i stk. 1 nævnte underretning. Den fælles beslutning skal være begrundet og fremgå af et dokument, der af den konsoliderende tilsynsmyndighed sendes til det moderselskab eller institut, der er underlagt konsolideret tilsyn.

3. EBA kan på eget initiativ bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
4. Foreligger der ikke nogen fælles beslutning inden for fem dage, kan den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med datterselskaberne, selv træffe beslutning.
5. Den beslutning, de enkelte kompetente myndigheder træffer, skal være begrundet. I beslutningen skal der være taget hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på fem dage, og til beslutningens potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre medlemsstater. Beslutningerne sendes af den konsoliderende tilsynsmyndighed til det moderselskab eller institut, der er underlagt konsolideret tilsyn, og af de respektive kompetente myndigheder til datterselskaberne.

Har en af de berørte kompetente myndigheder ved udløbet af perioden på fem dage indbragt sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige kompetente myndigheder deres beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer deres beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fem dage anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for fem dage. Efter udløbet af perioden på fem dage, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

6. De kompetente myndigheder hører EBA, før de selv træffer beslutning i henhold til stk. 4. Der skal i beslutningen tages hensyn til rådgivningen fra EBA, og hvis denne fraviges væsentligt, skal der gøres rede herfor.

AFSNIT IV

AFVIKLING

KAPITEL I

MÅL, BETINGELSER OG GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 26

Afviklingsmål

1. Ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser tager afviklingsmyndighederne hensyn til afviklingsmålene og vælger de værktøjer og beføjelser, der er bedst egnede til at nå de mål, der er relevante i den pågældende situation.
2. De i stk. 1 nævnte afviklingsmål er:
 - a) at sikre videreførelsen af kritiske funktioner
 - b) at undgå betydelige negative konsekvenser for den finansielle stabilitet, bl.a. ved at forebygge spredning og opretholde markedsdisciplinen
 - c) at beskytte offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær offentlig støtte
 - d) at undgå unødvendige værditab og at søge at minimere afviklingsomkostningerne
 - e) at beskytte indskydere omfattet af direktiv 94/19/EF og investorer omfattet af direktiv 97/9/EF
 - f) at beskytte kundernes midler og aktiver.
3. Afviklingsmålene er alle lige vigtige, og afviklingsmyndighederne skal afveje dem efter omstændighederne i hvert enkelt tilfælde, medmindre andet fremgår af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 27

Betingelser for afvikling

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne kun træffer en afviklingsforanstaltning over for et institut som omhandlet i artikel 1, litra a), hvis samtlige nedenfor anførte betingelser er opfyldt:
 - a) den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden har fastslået, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende
 - b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen anden foranstaltning – iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed – end en afviklingsforanstaltning over for instituttet inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at instituttet bliver nødlidende
 - c) en afviklingsforanstaltning er nødvendig ud fra almene hensyn, jf. stk. 3.
2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), anses et institut for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det befinder sig i en eller flere af følgende situationer:
 - a) instituttet misligholder – eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil misligholde – kapitalkravene til fortsat tilladelse på en måde, så den kompetente myndighed kan inddrage tilladelsen, fordi instituttet har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller praktisk taget hele dets egenkapital
 - b) instituttets aktiver er – eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttets aktiver i nær fremtid vil være – mindre end dets passiver
 - c) instituttet er – eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil være – ude af stand til at indfri sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder
 - d) instituttet kræver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, undtagen når det, for at bevare den finansielle stabilitet, kræver en af følgende garantier:
 - i) en statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af centralbankerne i henhold til disse bankers standardvilkår (faciliteten er dækket af fuld sikkerhed med haircuts, i forhold til kvaliteten og markedsværdien, og instituttet betaler en ekstraordinært høj rente til centralbanken) eller
 - ii) en statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser for at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi.

I begge under nr. i) og ii) nævnte tilfælde gælder følgende: garantiforanstaltningerne skal være begrænset til solvente finansieringsinstitutter, de må ikke være led i en større hjælpepakke, de skal

være betinget af godkendelse i henhold til statsstøttere reglerne, og de må højst anvendes i tre måneder.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra c), anses en afviklingsforanstaltning for at være begrundet i almene hensyn, hvis den opfylder og står i rimeligt forhold til et eller flere af afviklingsmålene, jf. artikel 26, og en likvidation af instituttet eller moderselskabet ved almindelig insolvensbehandling ikke ville opfylde afviklingsmålene i samme omfang.
4. EBA udarbejder retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på konvergens i tilsyns- og afviklingspraksis for så vidt angår fortolkning af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende. EBA skal udarbejde disse retningslinjer senest på den dato, der er fastsat i artikel 115, stk. 1, første afsnit, i dette direktiv.
5. Kommissionen vedtager – i givet fald under hensyntagen til erfaringerne med anvendelsen af EBA-retningslinjerne – delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 103 med henblik på at specificere de omstændigheder, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Artikel 28

Betingelser for afvikling for så vidt angår finansieringsinstitutter og holdingselskaber

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne kan træffe afviklingsforanstaltninger over for et finansieringsinstitut eller foretagende som omhandlet i artikel 1, litra b), hvis betingelserne i artikel 27, stk. 1, er opfyldt med hensyn til både finansieringsinstituttet eller foretagendet og med hensyn til moderinstituttet, der er underlagt konsolideret tilsyn.
2. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne træffer afviklingsforanstaltninger over for et selskab som omhandlet i artikel 1, litra c) eller d), hvis betingelserne i artikel 27, stk. 1, er opfyldt med hensyn til både selskabet som omhandlet i artikel 1, litra c) eller d), og med hensyn til et eller flere datterselskaber, der er institutter.
3. Ejes et blandet holdingselskabs datterinstitutter direkte eller indirekte af et mellemliggende finansielt holdingselskab, påser medlemsstaterne, at afviklingsforanstaltninger med henblik på koncernafvikling træffes over for det mellemliggende finansielle holdingselskab, og træffer ikke afviklingsforanstaltninger med henblik på koncernafvikling over for det blandede holdingselskab.
4. Uanset stk. 1 kan afviklingsmyndighederne, uanset om et selskab som omhandlet i artikel 1, litra c) eller d), ikke måtte opfylde betingelserne i artikel 27, stk. 1, træffe afviklingsforanstaltninger over for et selskab som omhandlet i artikel 1, litra c) eller d), hvis et eller flere af de datterselskaber, der er institutter, opfylder betingelserne i artikel 27, stk. 1, 2 og 3, og foranstaltninger over for det i artikel 1, litra c) eller d), omhandlede selskab er nødvendige for afvikling af et eller flere datterselskaber, der er institutter, eller for afvikling af koncernen som helhed, jf. dog stk. 3.

Artikel 29

Overordnede principper for afvikling

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser træffer alle relevante foranstaltninger for at sikre, at afviklingsforanstaltningen iværksættes i overensstemmelse med følgende principper:
 - a) aktionærerne i det institut, der er under afvikling, bærer først tabene
 - b) kreditorerne i det institut, der er under afvikling, bærer tabene efter aktionærerne i overensstemmelse med den i dette direktiv anførte prioritetsorden af deres fordringer
 - c) den øverste ledelse i det institut, der er under afvikling, udskiftes
 - d) de øverste ledere i det institut, der er under afvikling, bærer tab, som står i forhold til deres individuelle civil- eller strafferetlige ansvar for, at instituttet er blevet nødlidende
 - e) kreditorer i samme klasse behandles ens, medmindre andet er fastsat i dette direktiv
 - f) ingen kreditor påføres større tab, end vedkommende ville være blevet påført, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.
2. Er et institut en koncernenhed, anvender afviklingsmyndighederne afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser på en måde, der minimerer konsekvenserne for de tilknyttede institutter og koncernen som helhed og minimerer den negative indvirkning på den finansielle stabilitet i Unionen, navnlig i de lande, hvor koncernen er aktiv.
3. Ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser påser medlemsstaterne, at de overholder EU's statsstøtteregler, når det er relevant.

KAPITEL II

VÆRDIANSÆTTELSE

Artikel 30

Indledende værdiansættelse

1. Før afviklingsmyndighederne træffer afviklingsforanstaltninger, og navnlig med henblik på anvendelse af artikel 31, 34, 36, 41, 42 og 65, påser de, at der foretages en rimelig og realistisk værdiansættelse af instituttets aktiver og passiver af en person, som er uafhængig af nogen offentlig myndighed, herunder afviklingsmyndigheden,

og instituttet. Værdiansættelsen skal godkendes af afviklingsmyndigheden. Er en uafhængig værdiansættelse ikke mulig på grund af hastende omstændigheder i den pågældende situation, kan afviklingsmyndighederne foretage værdiansættelsen af instituttets aktiver og passiver.

2. Værdiansættelsen i henhold til stk. 1, baseres på forsigtige og realistiske antagelser, herunder med hensyn til misligholdelsesrater og tabsomfang, og har til formål at vurdere markedsværdien af det nødlidende eller forventeligt nødlidende instituts aktiver og passiver, således at de tab, der måtte konstateres, kan anerkendes på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne anvendes, uden at dette berører Unionens statsstøtteregler, hvis disse finder anvendelse. Hvis markedet for et bestemt aktiv eller passiv ikke fungerer korrekt, kan værdiansættelsen afspejle den langsigtede økonomiske værdi af disse aktiver eller passiver. Ved værdiansættelsen må der ikke påregnes ekstraordinær støtte til instituttet fra det offentlige, uanset om en sådan faktisk ydes eller ej.
3. Værdiansættelsen skal suppleres af følgende oplysninger fra instituttets regnskaber og optegnelser:
 - a) en ajourført balance og en redegørelse for instituttets økonomiske og finansielle situation
 - b) en redegørelse med en analyse af og skøn over aktivernes værdi
 - c) en liste over udestående fordringer, således som de fremgår af instituttets regnskaber og optegnelser, med en angivelse af de respektive lån og prioritetsordenen i henhold til den gældende insolvensret
 - d) listen over aktiver, der er i instituttets besiddelse på vegne af tredjeparter, der har ejendomsret til disse aktiver.
4. Værdiansættelsen skal indeholde en underopdeling af kreditorerne i klasser i overensstemmelse med deres prioritetsorden i henhold til den gældende insolvensret og et skøn over den behandling, hver klasse vil kunne forventes at få ved en likvidationsprocedure.
5. Hvis det på grund af hastende omstændigheder i den pågældende situation ikke er muligt at opfylde kravene i stk. 3 og 4, skal den værdiansættelse, der foretages af en uafhængig person eller en afviklingsmyndighed, ske i henhold til kravene i stk. 2. Værdiansættelsen anses for at være midlertidig, indtil afviklingsmyndigheden har foretaget en værdiansættelse, der opfylder alle kravene i denne artikel. Den endelige værdiansættelse kan foretages særskilt eller sammen med den i artikel 66 omhandlede værdiansættelse.
6. Værdiansættelsen skal være en integrerende del af beslutningen om at anvende et afviklingsværktøj eller udøve en afviklingsbeføjelse. Værdiansættelsen kan ikke gøres til genstand for særskilt domstolsprøvelse og kan kun gøres til genstand for domstolsprøvelse sammen med beslutningen i henhold til bestemmelserne i artikel 78.
7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende kriterier for så vidt angår stk. 1 og 2 i denne artikel og artikel 66:

- a) betingelserne for, at en person anses for at være uafhængig af både afviklingsmyndigheden og institutionerne
- b) betingelserne for, at det anses for umuligt at lade en uafhængig person foretage en værdiansættelse
- c) metodologien for ansættelse af markedsværdien af aktiverne og passiverne i det nødlidende eller forventeligt nødlidende institut
- d) betingelserne for, at markedet for et bestemt aktiv eller passiv kan anses for ikke at fungere korrekt
- e) metodologien for ansættelse af den langsigtede økonomiske værdi af aktiverne og passiverne i det nødlidende eller forventeligt nødlidende institut.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL III

AFVIKLINGSVÆRKTØJER

AFDELING I

ALMINDELIGE PRINCIPPER

Artikel 31

Almindelige principper for afviklingsværktøjer

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at anvende afviklingsværktøjerne over for et institut, et finansieringsinstitut eller et selskab som omhandlet i artikel 1, litra c) og d), der opfylder de relevante betingelser for afvikling.
2. De i stk. 1 nævnte afviklingsværktøjer er:
 - a) virksomhedssalgsværktøjet
 - b) broinstitutværktøjet
 - c) værktøjet til adskillelse af aktiver

- d) bail in-værktøjet.
3. Med forbehold af stk. 4 kan afviklingsmyndighederne anvende afviklingsværktøjerne enten hver for sig eller sammen.
 4. Afviklingsmyndighederne må kun anvende værktøjet til adskillelse af aktiver sammen med et andet afviklingsværktøj.
 5. Anvendes de i stk. 2, litra a), b) eller c), omhandlede afviklingsværktøjer, og anvendes de til delvis at overføre aktiver, rettigheder eller passiver i det institut, der er under afvikling, skal den resterende del af det institut, fra hvilket aktiverne, rettighederne eller passiverne er blevet overført, afvikles ved almindelig insolvensbehandling inden for en tidsfrist, der står i rimeligt forhold til det pågældende instituts eventuelle behov for at levere ydelser eller støtte i henhold til artikel 58, for at gøre det muligt for den part, til hvem overførslen sker, at fortsætte de aktiviteter eller ydelser, der erhverves ved overførslen.
 6. Medlemsstaterne påser, at nationale insolvensretlige regler vedrørende omstødelse eller anfægtelighed af retshandler, der er til skade for kreditorer, ikke finder anvendelse på overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver fra et institut under afvikling til en anden enhed ved anvendelsen af et afviklingsværktøj eller udøvelsen af afviklingsbeføjelser.
 7. Medlemsstaterne hindres ikke i at give afviklingsmyndighederne supplerende beføjelser, som kan udøves, når et institut opfylder betingelserne for afvikling, forudsat at disse supplerende beføjelser ikke er til hinder for effektiv koncernafvikling og er i overensstemmelse med afviklingsmålene og de overordnede afviklingsprincipper i artikel 26 og 29.

AFDELING 2

VIRKSOMHEDSSALGSVÆRKTØJET

Artikel 32

Virksomhedssalgsværktøjet

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre følgende til en køber, der ikke er et broinstitut:
 - a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i et institut under afvikling
 - b) alle eller nærmere bestemte aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling
 - c) enhver kombination af nogle af eller alle aktiverne, rettighederne eller passiverne i et institut under afvikling.

Den i første afsnit omhandlede overførsel finder sted uden indhentning af samtykke fra aktionærerne i det institut, der er under afvikling, eller fra anden tredjemand end køberen, og uden at det er nødvendigt at overholde selskabs- eller værdipapirretlige procedurekrav, som ellers ville finde anvendelse.

2. En overførsel i henhold til stk. 1 finder sted på kommercielle vilkår under hensyntagen til forholdene og i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler.
3. I tilfælde af delvis overførsel af instituttets aktiver tilfalder provenuet ved overførslen det institut, der er under afvikling.

Hvis alle aktier eller andre ejerskabsinstrumenter overføres, eller hvis alle instituttets aktiver, rettigheder og passiver overføres, tilfalder provenuet ved overførslen aktionærerne i det institut, der er under afvikling, i det omfang disse har mistet deres rettigheder.

Medlemsstaterne beregner det i stk. 2 omhandlede provenu på nettobasis, dvs. eksklusiv administrative eller andre omkostninger, der er påløbet i forbindelse med afviklingsproceduren, herunder omkostninger, der er påløbet i forbindelse med finansieringsordninger i henhold til artikel 92.

4. Afviklingsmyndighederne træffer alle rimelige foranstaltninger for at opnå kommercielle vilkår for overførslen i henhold til stk. 2, der er i overensstemmelse med den rimelige og realistiske værdiansættelse, der foretages i henhold til artikel 30, under hensyn til de nærmere omstændigheder i det enkelte tilfælde.
5. Ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet kan afviklingsmyndighederne udøve overførselsbeføjelsen flere gange for at foretage supplerende overførsler af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller, alt efter det enkelte tilfælde, aktiver, rettigheder eller passiver i det institut, der er under afvikling.
6. Efter anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet kan afviklingsmyndighederne med køberens samtykke udøve overførselsbeføjelserne på aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller, alt efter det enkelte tilfælde, aktiver, rettigheder eller passiver overført til køberen for at tilbageføre ejendomsretten til det institut, der er under afvikling.
7. En køber skal have den fornødne tilladelse til at videreføre de ved en overførsel i henhold til stk. 1 erhvervede aktiviteter eller ydelser.
8. Uanset artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF gælder, at hvis en overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter som følge af anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet resulterer i erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret deltagelse af den art, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/48, foretager de kompetente myndigheder den i nævnte artikel krævede vurdering rettidigt nok til, at det ikke forsinker anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet og ikke forhindrer, at afviklingsforanstaltningen opfylder de relevante afviklingsmål.
9. Overførsler i medfør af virksomhedssalgsværktøjet, som indebærer overførsel af nogle af, men ikke alle aktiverne, rettighederne eller passiverne i et institut, er underlagt beskyttelsesforanstaltningerne i forbindelse med delvis overførsel af ejendom, jf. kapitel V.

10. I forbindelse med udøvelsen af retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i en anden medlemsstat, jf. direktiv 2006/48/EF eller 2004/39/EF, anses køberen for at videreføre det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som instituttet udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver, herunder retten til medlemskab af og adgang til betalings-, clearing- og afregningssystemer.
11. Aktionærer eller kreditorer i det institut, der er under afvikling, og andre tredjeparter, hvis ejendomsret, rettigheder eller passiver ikke overføres, har ikke rettigheder til eller i tilknytning til de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

Artikel 33

Virksomhedssalgsværktøjet: procedurekrav

1. Ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet på et institut skal afviklingsmyndigheden udbyde eller træffe foranstaltninger til udbydning af instituttet eller af de aktiver, rettigheder eller passiver, som den agter at overføre, jf. dog stk. 3. Puljer af rettigheder, aktiver og passiver kan udbydes særskilt.
2. Den i stk. 1 udbydning gennemføres efter følgende kriterier, uden at dette berører Unionens statsstøtteregler, hvis disse finder anvendelse:
 - a) den skal være så gennemsigtig som mulig i betragtning af omstændighederne og især behovet for at opretholde den finansielle stabilitet
 - b) den må ikke begunstige eller forskelsbehandle potentielle købere
 - c) den skal være fri for interessekonflikter
 - d) den må ikke give en potentiel køber en urimelig fordel
 - e) den skal tage hensyn til behovet for at gennemføre en hurtig afvikling
 - f) den skal tilsigte en så høj salgspris som muligt for de berørte aktiver og passiver.

Principperne i dette stykke er ikke til hinder for, at afviklingsmyndigheden kan rette opfordring til bestemte potentielle købere.

En eventuel offentliggørelse af udbydningen af instituttet, der ellers ville være påkrævet i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2003/6/EF, kan udsættes i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i direktiv 2003/6/EF.

3. Afviklingsmyndighederne kan anvende virksomhedssalgsværktøjet uden at skulle overholde udbydningskravene i stk. 1, hvis de finder, at overholdelse af disse krav ville svække et eller flere af afviklingsmålene, og navnlig, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) afviklingsmyndigheden finder, at der består en væsentlig trussel mod den finansielle stabilitet, og at denne er forårsaget eller forværres af, at det institut, der er under afvikling, er blevet nødlidende, og
 - b) overholdelse af de pågældende krav ville efter alt at dømme svække effektiviteten af virksomhedssalgsværktøjet med hensyn til at imødegå truslen eller opfylde afviklingsmålet i artikel 26, stk. 2, litra b).
4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de faktiske omstændigheder, der udgør en væsentlig trussel, og elementerne i tilknytning til effektiviteten af virksomhedssalgsværktøjet, jf. stk. 3, litra a) og b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFDELING 3

BROINSTITUTVÆRKTØJET

Artikel 34

Broinstitutværktøjet

1. For at broinstitutværktøjet kan få virkning, påser medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre alle eller nærmere bestemte aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling eller en hvilken som helst kombination af disse aktiver, rettigheder og passiver til et broinstitut uden at skulle indhente samtykke fra aktionærerne i det institut, der er under afvikling, eller fra tredjemand og uden at skulle overholde selskabs- eller værdipapirretlige procedurekrav, som ellers ville finde anvendelse.
2. Undtagen hvis bail in-værktøjet anvendes, jf. artikel 37, stk. 2, litra b), forstås i forbindelse med broinstitutværktøjet ved et broinstitut en retlig enhed, der ejes helt eller delvis af en eller flere offentlige myndigheder (herunder eventuelt afviklingsmyndigheden), og som er oprettet med henblik på at udføre alle eller nogle af funktionerne i et institut under afvikling og at overtage alle eller nogle af aktiverne eller passiverne i et institut under afvikling.

Anvendelsen af bail in-værktøjet, jf. artikel 37, stk. 2, litra b), må ikke indskrænke afviklingsmyndighedens mulighed for i tilstrækkeligt omfang at kontrollere broinstituttet, således at den kan gennemføre afviklingen og opfylde afviklingsmålene.

3. Ved anvendelsen af broinstitutværktøjet påser afviklingsmyndigheden, at den samlede værdi af de passiver, der overføres til broinstituttet, ikke overstiger den samlede værdi af de rettigheder og aktiver, der overføres fra det institut, der er under afvikling, eller som tilføres fra andre kilder.
4. Ved anvendelsen af broinstitutværktøjet kan en afviklingsmyndighed overføre aktiver, rettigheder eller passiver i instituttet i det omfang, den finder det hensigtsmæssigt under hensyntagen til et eller flere af afviklingsmålene.
5. Ved anvendelsen af broinstitutværktøjet kan afviklingsmyndighederne:
 - a) overføre rettigheder, aktiver eller passiver fra det institut, der er under afvikling, til broinstituttet ad flere omgange og
 - b) tilbageføre rettigheder, aktiver eller passiver fra broinstituttet til det institut, der er under afvikling, forudsat at betingelserne i stk. 6 er opfyldt
 - c) overføre rettigheder, aktiver eller passiver fra broinstituttet til tredjemand.
6. Afviklingsmyndighederne tilbagefører kun rettigheder, aktiver eller passiver fra broinstituttet til det institut, der er under afvikling, under en af følgende omstændigheder:
 - a) muligheden for en eventuel tilbageførsel af de pågældende rettigheder, aktiver eller passiver er udtrykkelig angivet i det instrument, hvorved overførslen efter stk. 5, litra a), er foretaget
 - b) de pågældende rettigheder, aktiver eller passiver falder i virkeligheden ikke ind under de kategorier af rettigheder, aktiver eller passiver, der er angivet i det instrument, hvorved overførslen efter stk. 5, litra a), er foretaget, eller de opfylder ikke betingelserne herfor.

I begge i litra a) og b) nævnte tilfælde sker tilbageførslen inden for en frist og i overensstemmelse med de øvrige betingelser, der måtte være angivet i instrumentet til det pågældende formål.
7. Overførsler i medfør af broinstitutværktøjet, som indebærer overførsel af nogle af, men ikke alle aktiverne, rettighederne eller passiverne i et institut, er underlagt beskyttelsesforanstaltningerne i forbindelse med delvis overførsel af ejendom, jf. kapitel IV.
8. I forbindelse med udøvelsen af retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i en anden medlemsstat, jf. direktiv 2006/48/EF eller 2004/39/EF, anses et broinstitut for at være en videreførelse af det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som instituttet udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver, herunder retten til medlemskab af og adgang til betalings-, clearing- og afregningssystemer.
9. Aktionærer eller kreditorer i det institut, der er under afvikling, og andre tredjeparter, hvis ejendomsret, rettigheder eller passiver ikke overføres til broinstituttet, har ikke rettigheder til eller i tilknytning til broinstituttet eller dets ejendom.

Artikel 35

Drift af et broinstitut

1. Medlemsstaterne påser, at et broinstitut drives i overensstemmelse med følgende bestemmelser:
 - a) indholdet af broinstitutts stiftelsesdokumenter fastlægges af afviklingsmyndigheden
 - b) afviklingsmyndigheden udpeger broinstitutts bestyrelse, godkender de relevante lønninger og fastlægger de relevante ansvarsområder
 - c) broinstituttet er godkendt i overensstemmelse med direktiv 2006/48/EF eller 2004/39/EF, alt efter hvad der er relevant, og har den fornødne tilladelse i henhold til gældende national ret til at udføre de aktiviteter og ydelser, det erhverver ved en overførsel i henhold til artikel 56 i dette direktiv
 - d) broinstituttet overholder kravene i og er underlagt tilsyn i overensstemmelse med direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2004/39/EF, alt efter hvad der er relevant.
2. Med forbehold af eventuelle restriktioner i henhold til Unionens eller medlemsstaternes konkurrenceregler driver ledelsesorganet broinstituttet med henblik på at sælge instituttet, dets aktiver, rettigheder eller passiver til en eller flere købere i den private sektor, når de rette vilkår er til stede og inden for den i stk. 5 anførte frist.
3. Afviklingsmyndigheden indstiller driften af et broinstitut i følgende tilfælde, alt efter hvilket der indtræder først:
 - a) broinstituttet fusionerer med et andet institut
 - b) tredjemand erhverver en majoritetsandel af broinstitutts kapital
 - c) en anden person overtager alle eller praktisk taget alle dets aktiver, rettigheder eller passiver
 - d) den i stk. 5 eller i givet fald stk. 6 anførte frist udløber.
4. Når medlemsstaterne agter at sælge broinstituttet eller dets aktiver eller passiver til en anden person, påser de, at instituttet eller de relevante aktiver eller passiver udbydes åbent og gennemsigtigt, og at salget ikke begunstiger eller forskelsbehandler bestemte potentielle købere.

Ethvert sådant salg skal ske på kommercielle vilkår under hensyntagen til forholdene og i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler.
5. Hvis intet af de i stk. 3, litra a), b) eller c), nævnte resultater indtræder, indstiller afviklingsmyndigheden driften af broinstituttet ved udgangen af en periode på to år efter datoen for sidste overførsel fra et institut under afvikling i medfør af broinstitutværktøjet.

6. Afviklingsmyndigheden kan forlænge den i stk. 5 nævnte periode med indtil tre yderligere perioder på et år, hvis:
 - a) en sådan forlængelse efter alt at dømme vil føre til et af de i stk. 3, litra a), b) eller c), nævnte resultater, eller
 - b) forlængelsen er nødvendig for at sikre videreførelse af væsentlige bankydelse eller finansielle ydelser.
7. Indstilles driften af et broinstitut under de i stk. 3, litra c) og d), nævnte omstændigheder, skal instituttet afvikles og likvideres.

Et eventuelt provenu ved indstillingen af driften af broinstitutter som omhandlet i stk. 3 tilfalder det institut, der er under afvikling.

Medlemsstaterne kan beregne provenuet på nettobasis, dvs. eksklusive administrative eller andre omkostninger, der er påløbet i forbindelse med afviklingsproceduren.
8. Hvis et broinstitut anvendes til at overføre mere end et enkelt instituts aktiver og passiver, gælder forpligtelsen i stk. 7 realiseringen af de aktiver og passiver, der er overført fra de enkelte institutter, og ikke broinstituttet som sådan.

AFDELING 4

VÆRKTØJET TIL ADSKILLELSE AF AKTIVER

Artikel 36

Værktøj til adskillelse af aktiver

1. For at værktøjet til adskillelse af aktiver kan få virkning, påser medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling til et porteføljeadministrationselskab.
2. I forbindelse med værktøjet til adskillelse af aktiver er et porteføljeadministrationselskab en retlig enhed, der ejes 100 % af en eller flere offentlige myndigheder, herunder eventuelt afviklingsmyndigheden.
3. Afviklingsmyndigheden udpeger porteføljeadministratorer til at forvalte de aktiver, der er overført til porteføljeadministrationselskabet, med henblik på at maksimere deres værdi ved et efterfølgende salg eller på anden måde sikre, at virksomheden afvikles under ordnede forhold.
4. Afviklingsmyndighederne må kun udøve beføjelsen i henhold til stk. 1 til at overføre aktiver, hvis situationen på det specifikke marked for de pågældende aktiver er af en sådan art, at det kunne få negative virkninger for det finansielle marked, hvis de blev realiseret ved almindelig insolvensbehandling.

5. Ved anvendelsen af værktøjet til adskillelse af aktiver fastsætter afviklingsmyndighederne det vederlag, for hvilket aktiverne overføres til porteføljeadministrationsselskabet, i overensstemmelse med principperne i artikel 30 og i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler.
6. Afviklingsmyndighederne kan:
 - a) overføre aktiver, rettigheder eller passiver fra det institut, der er under afvikling, til broinstitutet ad flere omgange og tilbageføre aktiver, rettigheder eller passiver fra porteføljeadministrationsselskabet til det institut, der er under afvikling, forudsat at betingelserne i stk. 7 er opfyldt.
7. Afviklingsmyndighederne tilbagefører kun rettigheder, aktiver eller passiver fra porteføljeadministrationsselskabet til det institut, der er under afvikling, under en af følgende omstændigheder:
 - a) muligheden for en eventuel tilbageførsel af de pågældende rettigheder, aktiver eller passiver er udtrykkelig angivet i det instrument, hvorved overførslen efter stk. 6, litra a), er foretaget
 - b) de pågældende rettigheder, aktiver eller passiver falder i virkeligheden ikke ind under de kategorier af rettigheder, aktiver eller passiver, der er angivet i det instrument, hvorved overførslen efter stk. 6, litra a), er foretaget, eller de opfylder ikke betingelserne herfor.

I begge i litra a) og b) nævnte tilfælde sker tilbageførslen inden for en frist og i overensstemmelse med de øvrige betingelser, der måtte være angivet i instrumentet til det pågældende formål.
8. Overførsler mellem det institut, der er under afvikling, og porteføljeadministrationsselskabet er underlagt beskyttelsesforanstaltningerne i forbindelse med delvis overførsel af ejendom som fastsat i dette direktiv.
9. Aktionærer og kreditorer i det institut, der er under afvikling, og andre tredjeparter, hvis ejendomsret, rettigheder eller passiver ikke overføres til porteføljeadministrationsselskabet, har ikke rettigheder til eller i tilknytning til porteføljeadministrationsselskabet, dets ejendom eller dets ledere.
10. De i overensstemmelse med stk. 3 udpegede administratorers målsætninger indebærer ikke pligter eller ansvar over for aktionærene i det institut, der er under afvikling, og administratorerne hæfter ikke over for aktionærene som følge af de handlinger, de udfører eller undlader at udføre som led i varetagelsen eller den angivelige varetagelse af deres opgaver, medmindre handlingen eller udeladelsen indebærer en grov forsømmelse eller en alvorlig forseelse i henhold til national ret.
11. EBA udarbejder retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at fremme konvergensen mellem tilsyns- og afviklingspraksis med hensyn til konstatering af, hvornår det kunne få negative virkninger for det finansielle marked, hvis aktiverne eller passiverne blev realiseret ved almindelig insolvensbehandling, jf. stk. 4. EBA skal udarbejde disse retningslinjer senest på den dato, der er fastsat i artikel 115, stk. 1, første afsnit, i dette direktiv.

12. Kommissionen vedtager – i givet fald under hensyntagen til erfaringerne med anvendelsen af EBA-retningslinjerne – delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 103 med henblik på at specificere de omstændigheder, hvorunder det kunne få negative virkninger for det finansielle marked, hvis aktiverne eller passiverne blev realiseret ved almindelig insolvensbehandling.

AFDELING 5

"BAIL IN"-VÆRKTØJET

UNDERAFDELING 1

"BAIL IN"-VÆRKTØJETS FORMÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 37

Bail in-værktøjet

1. For at bail in-værktøjet kan få virkning, påser medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har de i artikel 56, stk. 1, litra f)-l), anførte afviklingsbeføjelser.
2. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne kan anvende bail in-værktøjet til et af følgende formål:
 - a) at rekapitalisere et institut, der opfylder afviklingsbetingelserne i et tilstrækkeligt omfang til at genoprette dets evne til at opfylde betingelserne for godkendelse og til at fortsætte dets aktiviteter, for hvilke det er godkendt i henhold til direktiv 2006/48/EF eller direktiv 2004/39/EF
 - b) at konvertere til egenkapital eller nedbringe hovedstolen af fordrings- eller gældsinstrumenter, der overføres til et broinstitut med henblik på at skaffe kapital til dette broinstitut.
3. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne kun anvender bail in-værktøjet til det i stk. 2, litra a), anførte formål, hvis der er en reel udsigt til, at anvendelsen af dette værktøj sammen med de foranstaltninger, der gennemføres i overensstemmelse virksomhedsoverlægningsplanen, som kræves i henhold til artikel 47, ud over at opfylde de relevante afviklingsmålsætninger vil føre til en genoprettelse af instituttets finansielle holdbarhed og levedygtighed på længere sigt.

Er betingelsen i ovenstående afsnit ikke opfyldt, skal medlemsstaterne anvende et af afviklingsværktøjerne i artikel 31, stk. 2, litra a)-c), og bail in-værktøjet i denne artikels stk. 2, litra b), afhængigt af hvad der er mest hensigtsmæssigt.

Artikel 38

Bail in-værktøjets anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne påser, at bail in-værktøjet kan anvendes til alle et instituts passiver, som ikke er udelukket fra dette værktøjs anvendelsesområde i henhold til stk. 2.
2. Afviklingsmyndigheder må ikke gøre brug af deres nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i forhold til følgende passiver:
 - a) indskud, der er garanteret i henhold til direktiv 94/19/EF
 - b) sikrede passiver
 - c) ethvert passiv, der opstår som følge af instituttets besiddelse af kunders aktiver eller penge eller som følge af et fiduciarisk retsforhold mellem instituttet (som administrator) og en anden person (som begunstiget)
 - d) passiver med en oprindelig løbetid på mindre end en måned
 - e) et passiv over for:
 - i) en medarbejder som følge af et løntilgodehavende, pensionsydelse eller anden fast godtgørelse, undtagen variabel løn af enhver art
 - ii) en kommerciel eller handelsmæssig kreditor som følge af levering til instituttet af varer eller tjenester, der er væsentlige for den daglige drift af instituttets aktiviteter, herunder it-tjenester, forsyninger og leje, servicering og vedligeholdelse af lokaler
 - iii) skatte- og socialsikringsmyndigheder, såfremt disse passiver har fortrinsret i henhold til gældende insolvensret.

Stk. 2, litra a) og b), er ikke til hinder for, at afskrivningsmyndighederne, når det er hensigtsmæssigt, gør brug af deres beføjelser i forhold til en hvilken som helst del af et sikret passiv eller et passiv, for hvilket der er stillet sikkerhed, som overstiger værdien af de aktiver, det pant, den tilbageholdelsesret eller den kaution, der stilles som sikkerhed. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at lade denne bestemmelse gælde dækkede obligationer som defineret i artikel 22, stk. 4, i Rådets direktiv 85/611/EØF³⁸

Stk. 2, litra c), forhindrer ikke afviklingsmyndigheder i, når det er hensigtsmæssigt, at udøve disse beføjelser i forhold til et hvilket som helst beløb af et indskud, der overstiger den dækning, som foreskrives i direktivet.

3. Anvender afviklingsmyndighederne bail in-værktøjet, kan de vælge ikke at lade gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne gælde forpligtelser hidrørende fra

³⁸ Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3). Senest ændret ved direktiv 2008/18/EF.

derivater, der ikke er omfattet af stk. 2, litra d), hvis denne undtagelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for at opnå målsætningerne i artikel 26, stk. 2, litra a) og b).

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 103 med henblik på at præcisere:
 - a) specifikke kategorier af passiver, som er omfattet af stk. 2, litra d)
 - b) de omstændigheder, hvor denne undtagelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for at opnå målsætningerne i artikel 26, stk. 2, litra a) og b).
 - i) den systemiske virkning af afviklingen af derivatpositioner med henblik på anvendelsen af gældsnedskrivningsværktøjet
 - ii) konsekvenserne for en central modparts drift som følge af anvendelsen af gældsnedskrivningsværktøjet på passiver hidrørende fra derivater, der cleares af den centrale modpart og
 - iii) konsekvenserne af anvendelsen af gældsnedskrivningsværktøjet på passiver hidrørende fra derivater på risikoforvaltningen af modparter til disse derivater.

UNDERAFDELING 2

MINIMUMSKRAV FOR GÆLDSNEDSKRIVNINGSRELEVANTE PASSIVER

Artikel 39

Minimumskrav for passiver, der er omfattet af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne

1. Medlemsstaterne påser, at institutterne hele tiden opretholder et tilstrækkeligt samlet beløb i egenkapital og nedskrivningsrelevante passiver, der udtrykkes som en procentdel af instituttets samlede passiver, som ikke betragtes som egenkapital i henhold til afsnit V, kapitel 2, afdeling 1 i direktiv 2006/48/EF eller kapitel IV i direktiv 2006/49/EF.
2. Efterstillede gældsinstrumenter og efterstillede lån, der ikke kan betragtes som supplerende tier 1- eller tier 2-kapital, kan kun indgå i de samlede nedskrivningsrelevante passiver som anført i stk. 1, hvis de opfylder følgende betingelser:
 - a) instrumenterne er udstedt og fuldt indbetalt
 - b) ingen af følgende har købt instrumenterne:
 - i) instituttet eller dets datterselskaber

- ii) en virksomhed, hvori instituttet har kapitalinteresser i form af besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen i virksomheden, enten direkte eller gennem kontrol
 - c) købet af instrumentet er ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet
 - d) instrumenterne er ikke sikrede eller garanterede af en enhed, der er del af den samme koncern som instituttet
 - e) instrumenterne har en oprindelig løbetid på mindst et år.
3. Det mindste samlede beløb som anført i stk. 1 fastsættes på basis af følgende kriterier:
- a) behovet for at sikre, at instituttet kan afvikles ved anvendelse af afviklingsværktøjerne, herunder i givet fald bail in-værktøjet, på en måde, hvormed afviklingsmålsætningerne opfyldes
 - b) behovet for i givet fald at sikre, at instituttet har tilstrækkelige gældsnedskrivningsrelevante passiver til at sikre, såfremt bail in-værktøjet anvendes, at instituttets tier 1-kernekapital-forhold kan genoprettes til det niveau, som er nødvendigt til at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet og give det mulighed for fortsat at opfylde kravene til godkendelse og til at fortsætte de aktiviteter, hvortil det er godkendt i henhold til direktiv 2006/48/EF eller direktiv 2006/49/EF
 - c) instituttets størrelse, forretningsmodel og risikoprofil
 - d) i hvilket omfang indskudsgarantiordningen kan bidrage til finansieringen af afviklingen i henhold til artikel 99
 - e) i hvilket omfang det forhold, at instituttet er nødlidende, har en negativ indvirkning på den finansielle stabilitet, herunder gennem afsmitning til andre institutter på grund af dets indbyrdes forbindelser med andre institutter eller med det finansielle system generelt.
4. Institutter skal opfylde kravene i stk. 2 i denne artikel på individuel basis, jf. dog bestemmelserne i artikel 40.
- Forpligtelser, der påhviler andre enheder, som er del af koncernen, skal være udelukket fra det samlede beløb som specificeret i stk. 1 i denne artikel, jf. dog bestemmelserne i artikel 40.
5. Afviklingsmyndigheder skal kræve og kontrollere, at institutterne opretholder det samlede beløb som fastsat i stk. 1 og træffe enhver afgørelse i henhold til stk. 4 i forbindelse med udviklingen og gennemførelsen af afviklingsplaner.
6. Afviklingsmyndighederne skal underrette EBA om det minimumsbeløb, de har fastsat for hvert institut, der er underlagt deres kompetence. EBA skal rapportere til Kommissionen senest den 1. januar 2018 om gennemførelsen af kravet i stk. 1. EBA skal især rapportere til Kommissionen om eventuelle forskelle i gennemførelsen af dette krav på nationalt plan.

7. Kommissionen skal ved hjælp af delegerede retsakter, der vedtages i overensstemmelse med artikel 103, vedtage bestemmelser til at præcisere kriteriet i stk. 3, litra a)-e), med eventuelle henvisninger til forskellige kategorier af institutter og relevante procentsatser.

Artikel 40

Anvendelse af minimumskrav på koncerner

1. Afviklingsmyndighederne kan vælge at anvende minimumskravet som fastsat i artikel 39, stk. 1 og 3, på konsolideret vis på koncerner, der er underlagt konsolideret tilsyn, såfremt følgende betingelser er opfyldt:
 - a) procentsatsen i artikel 39, stk. 1, beregnes på grundlag af det konsoliderede niveau for koncernens forpligtelser og egenkapital
 - b) gældsinstrumenterne eller lånene i artikel 39, stk. 2, udstedes af moderselskabet eller af et selskab som anført i artikel 1, litra c) eller d)
 - c) moderselskabet eller selskabet som anført i artikel 1, litra c) eller d), foretager en hensigtsmæssig og ligelig fordeling i form af kreditter af de midler, der er opnået ved oprettelsen af gældsinstrumenter eller lån som anført i artikel 39, stk. 2, blandt de institutter, der er datterselskaber
 - d) hvert institut, der er et datterselskab, skal opfylde minimumskravet i artikel 39, stk. 1. Som en undtagelse fra artikel 39, stk. 4, andet afsnit, skal de forpligtelser, som påhviler moderselskabet eller selskabet som anført i artikel 1, litra c) eller d), dog være omfattet af det samlede beløb i egenkapital og afviklingsrelevante forpligtelser, som datterselskabet er pålagt at opretholde i henhold til artikel 39, stk. 1
 - e) anvender afviklingsmyndigheden på koncernniveau eller i givet fald en anden kompetent afviklingsmyndighed *bail in*-værktøjet på moderselskabet eller selskabet som anført i artikel 1, litra c) eller d), skal datterselskabernes afviklingsmyndigheder i første omgang anvende *bail in*-værktøjet på datterselskabernes forpligtelser over for moderselskabet eller selskabet som anført i artikel 1, litra c) eller d), inden det i givet fald anvendes på andre af datterselskabets afviklingsrelevante forpligtelser.
2. Træffes der en afgørelse i henhold til stk. 1, skal afviklingsmyndighederne tage hensyn til den måde, hvorpå koncernen strukturerer sine operationer, og især i hvilket omfang finansieringen, likviditeten og risikoen forvaltes centralt.
3. Afviklingsmyndigheder skal træffe afgørelse om at anvende minimumskravet på konsolideret basis i henhold til stk. 1 i denne artikel i forbindelse med udviklingen og gennemførelsen af afviklingsplaner i henhold til artikel 9 i dette direktiv. For koncerner, der er omfattet af konsolideret tilsyn i henhold til artikel 125 og 126 i direktiv 2006/48/EF, skal afviklingsmyndighederne træffe afgørelse om at anvende minimumskravet på konsolideret basis i overensstemmelse med proceduren i artikel 12 i dette direktiv.

UNDERAFDELING 3

GENNEMFØRELSE AF BAIL-IN-VÆRKTØJET

Artikel 41

Vurdering af bail in-beløbet

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne ved anvendelse af bail in-værktøjet vurderer det samlede beløb, hvormed de afviklingsrelevante passiver skal reduceres eller konverteres på grundlag af en vurdering, der opfylder kravene i artikel 30.
2. Anvender afviklingsmyndighederne bail in-værktøjet til det i artikel 37, stk. 2, litra a), anførte formål, skal den i stk. 1 i denne artikel anførte vurdering fastsætte det beløb, hvormed de afviklingsrelevante passiver skal nedbringes for at genoprette tier 1-kernekapitalprocenten for instituttet under afvikling og det beløb, som afviklingsmyndigheden anser for nødvendigt til at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet og give det mulighed for fortsat at opfylde kravene til godkendelse og videreføre de aktiviteter, hvortil det er godkendt i henhold til direktiv 2006/48/EF eller direktiv 2004/39/EF.
3. Afviklingsmyndighederne iværksætter og opretholder foranstaltninger til at sikre, at vurderingen og værdiansættelsen er baseret på oplysninger om aktiver og passiver i instituttet under afvikling, som er så ajourførte og omfattende som muligt.

Artikel 42

Behandling af aktionærer

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne, når de anvender bail in-værktøjet, iværksætter en eller begge af følgende foranstaltninger i forhold til aktionærerne:
 - a) mortificerer eksisterende aktier
 - b) udøver beføjelsen i artikel 56, stk. 1, litra h), til at konvertere gældsnedskrivningsrelevante passiver til aktier i instituttet under afvikling til en konverteringssats, der på betydelig vis mindsker eksisterende aktiebeholdninger.
2. Foranstaltningerne i stk. 1 finder anvendelse på aktionærer, hvor de pågældende aktier blev udstedt eller overført under følgende omstændigheder:
 - a) i forbindelse med konverteringen af gældsinstrumenter til aktier i overensstemmelse med de oprindelige gældsinstrumenters kontraktbestemmelser om forekomsten af en begivenhed før eller samtidig med

afviklingsmyndighedens vurdering af, at instituttet opfylder betingelserne for afvikling

- b) i forbindelse med konverteringen af relevante kapitalinstrumenter til tier 1-kapitalinstrumenter i henhold til artikel 52.
3. Afviklingsmyndighederne skal i forbindelse med overvejelserne om, hvilken foranstaltning der skal træffes i henhold til stk. 1, tage hensyn til den sandsynlige størrelse af tabene vedrørende aktiver, inden anvendelsen af bail in-værktøjet, med henblik på at sikre, at den foranstaltning, der iværksættes i forhold til aktionærerne, er i overensstemmelse med nedbringelsen af egenkapital, værdiansættelsen, der foretages i henhold til artikel 30 og 31, og især sandsynligheden for, at aktionærerne ville have genvundet noget af værdien, hvis instituttet var blevet afviklet på basis af denne værdiansættelse.
4. Anvender afviklingsmyndighederne bail in-værktøjet, finder bestemmelserne i artikel 30 og 31 anvendelse.
5. EBA skal udarbejde retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om de omstændigheder, hvor de i stk. 1 anførte foranstaltninger anses for passende, under hensyntagen til de i stk. 2 i denne artikel anførte faktorer. EBA skal udvikle disse retningslinjer senest på den dato, der er fastsat i artikel 115, stk. 1, første afsnit.
6. Kommissionen kan – i givet fald under hensyntagen til erfaringerne med anvendelsen af EBA-retningslinjerne - vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 103 med henblik på at specificere de omstændigheder, hvor de i stk. 1 anførte foranstaltninger anses for passende, under hensyntagen til de i stk. 2 i denne artikel anførte faktorer.

Artikel 43

Hierarki for krav

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne ved anvendelse af bail in-værktøjet udøver gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i overensstemmelse med følgende bestemmelser:
 - a) tier 1-kernekapitalinstrumenter nedskrives først i forhold til tabene og op til deres evne til at absorbere tabene, og de relevante aktier annulleres i overensstemmelse med artikel 42.
 - b) hvis, og kun hvis, nedskrivningen i henhold til litra a) er mindre end det samlede beløb, reducerer myndighederne hovedstolen af supplerende tier 1-kapitalinstrumenter, der er passiver, og tier 2-kapitalinstrumenter til nul i overensstemmelse med afsnit 2
 - c) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse af passiver i henhold til litra a) og b) er mindre end det samlede beløb, nedbringer myndighederne den del af den efterstillede gældshovedstol, som ikke er supplerende tier 1- og tier 2-kapital i

det omfang, som - sammen med nedskrivningen i henhold til litra a) og b) - er nødvendigt til at opnå det samlede beløb

- d) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse af passiver i henhold til litra a), b) eller c) i dette stykke er mindre end det samlede beløb, nedbringer myndighederne hovedstolen af - eller det udestående beløb, der skal erlægges med hensyn til – de resterende gældsnedskrivningsrelevante passiver i henhold til artikel 38, som er ikke-efterstillet gæld i det omfang, som - sammen med nedskrivningen i henhold til litra a), b) eller c) i dette stykke - er nødvendigt til at opnå det samlede beløb.
2. Ved anvendelse af gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i henhold til stk. 1, litra c) og d), fordeler afviklingsmyndighederne de tab, der udgøres af det samlede beløb, ligeligt mellem passiver af samme rang ved at nedbringe hovedstolen af - eller det udestående beløb, der skal erlægges med hensyn til - disse passiver i samme omfang og i forhold til deres værdi.
 3. Afviklingsmyndighederne skal reducere hovedstolen af instrumentet eller foretage konvertering i overensstemmelse med de bestemmelser i stk. 1, litra b) eller c), inden anvendelse af gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne på passiverne i stk. 1, litra d), og når disse bestemmelser ikke er trådt i kraft, når et institut har udstedt andre instrumenter end instrumenterne i stk. 1, litra b), som indeholder en af følgende bestemmelser:
 - a) bestemmelser om, at hovedstolen af instrumentet skal nedbringes ved enhver begivenhed, der vedrører instituttets finansielle situation, solvens eller egenkapital
 - b) bestemmelser om konvertering af instrumenterne til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, såfremt en sådan begivenhed forekommer.
 4. Er hovedstolen af et instrument blevet nedbragt, men ikke til nul, i henhold til bestemmelser af typen i stk. 3, litra a), inden anvendelsen af bail in-værktøjet eller i henhold til stk. 3, anvender afviklingsmyndighederne gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne på restbeløbet af hovedstolen i henhold til stk. 1.

Artikel 44

Afledte finansielle instrumenter

1. Medlemsstaterne påser, at bestemmelserne i denne artikel overholdes, når afviklingsmyndighederne anvender nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne på forpligtelser, der hidrører fra afledte finansielle instrumenter.
2. Er transaktioner genstand for en nettingaftale, fastsætter afviklingsmyndighederne det passiv, der hidrører fra disse transaktioner, på nettobasis i overensstemmelse med aftalevilkårene.
3. Afviklingsmyndighederne fastsætter værdien af passiver hidrørende fra derivater i overensstemmelse med følgende:

- a) passende metoder til at bestemme værdien af derivatklasser, herunder transaktioner, der er genstand for nettingaftaler
 - b) principper for etablering af de relevante tidspunkter for værdiansættelse af en derivatposition.
4. EBA udarbejder udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder til specificering af de i stk. 3, litra a) og b), anførte metoder og principper for værdiansættelse af passiver hidrørende fra derivater.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 45

Sats for konvertering af gæld til egenkapital

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne ved gældsomstrukturering ved anvendelse af den i artikel 56, stk. 1, litra h), anførte beføjelse til at konvertere gældsnedskrivningsrelevante passiver til ordinære aktier eller andre ejerskabsinstrumenter kan anvende en anden konverteringssats til forskellige kategorier af passiver i overensstemmelse med et af eller begge principper i denne artikels stk. 2 og 3.
2. Konverteringssatsen repræsenterer en passende kompensation til den berørte kreditor for tabet hidrørende fra anvendelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelsen.
3. Konverteringssatsen for ikke-efterstillede passiver er højere end konverteringssatsen for efterstillede passiver, når dette er hensigtsmæssigt for at afspejle de ikke-efterstillede passivers prioritet ved likvidation under den gældende insolvensret.
4. EBA udarbejder retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om fastsættelse konverteringssatser. EBA skal udvikle disse retningslinjer senest på den dato, der er fastsat i artikel 115, stk. 1, første afsnit.

Det fremgår især af disse retningslinjer, hvorledes berørte kreditorer på passende vis kan kompenseres ved hjælp af konverteringssatsen, og hvilke konverteringssatser der anses for hensigtsmæssige til at tage hensyn til de ikke-efterstillede forpligtelses prioritet i henhold til den gældende insolvensret.

Artikel 46

Genopretnings- og saneringsforanstaltninger som ledsageforanstaltninger til bail in

1. Medlemsstaterne påser, at der i forbindelse med afviklingsmyndighedernes anvendelse af bail in-værktøjet iværksættes foranstaltninger til at sikre udarbejdelsen og iværksættelsen af en virksomhedsomlægningsplan i henhold til artikel 47.
2. De i stk. 1 i denne artikel foreskrevne foranstaltninger omfatter udnævnelse af en administrator med det formål at udarbejde og gennemføre den i artikel 47 påkrævede virksomhedsomlægningsplan.

Artikel 47

Virksomhedsomlægningsplan

1. Medlemsstaterne påser, at administratoren, der udpeges i henhold til artikel 46, senest [en måned] efter anvendelsen af bail in-værktøjet på et institut i henhold til artikel 37, stk. 2, litra a), udarbejder og fremlægger en virksomhedsomlægningsplan, der opfylder kravene i denne artikels stk. 2 og 3, for afviklingsmyndigheden, Kommissionen og EBA. Finder Unionens statsstøtteregler anvendelse, påser medlemsstaterne, at en sådan plan er forenelig med den omstruktureringsplan, som instituttet skal indgive til Kommissionen i henhold til disse regler.
2. En virksomhedsomlægningsplan indeholder foranstaltninger, som har til formål at genoprette levedygtigheden på længere sigt af instituttet eller af dele af dets aktiviteter inden for en rimelig tidsfrist på højst to år. Disse foranstaltninger er baseret på realistiske antagelser vedrørende de økonomiske og finansielle markedsbetingelser, som instituttet er underlagt.

Virksomhedsomlægningsplanen skal bl.a. tage hensyn til de gældende forhold og fremtidsudsigterne på de finansielle markeder på grundlag af såvel de mest optimistiske (best-case) og de mest pessimistiske hypoteser. Stresstestning skal være baseret på en række scenarier, herunder en kombination af stressbegivenheder og en langvarig verdensomspændende recession. Antagelserne skal sammenlignes med passende brancherelevante benchmarks.

3. En virksomhedsomlægningsplan skal indeholde følgende elementer:
 - a) en detaljeret diagnose af de faktorer og problemer, der har medført, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og de forhold, der har ført til dets vanskeligheder
 - b) en beskrivelse af de foranstaltninger, der har til formål at genoprette instituttets levedygtighed på længere sigt, og som skal vedtages
 - c) en tidsplan for gennemførelsen af disse foranstaltninger.
4. Foranstaltninger til genoprettelse af et instituts levedygtighed på længere sigt kan omfatte:

- a) sanering af instituttets aktiviteter
 - b) tilbagetrækning fra tabsgivende aktiviteter
 - c) sanering af eksisterende aktiviteter, der kan gøres konkurrencedygtige
 - d) salg af aktiver eller af forretningsområder.
5. Senest en måned efter fremlæggelsen af virksomhedsovlægningsplanen vurderer afviklingsmyndigheden sandsynligheden for, at planen, såfremt den gennemføres, vil genoprette instituttets levedygtighed på længere sigt.

Finder afviklingsmyndigheden, at planen må anses for at opfylde denne målsætning, godkender den planen.

6. Finder afviklingsmyndigheden ikke, at planen må anses for at opfylde denne målsætning, giver den administratoren meddelelse om sine indsigelser og anmoder denne om at ændre planen under hensyntagen til disse indsigelser.
7. Senest to uger efter modtagelse af en sådan meddelelse fremlægger administrator en ændret plan for afviklingsmyndigheden med henblik på godkendelse. Afviklingsmyndigheden vurderer den ændrede plan og giver senest en uge efter administratoren meddelelse om, hvorvidt den finder, at den ændrede plan tager behørigt hensyn til de meddelte indsigelser, eller om der kræves yderligere ændringer.
8. Administrator gennemfører ovlægningsplanen, som godkendt af afviklingsmyndigheden, og rapporterer hver sjette måned til afviklingsmyndigheden om, hvorledes planens gennemførelse forløber.
9. Administrator reviderer planen, hvis det er nødvendigt for at opfylde den i stk. 2 omhandlede målsætning, og fremlægger en sådan revision for afviklingsmyndigheden med henblik på godkendelse.
10. EBA udarbejder udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:
- a) de elementer, der skal være omfattet af en virksomhedsovlægningsplan i henhold til stk. 3, og
 - b) indholdet af de rapporter, der kræves i henhold til stk. 8.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

UNDERAFDELING 4

"BAIL IN"-VÆRKTØJET: SUPPLERENDE BESTEMMELSER

Artikel 48

Virkninger af en bail in

1. Anvender en afviklingsmyndighed en beføjelse som omhandlet i artikel 56, stk. 1, litra f)-l), påser medlemsstaterne, at nedbringelsen af hovedstolen eller det udestående beløb, konverteringen eller opsigelsen træder i kraft og er bindende med øjeblikkelig virkning for det institut, der er under afvikling, samt de berørte kreditorer og aktionærer.
2. Medlemsstaterne påser, at alle administrative og proceduremæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at kunne udøve en beføjelse som omhandlet i artikel 56, stk. 1, litra f)-l), er gennemført, herunder:
 - a) ændringen af alle relevante registre
 - b) fjernelse fra lister eller fjernelse fra handelen med aktier eller gældsinstrumenter
 - c) optagelse på lister eller optagelse til handel af nye aktier.
3. Nedbringer en afviklingsmyndighed hovedstolen af et passiv eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, til nul ved anvendelse af den i artikel 56, stk. 1, litra g), omhandlede beføjelse, behandles dette passiv eller enhver forpligtelse eller krav hidrørende herfra, som ikke er opstået på det tidspunkt, hvor beføjelsen anvendes, som værende afviklet i alle henseender, og der skal ikke erlægges bevis herfor i nogen efterfølgende procedure vedrørende instituttet under afvikling eller noget efterfølgende institut i nogen efterfølgende likvidation.
4. Nedbringer en afviklingsmyndighed hovedstolen af et passiv eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, delvis men ikke fuldstændigt ved anvendelse af den i artikel 56, stk. 1, litra g), omhandlede beføjelse:
 - a) afvikles passivet i samme omfang som det nedbragte beløb
 - b) det relevante instrument eller den relevante aftale, der ligger til grund for den oprindelige forpligtelse, skal fortsat finde anvendelse i forhold til resthovedstolen af passivet eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til passivet, med forbehold af enhver ændring af de påløbne rentebeløb for at afspejle nedbringelsen af hovedstolen og enhver yderligere ændring af betingelserne, som afviklingsmyndigheden måtte foretage i kraft af den i artikel 56, stk. 1, litra m), omhandlede beføjelse.

Artikel 49

Fjernelse af proceduremæssige hindringer for bail in

1. Medlemsstaterne skal i givet fald pålægge institutterne at besidde, til enhver tid, tilstrækkelig registreret aktiekapital, således at det enkelte institut, såfremt afviklingsmyndigheden har anvendt de i artikel 40, stk. 1, litra f), g) og h), omhandlede beføjelser i forhold til et institut eller dets datterselskaber, ikke vil være forhindret i at udstede tilstrækkelige nye aktier eller ejerskabsinstrumenter til at sikre en effektiv gennemførelse af konverteringen af passiver til ordinære aktier eller andre ejerskabsinstrumenter.
2. Afviklingsmyndighederne skal vurdere, om det er hensigtsmæssigt at pålægge det i stk. 1 omhandlede krav i forhold til et bestemt institut og inden for rammerne af udarbejdelsen og gennemførelsen af afviklingsplanen for det pågældende institut, særlig under hensyntagen til de i denne plan omhandlede afviklingsforanstaltninger. Omfatter afviklingsplanen en eventuel anvendelse af bail in-værktøjet, skal afviklingsmyndighederne kontrollere, at selskabskapitalen er tilstrækkelig til at dække det samlede beløb som omhandlet i artikel 41.
3. Medlemsstaterne skal pålægge institutterne at sikre, at der ikke er nogen proceduremæssige hindringer for konverteringen af passiver til ordinære aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, som måtte forefindes i deres vedtægter, herunder fortegningsrettigheder for aktionærer eller krav om aktionærers samtykke til en udvidelse af kapitalen.
4. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke ændringerne til direktiv 77/91/EØF, 82/891/EØF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF og 2011/35/EU som anført i afsnit VIII i dette direktiv.

Artikel 50

Kontraktmæssig anerkendelse af bail in

1. Medlemsstaterne pålægger institutterne i kontraktbestemmelserne vedrørende ethvert gældsnedskrivningsrelevant passiv, supplerende tier 1-kapitalinstrument eller tier 2-kapitalinstrument, som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, at indføre en bestemmelse, hvormed kreditor eller en part i aftalen, i henhold til hvilket passivet oprettes, anerkender, at forpligtelsen kan gøres til genstand for gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, og indvilger i at være bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse/mortificering, der berøres af afviklingsmyndighedens udøvelse af disse beføjelser.
2. Undlader et institut i kontraktbestemmelserne vedrørende et gældsnedskrivningsrelevant passiv at indføre en bestemmelse som foreskrevet i stk.1, forhindrer dette ikke afviklingsmyndigheden i at udøve gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i forhold til dette passiv.

3. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter, jf. artikel 103, vedtage bestemmelser til yderligere at præcisere indholdet af den i stk. 1 i denne artikel foreskrevne bestemmelse.

Kapitel IV

Gældsnedskrivning af kapitalinstrumenter

Artikel 51

Krav om nedskrivning af kapitalinstrumenter

1. Medlemsstaterne skal stille krav om, at afviklingsmyndighederne, inden der træffes nogen afviklingsforanstaltning, straks anvender deres nedskrivningsbeføjelse, jf. artikel 52, i forhold til relevante kapitalinstrumenter, som er udstedt af et institut, når et eller flere af følgende forhold finder anvendelse:
 - a) den ansvarlige myndighed konstaterer, at instituttet opfylder betingelserne for afvikling
 - b) den ansvarlige myndighed konstaterer, at instituttet ikke længere vil være levedygtigt, medmindre beføjelsen anvendes i forhold til de relevante kapitalinstrumenter
 - c) der er truffet beslutning i en medlemsstat om at yde en ekstraordinær offentlig støtte til instituttet eller moderselskabet og den ansvarlige myndighed fastslår, at instituttet ikke længere vil være levedygtigt uden denne støtte
 - d) de relevante kapitalinstrumenter anses for at opfylde egenkapitalkravet på et individuelt og konsolideret grundlag eller på et konsolideret grundlag, og den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er etableret, konstaterer, at den konsoliderede koncern ikke længere vil være levedygtig, medmindre nedskrivningsbeføjelsen anvendes i forhold til disse instrumenter
2. Foretager en ansvarlig myndighed en konstatering som omhandlet i stk. 1, skal den straks underrette den afviklingsmyndighed, der er ansvarlig for det pågældende institut, når det ikke er den samme.
3. Inden den ansvarlige myndighed foretager en konstatering som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra d), i forhold til et institut, der udsteder relevante kapitalinstrumenter, som anses for at opfylde egenkapitalkravet på et individuelt og konsolideret grundlag, skal den opfylde kravene om underretning og høring som fastsat i artikel 52.
4. Afviklingsmyndighederne opfylder det i stk. 1 anførte krav, uanset om de også anvender et afviklingsværktøj eller anvender en anden afviklingsbeføjelse i forhold til dette institut.

Artikel 52

Bestemmelser om nedskrivning af kapitalinstrumenter

1. Afviklingsmyndighederne skal i forbindelse med opfyldelsen af kravene i artikel 51 udøve nedskrivningsbeføjelsen på en måde, der giver følgende resultater:
 - a) tier 1-kernekapitalinstrumenter nedskrives først i forhold til tabene og op til deres kapacitet
 - b) hovedstolen af de relevante kapitalinstrumenter nedbringes til nul
 - c) nedbringelsen af hovedstolen til nul er permanent
 - d) der er ikke længere nogen forpligtelse over for ejeren af det relevante kapitalinstrument under eller i forbindelse med dette instrument, undtagen for enhver forpligtelse, som allerede fandtes, og enhver forpligtelse for skadeserstatning, som kan opstå som følge af en domstolsprøvelse af lovligheden af udøvelsen af nedskrivningsbeføjelsen
 - e) der betales ingen anden kompensation til en ejer af de relevante kapitalinstrumenter end i henhold til stk. 4.

Litra d) er ikke til hinder for ydelsen af tier 1-kernekapitalinstrumenter til en ejer af relevante kapitalinstrumenter i henhold til stk. 2.
2. Afviklingsmyndighederne kan supplere anvendelsen af den i artikel 51, stk. 1, anførte beføjelse med et krav til institutter om at udstede tier 1-kernekapitalinstrumenter til ejere af relevante kapitalinstrumenter, der nedskrives i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, såfremt følgende betingelser er opfyldt:
 - a) disse tier 1-kernekapitalinstrumenter udstedes af det i stk. 1 omhandlede institut eller af et moderselskab til instituttet
 - b) disse tier 1-kernekapitalinstrumenter er udstedt forud for dette instituts udstedelse af aktier eller ejerskabsinstrumenter med henblik på kapitalindsud fra staten eller et offentligt organ
 - c) disse tier 1-kernekapitalinstrumenter tildeles og overføres straks efter anvendelsen af nedskrivningsbeføjelsen
 - d) konverteringssatsen, der bestemmer antallet af tier 1-kernekapitalinstrumenter, som leveres i forhold til hvert relevant kapitalinstrument, opfylder principperne i artikel 45 og enhver retningslinje, der er udviklet af EBA i henhold til artikel 45, stk. 5.
3. Med henblik på leveringen af tier 1-kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med stk. 2 kan afviklingsmyndighederne pålægge institutterne til enhver tid at være i besiddelse af den nødvendige tilladelse til at udstede det relevante antal tier 1-kernekapitalinstrumenter.

4. Opfylder et institut betingelserne for afvikling og afviklingsmyndigheden beslutter at anvende et afviklingsværktøj for dette institut, skal afviklingsmyndigheden opfylde kravet i artikel 51, stk. 1, inden det relevante afviklingsværktøj anvendes.
5. Medlemsstaterne pålægger institutterne at sikre, at afviklingsmyndighedernes anvendelse af nedskrivningsbeføjelsen i henhold til artikel 51, stk. 1, ikke udgør en misligholdelses- eller kreditbegivenhed i forhold til de relevante kapitalinstrumenter.
6. For at sikre ensartet anvendelse af stk. 5 udarbejder EBA og ESMA i fællesskab udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betydningen af "kreditbegivenhed" i forbindelse med dette stykke.

EBA og ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit i dette stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010 og artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 53

Kontraktlig nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter

Træder disse kontraktbestemmelser i kraft, når myndigheden foretager en konstatering som omhandlet i artikel 51, stk. 1, finder kravet i artikel 51, stk. 1, ikke anvendelse på relevante kapitalinstrumenter, når bestemmelserne for disse instrumenter opfylder følgende betingelser:

- a) det er fastsat i kontraktbestemmelserne for de relevante kapitalinstrumenter, at instrumentets hovedstol vil blive nedbragt til nul, eller at instrumentet vil blive automatisk konverteret til et eller flere tier 1-kernekapitalinstrumenter, når en ansvarlig myndighed foretager en konstatering i henhold til artikel 51, stk. 1
- b) nedbringelsen af det relevante kapitalinstruments hovedstol eller konverteringen af det relevante kapitalinstrument til et eller flere tier 1-kernekapitalinstrumenter opfylder kravene i artikel 52, stk. 1
- c) fastsættes det i bestemmelserne for det relevante kapitalinstrument, at instrumentet vil blive konverteret til et eller flere tier 1-kernekapitalinstrumenter, fastsættes konverteringssatsen i disse bestemmelser, og den skal være i overensstemmelse med principperne i artikel 45 og enhver retningslinje, der udarbejdes af EBA i henhold til artikel 45, stk. 5.

Artikel 54

Myndigheder, der foretager konstatering

1. Medlemsstaterne påser, at de myndigheder, der er ansvarlige for at foretage konstateringer som omhandlet i artikel 51, stk. 1, er de myndigheder, der er fastsat i denne artikel.
2. Anses de relevante kapitalinstrumenter for at opfylde egenkapitalkravet på et individuelt grundlag i henhold til artikel 52 i direktiv 2006/48/EF, er den myndighed, som er ansvarlig for at foretage den i artikel 51, stk. 1, anførte konstatering, den kompetente myndighed eller afviklingsmyndighed i den medlemsstat, hvor instituttet er blevet godkendt i henhold til afsnit II i direktiv 2006/48/EF.
3. Er de relevante kapitalinstrumenter udstedt af et institut, som er et datterselskab, og anses de for at opfylde egenkapitalkravet på et individuelt og konsolideret grundlag, er de myndigheder, som er ansvarlige for at foretage konstateringer som omhandlet i artikel 53, stk. 1, følgende:
 - a) den kompetente myndighed eller afviklingsmyndighed i den medlemsstat, hvor instituttet, som har udstedt disse instrumenter, er blevet etableret i henhold til afsnit II i direktiv 2006/48/EF, skal være ansvarlig for at foretage de i artikel 51, stk. 1, litra a), b) eller c), i dette direktiv anførte konstateringer
 - b) den kompetente myndighed eller afviklingsmyndighed i den konsoliderende tilsynsmyndigheds medlemsstat eller den kompetente myndighed, der udfører delkonsolidering, skal være ansvarlig for konstateringen som omhandlet i artikel 51, stk. 1, litra d).

Artikel 55

Konsolideret anvendelse: procedure for konstatering

1. Medlemsstaterne påser, at de ansvarlige myndigheder, inden der foretages en konstatering som omhandlet i artikel 51, stk. 1, litra a), b), c) eller d), i forhold til et institut, som udsteder relevante kapitalinstrumenter, som anses for at opfylde egenkapitalkravet på et individuelt og konsolideret grundlag, opfylder følgende betingelser:
 - a) en ansvarlig myndighed, der overvejer at foretage en konstatering som omhandlet i artikel 51, stk. 1, litra a), b) eller c), skal straks underrette den konsoliderende tilsynsmyndighed
 - b) en ansvarlig myndighed, der overvejer at foretage en konstatering som omhandlet i artikel 51, stk. 1, litra a), b), c) eller d), skal straks underrette den kompetente myndighed, der er ansvarlig for hvert institut, som har udstedt de relevante kapitalinstrumenter, for hvilke nedskrivningsbeføjelsen vil blive anvendt, hvis denne konstatering foretages.

2. En ansvarlig myndighed skal sammen med en meddelelse i henhold til stk. 1 forelægge en begrundelse for, hvorfor den overvejer at foretage den pågældende konstatering.
3. Er der indgivet meddelelse i henhold til stk. 1, skal den ansvarlige myndighed - i samråd med de kompetente myndigheder, som er blevet underrettet - foretage en vurdering af følgende:
 - a) hvorvidt der findes en alternativ foranstaltning til anvendelsen af nedskrivningsbeføjelsen i henhold til artikel 51, stk. 1
 - b) hvorvidt en sådan alternativ foranstaltning anses for at kunne anvendes i praksis
 - c) anses en sådan alternativ foranstaltning for at kunne anvendes i praksis, hvorvidt der er en realistisk udsigt til, at den inden for en passende tidsfrist vil kunne løse de problemer, som ellers vil kræve en konstatering som omhandlet i artikel 51, stk. 1.
4. I forbindelse med stk. 3 i denne artikel skal der ved "alternative foranstaltninger" forstås foranstaltninger til tidlig indgriben som omhandlet i artikel 23 i dette direktiv, foranstaltninger som omhandlet i artikel 136, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF eller overførsel af midler eller kapital fra moderselskabet.
5. Finder den ansvarlige myndighed og de kompetente myndigheder i henhold til stk. 3, at der findes en eller flere alternative foranstaltninger, at de kan anvendes i praksis og at de vil give et resultat som omhandlet i litra c) i dette stykke, skal de sikre, at disse foranstaltninger anvendes.
6. Finder den ansvarlige myndighed og de kompetente myndigheder i henhold til stk. 3, at der ikke findes nogen alternativ foranstaltning, som vil give et resultat som omhandlet i litra c) i dette stykke, skal den ansvarlige myndighed beslutte, hvorvidt den konstatering som omhandlet i artikel 51, stk. 1, som overvejes, er passende.
7. Afviklingsmyndigheder skal straks opfylde kravene i stk. 1-6 under behørig hensyntagen til de hastende omstændigheder i den pågældende situation.

Kapitel V

Afviklingsbeføjelser

Artikel 56

Generelle beføjelser

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne har alle de nødvendige beføjelser til at anvende afviklingsværktøjerne. Især anvender

afviklingsmyndighederne følgende afviklingsbeføjelser, som de skal være i stand til at anvende alene eller kombineret:

- a) beføjelsen til at pålægge enhver person at indgive de oplysninger, der er nødvendige for, at afviklingsmyndigheden kan træffe afgørelse og udarbejde en afviklingsplan, herunder ajourføringer og supplerende oplysninger, der indgår i afviklingsplanerne
- b) beføjelsen til at tage kontrol over et institut under afvikling og udøve alle de rettigheder, der tillægges instituttets aktionærer eller ejere
- c) beføjelsen til at overføre aktier og andre ejerskabsinstrumenter, der udstedes af et institut under afvikling
- d) beføjelsen til at overføre gældsinstrumenter, der er udstedt af et institut under afvikling
- e) beføjelsen til at overføre specifikke rettigheder, aktiver eller passiver i et institut under afvikling til en anden person
- f) beføjelsen til at nedskrive eller konvertere instrumenter som omhandlet i artikel 51 til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i det institut, der er under afvikling, eller relevant moderinstitut, der er under afvikling
- g) beføjelsen til at nedbringe, herunder til nul, hovedstolen eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til gældsnedskrivningsrelevante passiver i et institut under afvikling
- h) beføjelsen til at konvertere gældsnedskrivningsrelevante passiver i et institut under afvikling til ordinære aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i dette institut, et relevant moderinstitut eller et broinstitut, hvortil aktiverne, rettighederne eller passiverne i instituttet overføres
- i) beføjelsen til at annullere gældsinstrumenter, der er udstedt af et institut under afvikling
- j) beføjelsen til at annullere aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i et institut under afvikling
- k) beføjelsen til at pålægge et institut under afvikling at udstede nye aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter, herunder præferenceaktier og betingede konvertible instrumenter
- l) beføjelsen til at kræve konvertering af gældsinstrumenter, der indeholder kontraktvilkår for konvertering under de i artikel 51 omhandlede omstændigheder
- m) beføjelsen til at ændre eller omlægge løbetiden for gældsinstrumenter, der er udstedt af et institut under afvikling, eller ændre det påløbne rentebeløb for sådanne instrumenter, herunder ved at suspendere betalingen midlertidigt

- n) beføjelsen til at fjerne eller erstatte den øverste ledelse i et institut under afvikling.
2. Medlemsstaterne skal iværksætte alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afviklingsmyndighederne ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser ikke er underlagt nogen af følgende krav, der ellers måtte finde anvendelse i henhold til national lovgivning, en kontrakt eller lignende:
- a) krav om at opnå godkendelse eller samtykke fra bestemte personer, enten offentlige eller private, herunder aktionærer eller kreditorer i instituttet under afvikling
- a) proceduremæssige krav om at underrette bestemte personer.

Medlemsstaterne påser især, at afviklingsmyndighederne kan udøve beføjelserne i henhold til denne artikel, uanset enhver begrænsning af eller ethvert krav om samtykke for overførslen af de pågældende finansielle instrumenter, rettigheder, aktiver eller passiver, der ellers måtte finde anvendelse.

Litra b) i dette stykke berører ikke kravene i artikel 75 og ethvert underretningskrav i henhold til Unionens statsstøttere.

Artikel 57

Accessoriske beføjelser til overførselsbeføjelsen

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne ved udøvelsen af deres overførselsbeføjelser har beføjelse til:
- a) at sørge for, at den relevante overførsel finder sted uden nogen form for forpligtelse eller hæftelse, der påvirker de overførte finansielle instrumenter, rettigheder, aktiver eller passiver
- b) at fjerne rettigheder til at erhverve yderligere aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
- c) at afbryde optagelsen til handel på et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 14, i direktiv 2004/39/EF eller optagelsen til officiel notering af finansielle instrumenter i henhold til direktiv 2001/34/EF
- d) at sørge for, at den modtagende part behandles, som var den instituttet under afvikling for så vidt angår alle forpligtelser, kontrakter eller ordninger indgået eller foranstaltninger iværksat af instituttet under afvikling
- e) at pålægge instituttet under afvikling eller den modtagende part at udveksle oplysninger og yde hinanden bistand
- f) at ophæve eller ændre betingelserne i en kontrakt, som kreditinstituttet under afvikling har indgået, eller at erstatte det overførende selskab som part

- g) fuldbyrde kontrakter, der er indgået af et datterselskab, og hvor gennemførelsen af de heraf følgende forpligtelser garanteres eller på anden vis understøttes af moderskabet, uanset enhver kontraktuel rettighed til at afslutte, afvikle eller fremskynde sådanne kontrakter udelukkende på grundlag af datterselskabets insolvens eller finansielle forhold, hvis modtageren har fået overført eller påtager sig en sådan garanti eller støtte og alle tilknyttede aktiver og passiver, eller hvis afviklingsmyndigheden på anden vis sørger for en passende beskyttelse af sådanne forpligtelser.
2. Afviklingsmyndigheder kan kun udøve de i stk. 1, litra a)-g), anførte beføjelser, når de anser det for nødvendigt for at sikre en effektiv afviklingsforanstaltning eller for at opfylde et eller flere afviklingsmålsætninger.
3. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne ved udøvelsen af en overførselsbeføjelse eller gældsnedskrivningsbeføjelse har beføjelse til at sørge for de nødvendige kontinuitetsforanstaltninger til at sikre en effektiv afviklingsforanstaltning, og at modtageren kan drive den overførte virksomhed. Sådanne kontinuitetsforanstaltninger omfatter især følgende:
- a) videreførelsen af kontrakter, som instituttet under afvikling har indgået, således at modtageren påtager sig alle rettigheder og forpligtelser fra instituttet under afvikling vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, og som er blevet overført, og er blevet indsat i stedet for instituttet under afvikling (udtrykkeligt eller stiltiende) i alle relevante kontraktmæssige dokumenter
- b) indsættelse af modtageren i stedet for instituttet under afvikling i enhver retslig procedure vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, som er blevet overført.
4. Beføjelserne i stk. 1, litra d), og i stk. 3, litra b), berører ikke følgende:
- a) retten for en ansat i instituttet under afvikling til at opsige en ansættelseskontrakt
- b) enhver ret for en part i en kontrakt til at udøve de rettigheder, der følger af kontrakten, herunder retten til at opsige kontrakten, når der gives mulighed for dette i henhold til kontraktvilkårene som følge af en handling eller en udeladelse af instituttet under afvikling forud for den relevante overførsel eller af modtageren efter den relevante overførsel.
5. Konstaterer en afviklingsmyndighed, at betingelserne for afvikling er opfyldt, anvender et afviklingsværktøj eller udøver en afviklingsbeføjelse, må afviklingsforanstaltningen ikke i sig selv give nogen mulighed for:
- a) at udøve enhver ret eller beføjelse til at opsige, fremskynde eller anmelde en misligholdelse eller en kreditbegivenhed under enhver kontrakt eller aftale, som instituttet under afvikling har indgået
- b) at opnå besiddelse af eller udøve kontrol over enhver ejendom tilhørende instituttet under afvikling

- c) at påvirke enhver kontraktmæssig rettighed, som instituttet under afvikling har.

Første afsnit påvirker ikke en persons ret til at iværksætte en foranstaltning som omhandlet i første afsnit, litra a), b) og c), hvis denne rettighed følger af en misligholdelse eller tilstand, som ikke er afviklingsforanstaltningen eller resultatet af udøvelsen af en beføjelse i henhold til denne artikel.

Artikel 58

Beføjelse til at anmode om levering af tjenesteydelser og faciliteter

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at et institut under afvikling, herunder når det er genstand for almindelig solvensbehandling, og en tilknyttet enhed, der er del af samme koncern som instituttet, leverer enhver tjenesteydelse eller facilitet, som er nødvendig for at give en modtager mulighed for på effektiv vis at drive den virksomhed, som overføres.
2. Medlemsstaterne påser, at deres afviklingsmyndigheder har beføjelse til over for afviklingsmyndigheder i andre medlemsstater at håndhæve de forpligtelser, der i henhold til stk. 1 påhviler tilknyttede enheder, som er etableret på deres område.
3. De i stk. 1 og 2 anførte tjenesteydelser og faciliteter er begrænset til operationelle tjenesteydelser og faciliteter, og de omfatter således ikke nogen form for finansiel støtte.
4. De i stk. 1 og 2 anførte tjenesteydelser og faciliteter leveres på følgende betingelser:
 - a) på samme betingelser, når tjenesteydelserne og faciliteterne leveres til instituttet under afvikling, straks efter at afviklingsforanstaltningen er iværksat
 - b) på kommercielle betingelser, når litra a) ikke finder anvendelse.
5. EBA skal udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at specificere de tjenesteydelser eller faciliteter, som er nødvendige for at give en modtager mulighed for på effektiv vis at drive den virksomhed, som overføres.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit i dette stykke omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 59

Beføjelse til at håndhæve afviklingsforanstaltninger i andre medlemsstater

1. Medlemsstaterne påser, når en overførsel af aktier, andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver omfatter aktiver, der befinder sig i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence, eller rettigheder eller passiver, der er omfattet af loven i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence, at overførslen er gyldig i henhold til lovgivningen i denne anden medlemsstat.
2. Medlemsstaterne giver den afviklingsmyndighed, der har foretaget eller agter at foretage overførslen, enhver passende støtte med henblik på at sikre, at aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver overføres til modtageren i henhold til ethvert gældende nationalt lovkrav.
3. Medlemsstaterne påser, at kreditorer og tredjeparter, der er berørt af overførslen af aktier, rettigheder eller passiver som omhandlet i stk. 1, ikke kan forhindre, bestride eller tilsidesætte overførslen i henhold til en lovbestemmelse i den medlemsstat, hvor aktierne befinder sig, eller i henhold til den lov, der finder anvendelse på disse rettigheder eller passiver.
4. Udøver en afviklingsmyndighed i en medlemsstat (i det følgende benævnt "medlemsstat A") en nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, herunder i forhold til kapitalinstrumenter i henhold til artikel 51, og omfatter de gældsnedskrivningsrelevante passiver eller relevante kapitalinstrumenter i instituttet under afvikling følgende:
 - a) instrumenter eller passiver, der er omfattet af loven i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den afviklingsmyndighed, som har udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen, er etableret (i det følgende benævnt "medlemsstat B")
 - b) passiver over for kreditorer, der befinder sig i medlemsstat B.Medlemsstat B påser, at hovedstolen af disse passiver eller instrumenter nedbringes, eller at passiver eller instrumenter konverteres i overensstemmelse med, at afviklingsmyndigheden i medlemsstat A udøver sin nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse.
5. Medlemsstaterne påser, at kreditorer, som er berørt af udøvelsen af den i stk. 4 anførte nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, ikke kan anfægte nedbringelsen af hovedstolen af instrumentet eller passivet eller i givet fald konverteringen heraf i henhold til lovgivningen i medlemsstat B.
6. Medlemsstaterne påser, at følgende fastsættes i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence:
 - a) kreditorers og tredjeparters ret til ved domstolsprøvelse, jf. artikel 78, at anfægte en overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver som anført i stk. 1 i

denne artikel, som befinder sig på deres område eller er omfattet af lovgivningen i deres område

- b) kreditorers ret til ved domstolsprøvelse, jf. artikel 78, at anfægte nedbringelsen af hovedstolen eller konverteringen af et instrument eller et passiv, der er omfattet af stk. 4, litra a) eller b), i denne artikel
- c) beskyttelsen for delvise overførsler, som krævet i afsnit IV, for så vidt angår aktiver, rettigheder eller passiver som anført i stk. 1, som befinder sig på deres område eller er omfattet af lovgivningen i deres område.

Artikel 60

Beføjelse til at anmode om overførsel af ejendom, der befinder sig i tredjelande

Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne i tilfælde, hvor en afviklingsforanstaltning omfatter en foranstaltning i forhold til ejendom, der befinder sig i et tredjeland, eller rettigheder eller passiver, som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, kan anmode om følgende:

- a) at administrator, modtager eller enhver anden person, der udøver kontrol med instituttet under afvikling og det modtagende selskab, er pålagt at iværksætte alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at overførslen træder i kraft
- b) at administrator, modtager eller enhver anden person, der udøver kontrol med instituttet under afvikling, er pålagt at forvalte aktiver eller rettigheder eller afvikle passiverne på vegne af det modtagende selskab, indtil overførslen træder i kraft
- c) at omkostningerne for modtageren ved gennemførelsen af enhver foranstaltning som omhandlet i litra a) og b) afholdes over aktiverne i instituttet under afvikling.

Artikel 61

Beføjelse til at suspendere visse forpligtelser

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere enhver betalings- eller leveringsforpligtelse i henhold til enhver kontrakt, som instituttet har indgået fra datoen for offentliggørelse af en meddelelse om suspension i henhold til artikel 75, stk. 7, frem til kl. 17.00 på den første hverdag efter denne offentliggørelse.
2. En suspension i henhold til stk. 1 finder ikke anvendelse på berettigede indskud i den i direktiv 94/19/EF anvendte betydning.

Artikel 62

Beføjelse til at begrænse muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at begrænse muligheden for, at sikre kreditorer i et institut under afvikling kan gøre sikkerhedsrettigheder gældende vedrørende aktiver i det pågældende institut for en begrænset periode, som myndigheden kan fastsætte under hensyntagen til afviklingsmålsætningerne.
2. Afviklingsmyndigheder skal ikke anvende den i stk. 1 omhandlede beføjelse i forhold til en central modparts sikkerhedsrettigheder i aktiver, som instituttet under afvikling har stillet som hel eller delvis sikkerhed.
3. Finder artikel 72 anvendelse, påser afviklingsmyndighederne, at enhver begrænsning, der gøres gældende i medfør af beføjelsen i stk. 1, anvendes konsekvent for alle tilknyttede enheder, der er omfattet af en afviklingsforanstaltning.
4. Kommissionen skal ved hjælp af delegerede retsakter, der vedtages i overensstemmelse med artikel 103, fastsætte bestemmelser til præcisering af den periode, i hvilken muligheden for at gøre specifikke kategorier af sikkerhedsrettigheder gældende kan finde anvendelse.

Artikel 63

Beføjelse til midlertidigt at suspendere opsigelsesrettigheder

1. Medlemsstaterne påser, jf. artikel 77, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere opsigelsesrettighederne for enhver part i en finansiel kontrakt med et nødlidende institut, der udelukkende opstår som følge af en foranstaltning, iværksat af afviklingsmyndigheden, at regne fra offentliggørelsen af en meddelelse i henhold til artikel 74, stk. 5 og 6, til senest kl. 17.00 på den første hverdag efter denne offentliggørelse.

I forbindelse med anvendelsen af dette stykke er det klokken i den medlemsstat, hvor instituttet under afvikling er etableret, der gælder.

2. Anvender en afviklingsmyndighed den i stk. 1 omhandlede beføjelse til at suspendere opsigelsesrettigheder, skal den træffe alle passende foranstaltninger til at sikre opfyldelse af alle det nødlidende instituts forpligtelser i forhold til margener, sikkerhedsstillelser og afviklinger, som opstår i medfør af finansielle kontrakter under suspensionsperioden.
3. En person kan udøve en opsigelsesret i henhold til en finansiel kontrakt inden afslutningen af den i stk. 1 anførte periode, hvis vedkommende modtager en meddelelse fra afviklingsmyndigheden om, at de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af nettingaftalen, ikke vil blive overført til en anden enhed.

4. Udøver en afviklingsmyndighed den i stk. 1 anførte beføjelse til at suspendere opsigelsesrettigheder, kan disse rettigheder udøves, når suspensionsperioden udløber,
- a) hvis de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af den finansielle kontrakt, er blevet overført til en anden enhed, eller hvis bail in-værktøjet er blevet anvendt på instituttet under afvikling til det i artikel 37, stk. 2, litra b), anførte formål
 - i) kan en person ikke anvende opsigelsesrettighederne som følge af afviklingsforanstaltningen i de tilfælde, der er omfattet af artikel 77, stk. 1
 - ii) en person kan udøve opsigelsesrettigheder i henhold til kontraktvilkårene ved forekomsten af enhver efterfølgende misligholdelse fra modtagerens side, når kontrakten er blevet overført til en anden enhed, eller fra instituttets side, når bail in-værktøjet har fundet anvendelse.
 - b) forbliver de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af den finansielle kontrakt, i instituttet under afvikling, og afviklingsmyndigheden ikke anvender bail in-værktøjet i henhold til artikel 37, stk. 2, litra a), i forhold til det pågældende institut, kan en person straks udøve opsigelsesrettighederne i henhold til kontraktvilkårene.
5. Kompetente myndigheder eller afviklingsmyndigheder kan pålægge et institut at have detaljerede registre over finansielle kontrakter, når de vurderer, at der findes en materiel mulighed for, at instituttet opfylder betingelserne for afvikling.
6. I forbindelse med stk. 1 omfatter finansielle kontrakter følgende kontrakter og aftaler:
- a) værdipapirkontrakter, herunder
 - i) kontrakter om køb, salg eller lån af et værdipapir, en gruppe værdipapirer eller et værdipapirindeks
 - ii) en option på et værdipapir, en gruppe værdipapirer eller et værdipapirindeks
 - iii) en tilbagekøbstransaktion eller omvendt tilbagekøbstransaktion vedrørende et sådant værdipapir, en sådan gruppe eller et sådant indeks
 - b) varekontrakter, herunder
 - i) kontrakter om køb eller salg af en vare til fremtidig levering
 - ii) en option på en vare
 - c) futures og forwardkontrakter, herunder kontrakter (bortset fra varekontrakter) om køb, salg eller overførsel af en vare eller et andet gode, tjenesteydelse, rettighed eller interesse til en fast pris på en fremtidig dato

- d) tilbagekøbsaftaler vedrørende værdipapirer
- e) swapaftaler, herunder:
 - i) swaps, optioner, futures eller terminsaftaler vedrørende rentesatser; spotaftaler eller andre aftaler vedrørende valuta, ædelmetaller eller varer; valuta, et aktieindeks eller en aktie, et obligationsindeks eller en obligation, råvareindeks eller råvarer; vejrforhold; emissioner eller inflation
 - ii) total return swaps, credit spread swaps eller credit swaps
 - iii) enhver aftale eller transaktion, der svarer til en aftale som omhandlet i nr. i) eller ii), og som der løbende handles med på swaps- eller derivatmarkederne
- f) masteraftaler vedrørende kontrakter eller aftaler som omhandlet i litra a)-e).

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende elementer i forbindelse med stk. 6:

- a) de oplysninger om finansielle kontrakter, der skal fremgå af de detaljerede registre
- b) de omstændigheder, hvor dette krav skal gælde.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 64

Udøvelse af afviklingsbeføjelser

- 1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne med henblik på at iværksætte en afviklingsforanstaltning er i stand til at udøve kontrol over instituttet under afvikling, for således:
 - a) at drive instituttet under afvikling med alle de beføjelser, der tillægges instituttets medlemmer eller aktionærer, direktører og ledere, og varetage dets aktiviteter og tjenesteydelser
 - b) at forvalte og afhænde aktiver og ejendom tilhørende instituttet under afvikling.

Den kontrol, der kræves i henhold til stk. 1, kan udøves direkte af afviklingsmyndigheden eller indirekte af en person, der udpeges af myndigheden, herunder en administrator eller en særlig administrator.

2. Medlemsstaterne påser ligeledes, at afviklingsmyndighederne er i stand til at iværksætte en afviklingsforanstaltning i kraft af en bekendtgørelse i overensstemmelse med de nationale administrative kompetencer og procedurer, uden at udøve kontrol over instituttet.
3. Afviklingsmyndighederne beslutter fra sag til sag, om det er hensigtsmæssigt at iværksætte en afviklingsforanstaltning i kraft af de i stk. 1 eller stk. 2 omhandlede midler, under hensyntagen til afviklingsmålsætningerne og de overordnede principper for afvikling, de specifikke forhold, der gør sig gældende for det pågældende institut, og behovet for at fremme en effektiv afvikling af grænseoverskridende koncerner.

Kapitel VI

Sikkerhedsforanstaltninger

Artikel 65

Behandling af aktionærer og kreditorer i tilfælde af delvis overførsel og anvendelse af bail in-værktøjet

1. Medlemsstaterne skal efter anvendelse af afviklingsværktøjerne, særlig med henblik på artikel 67, påse at:
 - a) at de aktionærer og kreditorer, hvis krav ikke er blevet overført, når afviklingsmyndighederne foretager delvis overførsel af instituttets rettigheder, aktiver og forpligtelser, modtager en betaling for deres krav, der mindst svarer til det, de ville have modtaget, hvis instituttet var blevet afviklet ved almindelig insolvensbehandling lige før overførslen
 - b) at de aktionærer og kreditorer, hvis krav er blevet nedskrevet eller konverteret til aktier, når afviklingsmyndighederne anvender bail in-værktøjet, modtager en betaling for deres krav, der mindst svarer til det, de ville have modtaget, hvis instituttet var blevet afviklet ved almindelig insolvensbehandling lige før nedskrivningen eller konverteringen.

Artikel 66

Værdiansættelse

Ved anvendelsen af artikel 65 påser medlemsstaterne, at en uvildig person foretager en værdiansættelse efter gennemførelsen af de delvise overførsler eller

nedskrivningen eller konverteringen. Denne værdiansættelse adskiller sig fra den værdiansættelse, der foretages i henhold til artikel 30, medmindre den erstatter en foreløbig værdiansættelse, der foretages i henhold til artikel 30, stk. 5. Værdiansættelsen kan foretages af den myndighed, der er ansvarlig for den almindelige insolvensbehandling, hvormed instituttet likvideres, inden for denne behandling eller gennem en separat behandling i henhold til national lovgivning.

2. Ved værdiansættelsen fastsættes:
 - a) den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget, hvis det institut, der er omfattet af den delvise overførsel, nedskrivningen eller konverteringen, havde været underlagt almindelig insolvensbehandling umiddelbart før overførslen, nedskrivningen eller konverteringen
 - b) den faktiske behandling, som aktionærer og kreditorer har modtaget, modtager eller forventes at modtage i forbindelse med instituttets insolvensbehandling
 - c) om der er nogen forskel mellem behandlingen i litra a) og behandlingen i litra b).
3. Værdiansættelsen skal være i overensstemmelse med de artikel 30, stk. 1-5, fastsatte bestemmelser og metoder, og skal:
 - a) tage udgangspunkt i, at det institut, der er omfattet af den delvise overførsel, nedskrivningen eller konverteringen, havde været underlagt almindelig insolvensbehandling umiddelbart før overførslen, nedskrivningen eller konverteringen
 - b) tage udgangspunkt i, at den delvise overførsel, eller overførslerne af rettigheder, aktiver eller forpligtelser, eller nedskrivningen eller konverteringen ikke har fundet sted
 - c) se bort fra enhver ekstraordinær offentlig støtte til instituttet.

Artikel 67

Sikkerhedsforanstaltninger for aktionærer og kreditorer

1. Konstateres det ved værdiansættelsen i medfør af artikel 66, at aktionærer og kreditorer som omhandlet i artikel 65, stk. 1, har modtaget mindre som betaling for deres tilgodehavende end det, de ville have modtaget ved en likvidation under en almindelig insolvensbehandling, påser medlemsstaterne, at de er berettiget til betaling af forskellen fra afviklingsmyndigheden.
2. Medlemsstaterne vælger selv de pågældende betalingsmekanismer og –ordninger.

Artikel 68

Sikkerhedsforanstaltninger for modparter i delvise overførsler

1. Medlemsstaterne påser, at de i dette kapitel anførte beskyttelsesforanstaltninger finder anvendelse i følgende situationer:
 - a) en afviklingsmyndighed overfører en del, men ikke alle et instituts ejendomsbesiddelser, rettigheder eller forpligtelser til en anden enhed eller fra et broinstitut eller et administrationsselskab til en anden person
 - b) en afviklingsmyndighed anvender den i artikel 57, stk. 1, litra f), anførte beføjelse.
2. Medlemsstaterne påser, at der forefindes en passende beskyttelse af følgende ordninger og af modparterne i disse ordninger:
 - a) sikkerhedsforanstaltninger, hvorved en person i form af en sikkerhed har konkrete eller mulige interesser i den ejendom eller de rettigheder, der er genstand for overførsel, uanset om disse interesser er sikret på grundlag af specifik ejendom eller specifikke rettigheder eller på grundlag af en generalpant eller lignende ordninger
 - b) finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, hvormed sikkerhedsstillelsen til sikring eller dækning af resultaterne af specifikke forpligtelser opnås ved overførsel af det fulde ejerskab af aktiver fra sikkerhedsstilleren til sikkerhedstageren, og dette på betingelser, hvorefter sikkerhedstageren skal overføre aktiver, hvis disse specifikke forpligtelser realiseres
 - c) aftaler om modregning, hvor to eller flere krav eller forpligtelser mellem banken og en modpart kan modregnes hinanden
 - d) nettingaftaler, hvor et antal krav eller forpligtelser kan konverteres til et enkelt nettokrav, herunder slutregningsaftaler (close-out netting), hvor parternes forpligtelser ved forekomsten af en fyldestgørelsesgrund (uanset hvordan og hvor det er defineret) fremskyndes, således at de forfalder eller afsluttes øjeblikkeligt, og i begge tilfælde konverteres til eller erstattes af et enkelt nettokrav
 - e) aftaler om struktureret finansiering, herunder securitisationer og dækkede obligationer, som omfatter en aftaleparts eller en administrators, en befuldmægtigets eller en repræsentants udstedelse og besiddelse af en sikkerhed.

Den mest hensigtsmæssige form for beskyttelse for de kategorier af aftaler, der er anført i dette stykke, litra a)-e), præciseres yderligere i artikel 70-73 og er omfattet af begrænsningerne i artikel 61, 62 og 77.
3. Kravet i stk. 2 finder anvendelse uanset antallet af parter i aftalerne, og uanset om aftalerne:

- a) er blevet oprettet på grundlag af en kontrakt, en trust eller andet, eller er opstået automatisk i kraft af gældende lovgivning
 - b) helt eller delvis er opstået eller er underlagt lovgivningen i en anden jurisdiktion.
4. Kommissionen vedtager ved hjælp af delegerede retsakter, jf. artikel 103, bestemmelser til yderligere at præcisere de kategorier af aftaler, der er omfattet af denne artikel, stk. 2, litra a)-e).

Artikel 69

Beskyttelse for aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, modregning og netting

Medlemsstaterne påser, at der findes en passende beskyttelse af finansielle sikkerhedsstillelser i form af overdragelse af ejendomsret og af modregnings- og nettingaftaler med henblik på at undgå en overførsel af nogle, men ikke alle, af de rettigheder og forpligtelser, som er beskyttet i kraft af en finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning eller en nettingaftale mellem instituttet og en anden person, og en ændring eller en opsigelse af rettigheder og forpligtelser, som er beskyttet i kraft af en finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning eller en nettingaftale ved anvendelse af accessoriske beføjelser.

I forbindelse med første afsnit betragtes rettigheder og forpligtelser som beskyttet i henhold til en sådan aftale, hvis parterne i aftalen er berettiget til at modregne disse rettigheder og forpligtelser eller til at omregne dem til nettoværdi.

Artikel 70

Beskyttelse af sikkerhedsforanstaltninger

Medlemsstaterne påser, at der findes en passende beskyttelse af passiver, der sikres i henhold til en sikkerhedsforanstaltning, for således at undgå:

- a) overførsel af aktiver, hvormed passivet er sikret, medmindre passivet og sikkerhedsstillelsen også overføres
- b) overførsel af et sikret passiv, medmindre sikkerhedsstillelsen også overføres
- c) overførsel af sikkerhedsstillelse, medmindre det sikrede passiv også overføres
- d) ændring eller afslutning af en sikkerhedsforanstaltning ved anvendelse af accessoriske beføjelser, hvis denne ændring eller afslutning medfører, at passivet ikke længere er sikret.

Artikel 71

Beskyttelse for aftaler om struktureret finansiering

1. Medlemsstaterne påser, at der forefindes en passende beskyttelse for aftaler om struktureret finansiering, for således at undgå:
 - a) overførsel af nogle, men ikke alle, af de ejendomsbesiddelser, rettigheder og forpligtelser, som udgør eller er en del af en aftale om struktureret finansiering, som kreditinstituttet under afvikling er part i
 - b) afslutning eller ændring ved anvendelse af accessoriske beføjelser af de ejendomsrettigheder, rettigheder og forpligtelser, som udgør eller er en del af en aftale om struktureret finansiering, som kreditinstituttet under afvikling er part i.
2. De i stk. 1 anførte beskyttelser finder ikke anvendelse, når kun ejendom, rettigheder og forpligtelser, der vedrører indlån, overføres eller ikke overføres, afsluttes eller ændres.

Artikel 72

Delvise overførsler: beskyttelse af betalings-, clearing- og afregningssystemer

1. Medlemsstaterne påser, at overførsel, ophævelse eller ændring ikke påvirker anvendelsen af og reglerne for de systemer, der er omfattet af direktiv 98/26/EF, når afviklingsmyndigheden:
 - a) overfører en del, men ikke hele et instituts ejendom, eller en del, men ikke alle et instituts rettigheder eller forpligtelser til en anden enhed, eller
 - b) anvender beføjelser i henhold til artikel 57 til at ophæve eller ændre betingelserne i en kontrakt, som kreditinstituttet under afvikling har indgået, eller at erstatte det overførende selskab som part.
2. En sådan overførsel, ophævelse eller ændring må især ikke annullere en overførselsordre i strid med artikel 5 i direktiv 98/26/EF, og det må ikke ændre eller hindre håndhævelsen af overførselsordrer og netting i henhold til artikel 3 og 5 i direktiv 98/26/EF, anvendelsen af midler, værdipapirer eller kreditfaciliteter i henhold til artikel 4 i direktiv 98/26/EF eller beskyttelsen af en sikkerhed i henhold til artikel 9 i direktiv 98/26/EF.

Artikel 73

Ejendomsbesiddelser, rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af en lovgivning uden for Unionen

Har en afviklingsmyndighed til hensigt at foretage en overførsel af et instituts samlede ejendomsbesiddelser, rettigheder og forpligtelser til en anden enhed, som dog ikke kan gennemføres for så vidt angår visse ejendomsbesiddelser, fordi de ligger uden for EU, eller for så vidt angår visse rettigheder eller forpligtelser, fordi de er omfattet af en national lovgivning uden for EU, skal afviklingsmyndigheden ikke foretage denne overførsel eller overførslen, såfremt den allerede er foretaget, skal betragtes som ugyldig, og alle ejendomsbesiddelser, rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af den relevante aftale som omhandlet i artikel 69, stk. 2, overføres ikke fra eller går ikke tilbage til instituttet under afvikling.

Kapitel VII

Proceduremæssige forpligtelser

Artikel 74

Underretningskrav

1. Medlemsstaterne pålægger et instituts ledelsesorgan at underrette den kompetente myndighed, hvis de vurderer, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. artikel 27, stk. 2.
2. De kompetente myndigheder underretter de relevante afviklingsmyndigheder om enhver foranstaltning, som de pålægger et institut at iværksætte i henhold til artikel 22 i nærværende direktiv eller artikel 136, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF.
3. Vurderer en kompetent myndighed, at de i artikel 27, stk. 1, litra a) og b), omhandlede betingelser er opfyldt for et institut, fremsender den hurtigst muligt denne vurdering til følgende myndigheder:
 - a) afviklingsmyndigheden for det pågældende institut, hvis det ikke er samme myndighed
 - b) centralbanken, hvis det ikke er samme myndighed
 - c) i givet fald koncernafviklingsmyndigheden
 - d) de kompetente ministerier
 - e) den konsoliderende tilsynsmyndighed, når instituttet er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til afsnit V, kapitel 4, afdeling 1, i direktiv 2005/48/EF.

4. Ved modtagelse af en meddelelse fra den kompetente myndighed i henhold til stk. 3 vurderer afviklingsmyndigheden, om de i artikel 27 fastsatte betingelser er opfyldt for det pågældende institut.
5. En beslutning, hvorved det konstateres, at et institut opfylder betingelserne for afvikling, formidles i en meddelelse, der skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) årsagerne til denne beslutning
 - b) den foranstaltning, afviklingsmyndigheden agter at iværksætte.

Den i litra b) omhandlede foranstaltning kan være en afviklingsforanstaltning eller en ansøgning om likvidation, udpegning af en administrator eller enhver anden foranstaltning i henhold til gældende national insolvensret.

Den eller de myndigheder, der er ansvarlige for beslutningen, underretter det pågældende institut. Underretning i henhold til nærværende stykke kan tage form af den offentlige underretning, der er omhandlet i stk. 6.

6. Træffer afviklingsmyndigheden en afviklingsforanstaltning, offentliggør den foranstaltningen og tager rimelige skridt til at underrette alle kendte aktionærer og kreditorer, særlig private investorer, der berøres af udøvelsen af afviklingsbeføjelser. De i artikel 75, stk. 4, anførte foranstaltninger betragtes som rimelige skridt i forbindelse med nærværende stykke.
7. En afviklingsmyndighed offentliggør en meddelelse, hvori suspensionsvilkår og -periode præciseres, i overensstemmelse med proceduren i artikel 75, stk. 4, når den udøver afviklingsbeføjelser, og især:
 - a) beføjelsen i henhold til artikel 61 til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser
 - b) beføjelsen i henhold til artikel 63 til at suspendere opsigelsesrettigheder.
8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere procedurene, indholdet og betingelserne i forbindelse med følgende krav:
 - a) underretningskravene i henhold til stk. 1-5
 - b) meddelelsen om suspension i henhold til stk. 7.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 75

Afviklingsmyndighedernes proceduremæssige forpligtelser

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne hurtigst muligt efter at have iværksat en afviklingsforanstaltning opfylder kravene i stk. 2, 3 og 4.
2. Afviklingsmyndigheden underretter det institut, der er under afvikling, og EBA om afviklingsforanstaltningen.

En meddelelse i henhold til nærværende stykke skal omfatte en genpart af enhver afgørelse eller ethvert instrument, hvorved de relevante beføjelser udøves, og skal indeholde en angivelse af datoen, hvorfra afviklingsforanstaltningerne træder i kraft.

3. En underretning i henhold til stk. 2 skal omfatte en genpart af enhver afgørelse eller ethvert instrument, hvorved de relevante beføjelser udøves, og skal indeholde en angivelse af datoen, hvor værktøjet eller beføjelserne træder i kraft.
4. Afviklingsmyndigheden skal offentliggøre eller sikre offentliggørelse af enten en genpart af den afgørelse eller det instrument, hvorved afviklingsforanstaltningen iværksættes, eller en meddelelse, der opsummerer afviklingsforanstaltningens virkninger, særlig for private investorer, med følgende midler:
 - a) på sit officielle websted
 - b) på den kompetente myndigheds websted, hvis denne myndighed ikke er afviklingsmyndigheden, eller EBA's websted
 - c) på webstedet for det institut, der er under afvikling
 - d) optages aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter i det institut, der er under afvikling, til handel på et reguleret marked, anvendes midlerne til offentliggørelse af regulerede oplysninger vedrørende dette institut i henhold til artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF³⁹.
5. Afviklingsmyndigheden sørger for, at de dokumenter, der udgør bevisgrundlaget for de i stk. 4 omhandlede instrumenter, sendes til alle kendte aktionærer og kreditorer i det institut, der er under afvikling.

Artikel 76

Tavshedspligt

1. Følgende personer er underlagt bindende krav om tavshedspligt:
 - a) afviklingsmyndighederne

³⁹ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

- b) de kompetente myndigheder og EBA
 - c) de kompetente ministerier
 - d) ansatte og tidligere ansatte i de i litra a) og b) anførte myndigheder
 - e) administratorer, der udpeges i henhold til artikel 24
 - f) potentielle købere, som de kompetente myndigheder kontakter, eller som afviklingsmyndighederne henvender sig til, uanset om denne kontakt eller henvendelse er et led i forberedelserne til anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet, og uanset om denne henvendelse har ført til et køb
 - g) revisorer, bogholdere, juridiske og professionelle rådgivere, vurderingsmænd og andre eksperter, der engageres af afviklingsmyndighederne eller af potentielle købere som omhandlet i litra f)
 - h) organer, der administrerer indskudsgarantiordninger
 - i) centralbanker og andre myndigheder, der er involveret i afviklingsforløbet
 - j) alle andre personer, der leverer eller har leveret tjenester til afviklingsmyndighederne.
2. Uden at det berører den generelle anvendelse af kravene i stk. 1, er det forbudt for de i nævnte stykke omhandlede personer at videregive fortrolige oplysninger, der modtages som led i deres arbejde eller fra en afviklingsmyndighed i forbindelse med dens arbejde, til enhver person eller myndighed, undtagen i summarisk eller samlet form, således at de enkelte institutter ikke kan identificeres, eller med afviklingsmyndighedens udtrykkelige forhåndsgodkendelse.
3. Fortrolighedskravene i stk. 1 og 2 forhindrer ikke afviklingsmyndighederne, herunder deres ansatte, i at udveksle oplysninger med andre EU-afviklingsmyndigheder, kompetente myndigheder, centralbanker, EBA eller, med forbehold af artikel 90, tredjelandsmyndigheder, der varetager samme type opgaver som afviklingsmyndighederne, med henblik på planlægning eller gennemførelse af en afviklingsforanstaltning.
4. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.
5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan oplysninger bør formidles i summarisk eller samlet form, jf. stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kapitel VIII

Klageadgang og udelukkelse af andre tiltag

Artikel 77

Udelukkelse af opsigelses- og modregningsret i forbindelse med afvikling

1. Medlemsstaterne påser, at modparterne i en finansiel kontrakt, jf. artikel 63, som oprindeligt er indgået med det institut, der er under afvikling, ikke kan udøve en opsigelsesret i henhold til kontrakten eller en ret i henhold til en "walk-away"-klausul, medmindre afviklingsforanstaltningen er virksomhedssalgs- eller broinstitutværktøjet og de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af den finansielle kontrakt, ikke overdrages til tredjemand eller et broinstitut.

I dette stykke forstås ved en "walk-away"-klausul en bestemmelse i en finansiel kontrakt, der suspenderer, ændrer eller ophæver en forpligtelse for den part, der ikke misligholder kontrakten, til at foretage en betaling, eller som forhindrer en sådan forpligtelse i at opstå, hvilket ellers ville være tilfældet.

2. Medlemsstaterne påser, at kreditorerne i det institut, der er under afvikling, ikke kan udøve en lovbestemt modregningsret, medmindre afviklingsforanstaltningen er virksomhedssalgs- eller broinstitutværktøjet og de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af den finansielle kontrakt, ikke overdrages til tredjemand eller et broinstitut.

Artikel 78

Retten til at anfægte en afviklingsforanstaltning

1. Medlemsstaterne påser, at alle personer, der er berørt af en beslutning om at indlede en afviklingsprocedure, jf. artikel 74, stk. 5, eller af afviklingsmyndighedernes beslutning om at iværksætte en afviklingsforanstaltning, har ret til at anmode om en domstolsprøvelse af den pågældende beslutning.
2. Retten til domstolsprøvelse i henhold til stk. 1 er underlagt følgende begrænsninger:
 - a) anmodningen om domstolsprøvelse eller om en foreløbig retsafgørelse medfører ikke automatisk suspendering af virkningerne af den anfægtede beslutning
 - b) afviklingsmyndighedens beslutning kan fuldbyrdes øjeblikkeligt og må ikke suspenderes ved en retsafgørelse
 - c) domstolsprøvelsen begrænses til et eller flere af følgende aspekter:

- lovligheden af den i stk. 1 omhandlede beslutning, herunder en prøvelse af, hvorvidt betingelserne for afvikling er opfyldt
 - hvorvidt den pågældende beslutning er blevet gennemført på lovlig vis, og
 - hvorvidt en eventuel kompensation er passende
- d) annulleringen af en beslutning truffet af en afviklingsmyndighed berører ikke administrative handlinger eller transaktioner, der foretages efterfølgende af den pågældende afviklingsmyndighed, og som er baseret på afviklingsmyndighedens annullerede beslutning, når dette er nødvendigt for at beskytte interesser hos tredjemand, der i god tro har købt aktiver, rettigheder og forpligtelser i det institut, der er under afvikling, i medfør af afviklingsmyndighedernes udøvelse af afviklingsbeføjelser. Retsmidlerne i tilfælde af, at afviklingsmyndighederne har truffet en fejlagtig beslutning eller iværksat en fejlagtig foranstaltning, er begrænset til kompensation for det tab, ansøgeren har lidt som følge af beslutningen eller foranstaltningen.

Artikel 79

Begrænsninger af andre retlige procedurer

1. Medlemsstaterne påser, at der ikke kan indledes almindelig insolvensbehandling i henhold til national ret af et institut under afvikling eller et institut, for hvilket det er blevet konstateret, at betingelserne for afvikling er opfyldt.
2. For så vidt angår stk. 1 påser medlemsstaterne:
 - a) at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne underrettes om enhver anmodning om indledning af almindelig insolvensbehandling af et institut, uanset om det pågældende institut er under afvikling eller om en beslutning er offentliggjort i henhold til artikel 74, stk. 6
 - b) at der ikke træffes afgørelse om anmodningen, medmindre domstolen har fået bekræftet, at de i litra a) omhandlede underretninger er foretaget og et af følgende tilfælde gælder:
 - i) afviklingsmyndigheden har underrettet domstolen om, at den ikke agter at iværksætte en afviklingsforanstaltning over for instituttet
 - ii) en periode på 14 dage begyndende på datoen for de i litra a) omhandlede underretninger er udløbet.
3. Med forbehold af enhver begrænsning af muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, der følger af artikel 63 eller stk. 1 i nærværende artikel, påser medlemsstaterne, at afviklingsmyndigheder har mulighed for at anmode retten om at indstille enhver retslig behandling eller procedure, som et institut under afvikling er eller bliver part i, i en passende periode, der står mål med det ønskede

formål, såfremt det er nødvendigt for at opnå en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser.

AFSNIT V

KONCERNAFVIKLING

Artikel 80

Afviklingskollegier

1. Koncernafviklingsmyndighederne opretter afviklingskollegier for at gennemføre de i artikel 11, 15 og 83 omhandlede opgaver og i givet fald sikre samarbejde og koordinering med afviklingsmyndigheder i tredjelande.

Disse afviklingskollegier skal især fastsætte rammer for koncernafviklingsmyndigheden, de øvrige afviklingsmyndigheder og i givet fald de berørte kompetente myndigheder og konsoliderende tilsynsmyndigheder med henblik på:

- a) at udveksle relevante oplysninger med henblik på udarbejdelse af koncernafviklingsplaner, anvendelse af forberedende og forebyggende beføjelser på koncernniveau og koncernafvikling
 - b) at udarbejde koncernafviklingsplaner, jf. artikel 11
 - c) at vurdere mulighederne for at afvikle koncerner, jf. artikel 13
 - d) at udøve beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling af koncerner, jf. artikel 15
 - e) at afgøre behovet for at udarbejde en koncernafviklingsordning, jf. artikel 83
 - f) at nå til enighed om de foreslåede koncernafviklingsordninger, jf. artikel 83
 - g) at koordinere kommunikation til offentligheden om koncernafviklingsstrategier og -ordninger
 - h) at koordinere anvendelsen af finansieringsordninger, jf. afsnit VII.
2. Koncernafviklingsmyndigheden, afviklingsmyndighederne i hver medlemsstat, hvor et datterselskab, der er underlagt konsolideret tilsyn, er etableret, og EBA er medlemmer af afviklingskollegiet.

Er moderselskabet til et eller flere institutter et selskab som omhandlet i artikel 1, litra d), er afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor selskabet er etableret, medlem af afviklingskollegiet.

Er de afviklingsmyndigheder, der er medlemmer af afviklingskollegiet, ikke de kompetente ministerier, er de kompetente ministerier ud over afviklingsmyndighederne medlemmer af afviklingskollegierne og kan deltage i disses møder, især hvis de emner, der skal drøftes, vedrører forhold, der kan få konsekvenser for de offentlige midler.

Har et moderselskab eller et institut, som er etableret i Unionen, datterinstitutter, som er beliggende i tredjelande, kan afviklingsmyndighederne i disse tredjelande også indbydes til at deltage som observatører i afviklingskollegiet efter anmodning fra koncernafviklingsmyndigheden, såfremt de er underlagt fortrolighedskrav svarende til de i artikel 76 fastsatte krav.

3. De offentlige myndigheder, der deltager i kollegierne, skal arbejde tæt sammen. Koncernafviklingsmyndigheden koordinerer alle afviklingskollegiets aktiviteter samt indkalder til og leder alle dets møder. Koncernafviklingsmyndigheden skal på forhånd holde alle medlemmerne af kollegiet og EBA fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal tages stilling til. Koncernafviklingsmyndigheden beslutter på grundlag af de specifikke behov, hvilke myndigheder og ministerier der skal deltage i kollegiets særlige møder eller aktiviteter. Koncernafviklingsmyndigheden holder også rettidigt alle medlemmer af kollegiet underrettet om de aktioner og beslutninger, der træffes på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres.

Koncernafviklingsmyndighedens beslutning skal tage hensyn til relevansen for de pågældende afviklingsmyndigheder af de emner, der skal drøftes, af den aktivitet, der skal planlægges eller koordineres, og af de beslutninger, der skal træffes, navnlig den mulige indvirkning på det finansielle systems stabilitet i de berørte medlemsstater.

4. EBA bidrager til at fremme og føre tilsyn med, at afviklingskollegiernes drift er både effektiv og konsekvent. EBA kan til dette formål deltage i særlige møder eller aktiviteter, som den finder passende, men har ingen stemmerettigheder.
5. Koncernafviklingsmyndigheden fastlægger, efter at have hørt de øvrige afviklingsmyndigheder, skriftlige ordninger og procedurer for afviklingskollegiets drift.
6. Uanset stk. 2 deltager afviklingsmyndigheden eller -myndighederne i hver medlemsstat, hvor et datterselskab er etableret, i afviklingsmyndighedens møder eller aktiviteter med henblik på gennemførelse af de i litra e) omhandlede opgaver.
7. Uanset stk. 2 deltager afviklingsmyndigheden eller -myndighederne i hver medlemsstat, hvor et datterselskab, som opfylder afviklingsbetingelserne, er etableret, i afviklingsmyndighedernes møder eller aktiviteter med henblik på gennemførelse af de i litra f) og h) omhandlede opgaver.
8. Koncernafviklingsmyndighederne må ikke oprette afviklingskollegier, hvis andre koncerner eller kollegier varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er nævnt i denne artikel, og opfylder/efterlever alle de i denne afdeling fastsatte betingelser og procedurer. I så fald skal alle henvisninger til afviklingskollegier i dette direktiv også forstås som henvisninger til disse andre koncerner eller kollegier.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige standarder for at præcisere afviklingskollegiernes virkemåde i praksis med henblik på udførelse af de i stk. 1, 3, 5, 6 og 7 omhandlede opgaver.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden for tolv måneder at regne fra datoen for dette direktivs ikrafttrædelse.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 81

Europæiske afviklingskollegier

1. Har et tredjelandsinstitut eller et moderselskab i et tredjeland to eller flere datterinstitutter, som er etableret i Unionen, opretter afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor disse indenlandske datterinstitutter i Unionen er etableret, et europæisk afviklingskollegium, hvis der ikke er etableret ordninger i henhold til artikel 89.
2. Det europæiske afviklingskollegium varetager de funktioner og udfører de opgaver, der er nævnt i artikel 80, for så vidt angår indenlandske datterinstitutter.
3. Er de indenlandske datterinstitutter ejet af et finansielt holdingselskab, som er etableret i Unionen i overensstemmelse med artikel 143, stk. 3, tredje afsnit, i direktiv 2006/48/EF, varetages det europæiske afviklingskollegiums formandskab af afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er etableret, med henblik på et konsolideret tilsyn i henhold til nævnte direktiv.

Finder første afsnit ikke anvendelse, udpeger medlemmerne af det europæiske afviklingskollegium deres formand efter fælles overenskomst.
4. Det europæiske afviklingskollegium fungerer i øvrigt i overensstemmelse med artikel 81, jf. dog stk. 3.

Artikel 82

Informationsudveksling

Afviklingsmyndighederne giver hinanden alle oplysninger, som er relevante for udøvelsen af de øvrige myndigheders opgaver i henhold til dette direktiv.

Afviklingsmyndighederne afgiver alle relevante oplysninger efter anmodning. Især skal koncernafviklingsmyndigheden rettidigt give afviklingsmyndighederne i de øvrige medlemsstater alle relevante oplysninger med henblik på at fremme gennemførelsen af de i artikel 80, stk. 1, andet afsnit, litra b)-h), omhandlede opgaver.

De oplysninger, der udveksles i medfør af denne artikel, kan også udveksles med de kompetente ministerier.

Artikel 83

Koncernafvikling

1. Konstaterer en afviklingsmyndighed, at et institut, som er datterselskab af en koncern, er nødlidende eller forventeligt nødlidende, eller modtager den meddelelse herom i henhold til artikel 74, stk. 3, meddeler denne myndighed straks nedenstående oplysninger til koncernafviklingsmyndigheden, hvis denne er en anden, og til de afviklingsmyndigheder, der er medlemmer af afviklingskollegiet for den pågældende koncern:
 - a) beslutningen om, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende
 - b) de afviklingsforanstaltninger eller andre insolvensforanstaltninger, som afviklingsmyndigheden finder passende for instituttet.
2. Ved modtagelse af den i stk. 1 omhandlede meddelelse foretager koncernafviklingsmyndigheden, i samråd med de øvrige medlemmer af det relevante afviklingskollegium, en vurdering af de mulige konsekvenser af, at det pågældende institut bliver nødlidende, eller af afviklingsforanstaltningen eller andre foranstaltninger, der er givet meddelelse om i henhold til stk. 1, litra b), for koncernen eller for tilknyttede institutter i andre medlemsstater.
3. Vurderer koncernafviklingsmyndigheden, efter samråd med de øvrige afviklingsmyndigheder i overensstemmelse med stk. 2, at det forhold, at det pågældende institut bliver nødlidende, eller afviklingsforanstaltningen eller andre foranstaltninger, der er givet meddelelse om i henhold til stk. 1, litra b), ikke vil få negative virkninger for koncernen eller for tilknyttede institutter i andre medlemsstater, kan den afviklingsmyndighed, der er ansvarlig for det pågældende institut, iværksætte afviklingsforanstaltningen eller andre foranstaltninger, der er givet meddelelse om i henhold til stk. 1, litra b).
4. Vurderer koncernafviklingsmyndigheden, efter samråd med de øvrige afviklingsmyndigheder i overensstemmelse med stk. 2, at det forhold, at det pågældende institut bliver nødlidende, eller afviklingsforanstaltningen eller andre foranstaltninger, der er givet meddelelse om i henhold til stk. 1, litra b), vil få negative virkninger for koncernen eller for tilknyttede institutter i andre medlemsstater, skal koncernafviklingsmyndigheden senest 24 timer efter at have modtaget meddelelsen i henhold til stk. 1 foreslå en koncernafviklingsordning og fremlægge den for afviklingskollegiet.
5. En koncernafviklingsordning, som foreskrevet i stk. 4, skal:
 - a) beskrive de afviklingsforanstaltninger, der bør iværksættes af de kompetente afviklingsmyndigheder i forhold til moderselskabet i Unionen eller bestemte koncernenheder med det formål at bevare koncernens værdi som helhed og minimere konsekvenserne for den finansielle stabilitet i de medlemsstater, hvor

koncernen har sine aktiviteter samt begrænse anvendelsen af ekstraordinær støtte fra det offentlige mest muligt

- b) præcisere, hvordan disse afviklingsforanstaltninger bør koordineres
 - c) etablere en finansieringsplan. I finansieringsplanen skal der tages hensyn til principperne for ansvarsdeling som fastsat i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, litra e).
6. Hvis et medlem af afviklingskollegiet modsætter sig den koncernafviklingsordning, som koncernafviklingskollegiet har foreslået, og finder det nødvendigt at iværksætte uafhængige afviklingsforanstaltninger eller andre foranstaltninger end dem, der er foreslået i ordningen, over for et institut eller en koncernenhed af hensyn til den finansielle stabilitet, kan det pågældende medlem indbringe sagen for EBA inden for 24 timer i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
 7. Uanset artikel 19, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010 træffer EBA afgørelse inden for 24 timer. Den aktion eller foranstaltning, afviklingsmyndigheden derefter træffer, skal være i overensstemmelse med EBA's afgørelse.
 8. Konstaterer en koncernafviklingsmyndighed, at et moderselskab i Unionen, som den har ansvaret for, er nødlidende eller forventeligt nødlidende, eller modtager den meddelelse herom i henhold til artikel 74, stk. 3, meddeler den de i stk. 1, litra a) og b), omhandlede oplysninger til de afviklingsmyndigheder, der er medlemmer af afviklingskollegiet for den pågældende koncern. Afviklingsforanstaltningerne som omhandlet i stk. 1, litra b), kan omfatte en koncernafviklingsordning, der er udarbejdet i overensstemmelse med stk. 5.
 9. Myndighederne iværksætter alle de i stk. 2-8 anførte foranstaltninger hurtigst muligt og under hensyntagen til situationens hastende karakter.
 10. I ethvert tilfælde, hvor der ikke iværksættes nogen koncernafviklingsordning og afviklingsmyndighederne iværksætter afviklingsforanstaltninger over for tilknyttede institutter, skal disse myndigheder arbejde tæt sammen i afviklingskollegierne med henblik på at nå frem til en koordineret afviklingsstrategi for alle nødlidende eller forventeligt nødlidende institutter.
 11. Afviklingsmyndigheder, der iværksætter en afviklingsforanstaltning over for koncernenheder, underretter afviklingskollegiet regelmæssigt og på fyldestgørende vis om disse aktioner eller foranstaltninger og den løbende udvikling heraf.

AFSNIT VI

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 84

Aftaler med tredjelande

1. Kommissionen kan enten på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende metoderne for samarbejde mellem afviklingsmyndigheder i forbindelse med afviklingsplanlægning og -forløb for institutter og moderselskaber, særlig med henblik på følgende situationer:
 - a) tilfælde, hvor et indenlandsk datterinstitut er etableret i medlemsstaterne
 - b) tilfælde, hvor et tredjelandsinstitut driver en væsentlig filial i medlemsstaterne
 - c) tilfælde, hvor et moderinstitut og/eller et selskab som omhandlet i artikel 1, litra c) og d), der er etableret i medlemsstaterne, har et eller flere datterinstitutter i tredjelande
 - d) tilfælde, hvor et institut, der er etableret i medlemsstaterne, har en eller flere væsentlige filialer i et eller flere tredjelande.
2. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal især søge at fastlægge procedurer og ordninger for samarbejde mellem afviklingsmyndigheder i forbindelse med udførelsen af nogle eller alle de opgaver og udøvelse af nogle eller alle de beføjelser, der er nævnt i artikel 89.

Artikel 85

Anerkendelse af tredjelandes afviklingsprocedurer

1. Indtil der indgås en international aftale med et tredjeland i henhold til artikel 84, og hvis emnet ikke er omfattet af en sådan aftale, finder følgende bestemmelser anvendelse.
2. Med forbehold af artikel 86 anerkender EBA tredjelandes afviklingsprocedurer vedrørende et trejdelandsinstitut, der:
 - a) har en indenlandsk filial
 - b) på anden måde har aktiver, rettigheder eller forpligtelser, som er beliggende i eller omfattet af lovgivningen i en medlemsstat.

3. EBA's anerkendelse af tredjelandes afviklingsprocedurer i henhold til stk. 2 forpligter de nationale afviklingsmyndigheder til at give sådanne afviklingsprocedurer virkning på deres område.
4. Afviklingsmyndighederne gennemfører EBA's beslutning om at anerkende tredjelandes afviklingsprocedurer. Med henblik herpå påser medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne som et minimum har beføjelse til, uden at der skal udpeges en administrator eller en anden tjenestemand i henhold til national insolvensret, en retsafgørelse, en godkendelse eller samtykke fra en domstol eller enhver anden form for retslig procedure, at gøre følgende:
 - a) udøve overførselsbeføjelser i forhold til følgende:
 - et tredjelandsinstituts aktiver, der befinder sig i deres medlemsstat eller er underlagt lovgivningen i deres medlemsstat
 - et tredjelandsinstituts rettigheder eller forpligtelser, der er bogført af den nationale filial i deres medlemsstat eller er underlagt lovgivningen i deres medlemsstat, eller når fordringer i forbindelse med sådanne rettigheder og forpligtelser kan fuldbyrdes i deres medlemsstat
 - b) foretage, herunder ved en anden persons mellemkomst, overførsel af aktier eller ejerskabsinstrumenter i et indenlandsk datterinstitut, der er etableret i den pågældende medlemsstat.

Artikel 86

Retten til at nægte anerkendelse af tredjelandes afviklingsprocedurer

1. EBA nægter, efter høring af de berørte nationale afviklingsmyndigheder, at anerkende tredjelandes afviklingsprocedurer i henhold til artikel 85, stk. 2, hvis den finder:
 - a) at tredjelandets afviklingsprocedure vil få negative virkninger for den finansielle stabilitet i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden er baseret, eller at proceduren kan få negative virkninger for den finansielle stabilitet i en anden medlemsstat
 - b) at en uafhængig afviklingsforanstaltning i henhold til artikel 87 over for en indenlandsk filial er nødvendig for at opfylde et eller flere afviklingsmål
 - c) at kreditorer, herunder bl.a. indskydere, der er etableret eller skal betales i en medlemsstat, ikke vil modtage samme behandling som tredjelandskreditorer efter de pågældende tredjelandes afviklingsprocedurer.
2. Kommissionen præciserer ved hjælp af delegerede retsakter, der vedtages i overensstemmelse med 103, de omstændigheder, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b).

Artikel 87

Afvikling af EU-filialer af tredjelandsinstitutter

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til over for en indenlandsk filial at iværksætte en afviklingsforanstaltning, som er uafhængig af enhver afviklingsprocedure i et tredjeland over for det pågældende tredjelandsinstitut.
2. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne kan udøve de i stk. 1 påkrævede beføjelser, hvis afviklingsmyndigheden finder, at der i almenhedens interesse er behov for en afviklingsforanstaltning og en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) filialen opfylder ikke længere eller forventes ikke længere at opfylde de nationale lovkrav for at blive meddelt tilladelse og udøve virksomhed i den pågældende medlemsstat, og der er ikke udsigt til, at et tiltag truffet af den private sektor, en tilsynsmyndighed eller det relevante tredjeland kan bringe filialen i overensstemmelse med lovkravene eller forhindre, at den bliver nødlidende, inden for en rimelig tidsfrist
 - b) tredjelandsinstituttet kan ikke eller forventes ikke at kunne indfri sine forpligtelser over for indenlandske kreditorer eller forpligtelser, der er oprettet eller bogført gennem filialen, når de forfalder, og afviklingsmyndigheden har forvisset sig om, at der ikke er eller vil blive indledt en afviklingsprocedure eller insolvensbehandling i et tredjeland over for det pågældende institut
 - c) den relevante tredjelandsmyndighed har indledt en afviklingsprocedure over for tredjelandsinstituttet eller har underrettet afviklingsmyndigheden om, at den agter at indlede en sådan procedure, og en af de i artikel 86 anførte situationer gør sig gældende.
3. Iværksætter en afviklingsmyndighed en uafhængig afviklingsforanstaltning over for en indenlandsk filial, skal den tage hensyn til følgende mål og iværksætte afviklingsforanstaltningen i overensstemmelse med følgende principper og krav, såfremt de er relevante:
 - a) principperne i artikel 29
 - b) kravene vedrørende anvendelse af afviklingsværktøjer i afsnit IV, kapitel II.

Artikel 88

Samarbejde med tredjelandsmyndigheder

1. Indtil der indgås en international aftale med tredjelände i henhold til artikel 84, og hvis emnet ikke er omfattet af en sådan aftale, finder følgende bestemmelser anvendelse.

2. EBA indgår ikke-bindende rammeaftaler om samarbejde med følgende relevante tredjelandsmyndigheder:
- a) i tilfælde, hvor et indenlandsk datterinstitut er etableret i Unionen: de relevante myndigheder i det tredjeland, hvor moderselskabet eller et selskab som omhandlet i artikel 1, litra c) og d), er etableret
 - b) i tilfælde, hvor et tredjelandsinstitut driver en væsentlig filial i Unionen: den relevante myndighed i det tredjeland, hvor instituttet er etableret
 - c) i tilfælde, hvor et moderinstitut og/eller et selskab som omhandlet i artikel 1, litra c) og d), der er etableret i Unionen, har et eller flere datterinstitutter i tredjelande: de relevante myndigheder i de tredjelande, hvor de pågældende datterinstitutter er etableret
 - d) i tilfælde, hvor et institut, der er etableret i Unionen, har en eller flere væsentlige filialer i et eller flere tredjelande: de relevante myndigheder i de tredjelande, hvor de pågældende filialer er etableret.

De samarbejdsaftaler, der etableres i henhold til dette stykke, kan vedrøre enkelte institutter eller koncerner, der omfatter institutter.

3. De rammeaftaler om samarbejde, der er omhandlet i stk. 1, skal indeholde bestemmelser om procedurer og ordninger mellem de deltagende myndigheder med henblik på samarbejde i forbindelse med gennemførelsen af nogle af eller alle følgende opgaver og med henblik på udøvelsen af nogle af eller alle følgende beføjelser i forhold til de i stk. 1, litra a)-d), omhandlede institutter eller koncerner, der omfatter sådanne institutter:
- a) udarbejdelse af afviklingsplaner i overensstemmelse med artikel 9 og 12 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
 - b) vurdering af sådanne institutters og koncerners afviklingsmuligheder i overensstemmelse med artikel 13 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
 - c) anvendelse af beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling i overensstemmelse med artikel 14 og 15 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
 - d) anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til artikel 23 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
 - e) anvendelse af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser og lignende beføjelser, som kan anvendes af de relevante tredjelandsmyndigheder.
4. De kompetente myndigheder eller afviklingsmyndighederne, alt efter hvad der er relevant, indgår ikke-bindende samarbejdsaftaler i overensstemmelse med EBA's rammeaftale med de i stk. 2 nævnte relevante tredjelandsmyndigheder.

5. De rammeaftaler, der indgås mellem medlemsstaternes og tredjelandes afviklingsmyndigheder i overensstemmelse med dette stykke, skal indeholde bestemmelser om følgende:
- a) udveksling af de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelse og vedligeholdelse af afviklingsplaner
 - b) samråd og samarbejde i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplaner, herunder principper for udøvelsen af de i artikel 87 og 88 omhandlede beføjelser og lignende beføjelser i henhold til lovgivningen i de relevante tredjelande
 - c) udveksling af de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser og lignende beføjelser i henhold til lovgivningen i de relevante tredjelande
 - d) tidlig varsling af eller samråd med parterne i samarbejdsaftalen, inden der i henhold til dette direktiv eller relevant tredjelandslovgivning iværksættes væsentlige foranstaltninger, der påvirker det institut eller den koncern, som aftalen vedrører
 - e) koordinering af kommunikation til offentligheden i tilfælde af fælles afviklingsforanstaltninger
 - f) procedurer og ordninger for informationsudveksling og samarbejde i henhold til litra a)-e), herunder i givet fald ved etablering og anvendelse af kriseforvaltningsgrupper.
6. Medlemsstaterne underretter EBA om enhver samarbejdsaftale, som afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder har indgået i henhold til denne artikel.

Artikel 89

Fortrolighed

1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndigheder, kompetente myndigheder og kompetente ministerier kun udveksler fortrolige oplysninger med relevante tredjelandsmyndigheder, såfremt følgende betingelser er opfyldt:
- a) de pågældende tredjelandsmyndigheder er underlagt krav og standarder om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav og standarder, der kræves i artikel 76
 - b) oplysningerne er nødvendige for de kompetente tredjelandsmyndigheders udøvelse af deres opgaver henhold til national ret, som svarer til de opgaver, der er fastsat i dette direktiv.
2. Når de fortrolige oplysninger kommer fra en anden medlemsstat, må afviklingsmyndighederne eller de kompetente myndigheder ikke videregive disse

oplysninger til relevante tredjelandsmyndigheder, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

- a) den relevante myndighed i den medlemsstat, som oplysningerne stammer fra ("afgivende myndighed"), godkender denne videregivelse
 - b) oplysningerne videregives kun til de formål, der er godkendt af den afgivende myndighed.
3. Med henblik på denne artikel betragtes oplysninger som fortrolige, hvis de er underlagt fortrolighedskrav i henhold til EU-retten.

AFSNIT VII

EUROPÆISK SYSTEM AF FINANSIERINGSORDNINGER

Artikel 90

Det europæiske system af finansieringsordninger

Det europæiske system af finansieringsordninger skal bestå af:

- a) nationale finansieringsordninger etableret i overensstemmelse med artikel 91
- b) låntagning mellem de nationale finansieringsordninger, jf. artikel 97
- c) gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i forbindelse med koncernafvikling, jf. artikel 98.

Artikel 91

Krav om etablering af ordninger for afviklingsfinansiering

1. Medlemsstaterne etablerer finansieringsordninger for at sikre, at afviklingsmyndigheden på effektiv vis kan anvende afviklingsværktøjer og -beføjelser. Finansieringsordningerne må kun anvendes i overensstemmelse med de i artikel 26 og 29 fastsatte afviklingsmål og principper.
2. Medlemsstaterne påser, at der er afsat tilstrækkelige finansielle ressourcer til finansieringsordningerne.
3. Med henblik på stk. 2 skal finansieringsordningerne navnlig have:
 - a) beføjelse til at opkræve ex ante-bidrag, jf. artikel 94, med henblik på at nå det i artikel 93 fastsatte målniveau
 - b) beføjelse til at opkræve ekstraordinære ex post-bidrag, jf. artikel 95, og

- c) beføjelse til at indgå kontrakter om lån og andre former for støtte, jf. artikel 96.

Artikel 92

Anvendelse af ordningerne for afviklingsfinansiering

1. De finansieringsordninger, der etableres i overensstemmelse med artikel 91, kan anvendes af afviklingsmyndigheden, når den anvender afviklingsværktøjer, til følgende formål:
 - a) til at garantere aktiver og forpligtelser i det institut, der er under afvikling, dets datterselskaber, et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab
 - b) til at yde lån til det institut, der er under afvikling, dets datterselskaber, et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab
 - c) til at købe aktiver i det institut, der er under afvikling
 - d) til at yde bidrag til et broinstitut
 - e) til at iværksætte enhver kombination af de i litra a)-e) omhandlede foranstaltninger.

Finansieringsordningerne kan anvendes til at iværksætte de i litra a)-e) omhandlede foranstaltninger, også i forhold til en køber i forbindelse med virksomhedssalgsværktøjet.

2. Medlemsstaterne påser, at tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer først afholdes af aktionærerne og kreditorerne i det institut, der er under afvikling. Kun hvis aktionærernes og kreditorernes ressourcer er opbrugt, afholdes tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer over finansieringsordningerne.

Artikel 93

Målfinansieringsniveau

1. Medlemsstaterne påser, at deres finansieringsordninger højst 10 år efter dette direktivs ikrafttrædelse råder over finansielle midler svarende til mindst 1 % af de i henhold til direktiv 94/19/EF garanterede indskud i alle de kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse på deres område.
2. I den i stk. 1 omhandlede indledende periode fordeles de bidrag til finansieringsordningerne, der opkræves i overensstemmelse med artikel 94, så jævnt som muligt over perioden, indtil målniveauet er nået.

Medlemsstaterne kan forlænge den indledende periode med højst fire år, hvis der over finansieringsordningerne foretages samlede udbetalinger på over 0,5 % af de dækkede indskud.

3. Hvis de disponible finansielle midler efter den indledende periode, jf. stk. 1, falder til under målniveauet, jf. stk. 2, skal der foretages nye opkrævninger i overensstemmelse med artikel 94, indtil målniveauet er nået. Andrager de disponible finansielle midler under halvdelen af målniveauet, må de årlige bidrag ikke være under 0,25 % af de dækkede indskud.

Artikel 94

Ex ante-bidrag

1. For at nå det i artikel 93 fastsatte målniveau påser medlemsstaterne, at der mindst en gang om året opkræves bidrag hos de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område.
2. Bidrag beregnes efter følgende regler:
 - a) hvis en medlemsstat har valgt at gøre brug af muligheden i artikel 99, stk. 5, til at anvende midlerne fra indskudsgarantiordningen i forbindelse med artikel 92, beregnes de enkelte institutters bidrag pro rata af deres passiver, ekskl. egenkapital og indskud, som er garanteret i henhold til direktiv 94/19/EF, i forhold til de samlede passiver, ekskl. egenkapital og indskud, som er garanteret i henhold til direktiv 94/19/EF, for alle de institutter, der er meddelt tilladelse på medlemsstatens område.
 - b) hvis en medlemsstat har valgt ikke at gøre brug af muligheden i artikel 99, stk. 5, til at anvende midlerne fra indskudsgarantiordningen i forbindelse med artikel 92, beregnes de enkelte institutters bidrag pro rata af deres samlede passiver, ekskl. egenkapital, i forhold til de samlede passiver, ekskl. egenkapital, for alle de institutter, der er meddelt tilladelse på medlemsstatens område.
 - c) de i henhold til litra a) og b) beregnede bidrag afpasses forholdsmæssigt efter institutternes risikoprofil, i overensstemmelse med de kriterier, der vedtages i medfør af stk. 7.
3. De disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning med henblik på at nå det i artikel 93 fastsatte målniveau, kan også omfatte betalingsforpligtelser, som er fuldt dækket ind af sikkerhedsstillelse med aktiver med lav risiko, der ikke er behæftet med tredjepartsrettigheder, og som er til rådighed og øremærket til anvendelse af afviklingsmyndighederne til de i artikel 92, stk. 1, fastsatte formål. Andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser må ikke overstige 30 % af de samlede bidrag, der opkræves i overensstemmelse med denne artikel.
4. Medlemsstaterne påser, at pligten til at betale de bidrag, der er fastsat i denne artikel, kan håndhæves efter national ret, og at forfaldne bidrag betales fuldt ud.

Medlemsstaterne indfører passende registrerings-, regnskabs- og indberetningsforpligtelser mv. for at sikre, at forfaldne bidrag betales fuldt ud. Medlemsstaterne sørger desuden for foranstaltninger med henblik på behørig

efterprøvning af, om bidrag er blevet betalt efter reglerne. Medlemsstaterne sørger for foranstaltninger, der kan forhindre skatteundgåelse og -svig samt misbrug.

5. De beløb, der opkræves i overensstemmelse med denne artikel, må kun anvendes til de formål, der er nævnt i artikel 92, og hvis medlemsstaterne har valgt at gøre brug af muligheden i artikel 99, stk. 5, til de formål, der er nævnt i artikel 92, eller til tilbagebetaling af indskud, som er garanteret i henhold til direktiv 94/19/EF.
6. De beløb, der modtages fra det institut, der er under afvikling, eller fra broinstituttet, renter og andre investeringsafkast samt eventuelle andre indtægter skal gå til finansieringsordningerne.
7. Kommissionen skal have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 103 for at præcisere, hvordan bidrag afpasses forholdsmæssigt efter institutternes risikoprofil, jf. stk. 2, litra c), under hensyntagen til følgende:
 - a) instituttets risikoeksponering, herunder omfanget af dets handelsaktiviteter, dets ikke-balanceførte engagementer og gearingsgrad
 - b) stabiliteten og mangfoldigheden af selskabets finansieringskilder
 - c) instituttets finansielle situation
 - d) sandsynligheden for, at instituttet skal afvikles
 - e) i hvilket omfang instituttet tidligere har fået statsstøtte
 - f) kompleksiteten af instituttets opbygning og mulighederne for af afvikle det samt
 - g) instituttets systemiske betydning for det pågældende marked.
8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 103 for at:
 - a) præcisere de i stk. 4 omhandlede registrerings-, regnskabs- og indberetningsforpligtelser mv., der skal sikre, at der rent faktisk betales bidrag
 - b) præcisere de i stk. 4 omhandlede foranstaltninger, der skal sikre behørig efterprøvning af, om bidrag er blevet betalt efter reglerne
 - c) præcisere de i stk. 4 omhandlede foranstaltninger, der skal forhindre skatteundgåelse og -svig samt misbrug.

Artikel 95

Ekstraordinære ex post-bidrag

1. Er de disponible finansielle midler ikke tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne, påser

medlemsstaterne, at der opkræves ekstraordinære ex post-bidrag hos de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område, for at dække de yderligere beløb. Disse ekstraordinære bidrag fordeles på institutterne efter reglerne i artikel 94, stk. 2.

2. Bestemmelserne i artikel 94, stk. 4-8, finder anvendelse på de bidrag, der opkræves i henhold til nærværende artikel.

Artikel 96

Alternative finansieringsmidler

Medlemsstaterne påser, at finansieringsordningerne i deres jurisdiktion kan indgå kontrakter om låntagning eller andre former for støtte fra finansieringsinstitutter, centralbanken eller anden tredjemand, hvis de beløb, der er opkrævet i overensstemmelse med artikel 94 ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne, og de ekstraordinære bidrag i henhold til artikel 95 ikke er umiddelbart tilgængelige.

Artikel 97

Låntagning mellem finansieringsordninger

1. Medlemsstaterne påser, at finansieringsordningerne i deres jurisdiktion har ret til at optage lån hos andre finansieringsordninger i Unionen, hvis de beløb, der er opkrævet i henhold til artikel 94, ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne, og de ekstraordinære bidrag i henhold til artikel 95 ikke er umiddelbart tilgængelige.
2. Medlemsstaterne påser, at finansieringsordningerne i deres jurisdiktion har pligt til at yde lån til andre finansieringsordninger i Unionen under de i stk. 1 nævnte omstændigheder.

En national finansieringsordning har ikke pligt til at yde lån til en anden national finansieringsordning, hvis afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor finansieringsordningen er etableret, vurderer, at den i så fald ikke vil råde over tilstrækkelige midler til at finansiere en eventuel forudsigelig afvikling i nær fremtid, jf. dog første afsnit. Den nationale finansieringsordning bør under alle omstændigheder ikke have pligt til at yde lån svarende til over halvdelen af de midler, som den råder over på det tidspunkt, hvor der officielt anmodes om lån.

3. Kommissionen skal have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 103 med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser en finansieringsordning kan optage lån hos andre finansieringsordninger, samt hvilke betingelser der skal gælde for låntagningen, og især kriterierne for vurdering af, om der vil være tilstrækkelige midler til at finansiere en forudsigelig afvikling i nær fremtid, tilbagebetalingsperioden samt rentesatsen.

Artikel 98

Gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i tilfælde af afvikling af koncerner

1. Medlemsstaterne påser, at hver national finansieringsordning for hvert af de institutter, der er en del af koncernen, i tilfælde af en afvikling af koncernen, jf. artikel 83, bidrager til finansieringen af afviklingen af koncernen i overensstemmelse med denne artikel.
2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 udarbejder koncernafviklingsmyndigheden i samråd med afviklingsmyndighederne for de institutter, der indgår i koncernen, om nødvendigt inden der træffes afviklingsforanstaltninger, en finansieringsplan vedrørende det samlede finansieringsbehov i forbindelse med koncernafviklingen samt de nærmere vilkår for finansieringen.
3. De i stk. 2 omhandlede nærmere vilkår kan omfatte:
 - a) bidragene fra de nationale finansieringsordninger, for de institutter, der indgår i koncernen
 - b) lån eller anden form for støtte fra finansieringsinstitutter eller centralbanken.

Finansieringsplanen indgår i koncernafviklingsordningen som omhandlet i artikel 83. Bidraget fra hver national finansieringsordning skal fastsættes i finansieringsplanen.
4. Forudsat at kravene i stk. 2 og i artikel 83 er opfyldt, fastsætter medlemsstaterne regler og procedurer for at sikre, at hver national finansieringsordning under deres jurisdiktion yder sit bidrag til finansieringsplanen, umiddelbart efter at afviklingsmyndighederne modtager en anmodning fra koncernafviklingsmyndigheden.
5. Med henblik på anvendelsen af denne artikel påser medlemsstaterne, at det på de i artikel 96 omhandlede betingelser er tilladt finansieringsordningerne for koncerner at indgå kontrakter om lån eller andre former for støtte fra finansieringsinstitutter, centralbanken eller andre tredjeparter for det samlede beløb, der er nødvendigt til finansiering af afviklingen af koncernen i overensstemmelse med den i stk. 2 omhandlede finansieringsplan.
6. Medlemsstaterne påser, at hver national finansieringsordning under deres jurisdiktion garanterer låntagning, som finansieringsordningen for koncerner har indgået aftale om i henhold til stk. 4. Hver national finansieringsordnings garanti må ikke overstige omfanget af dens deltagelse i den i henhold til stk. 2 opstillede finansieringsplan.
7. Medlemsstaterne påser, at provenu eller fordele, der fremkommer ved anvendelsen af finansieringsordningerne, kommer alle de nationale finansieringsordninger til gavn i forhold til deres bidrag til finansieringen af afviklingen, jf. stk. 2.
8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 103 med henblik på at præcisere:

- a) formen og indholdet af finansieringsplanen, jf. stk. 2
- b) de nærmere vilkår for betalingen af de i stk. 3 omhandlede bidrag til finansieringsplanen
- c) de nærmere vilkår for de i stk. 5 omhandlede garantier
- d) kriterierne for at fastslå, hvornår alle afviklingsforanstaltninger er blevet afsluttet.

Artikel 99

Anvendelse af indskudsgarantiordninger som led i afviklinger

1. Medlemsstaterne påser, at hvis afviklingsmyndighederne træffer en afviklingsforanstaltning, og denne foranstaltning sikrer, at indskydere fortsat har adgang til deres indskud, så hæfter den indskudsgarantiordning, som instituttet er medlem af, for tab i samme omfang som de tab, den ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, dog højst for et beløb svarende til de dækkede indskud.
2. Medlemsstaterne påser, at indskudsgarantiordningerne i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling sidestilles med almindelige usikrede fordringer.
3. Medlemsstaterne påser, at fastsættelsen af, med hvilket beløb indskudsgarantiordningen hæfter i henhold til stk. 1, er i overensstemmelse med betingelserne i artikel 30, stk. 2.
4. Bidraget fra investorgarantiordningen, jf. stk. 1, skal foretages kontant.
5. Medlemsstaterne kan også fastsætte, at de finansielle midler, der er til rådighed fra indskudsgarantiordninger, der er etableret på deres territorium, kan anvendes til de i artikel 92, stk. 1, omhandlede formål, forudsat at indskudsgarantiordningen, hvis det er relevant, opfylder bestemmelserne i artikel 93-98.
6. Medlemsstaterne påser, at indskudsgarantiordningen har truffet foranstaltninger, der sikrer, at medlemmerne af indskudsgarantiordningen straks kan forsyne den med de beløb, der skal betales, når indskudsgarantiordningen har ydet et bidrag i henhold til stk. 1 eller 5, og hvis indskyderne i det institut, der er under afvikling, har ret til godtgørelse.
7. Hvis medlemsstaterne gør brug af den i stk. 5 omhandlede mulighed, anses indskudsgarantiordningerne som finansieringsordninger som omhandlet i artikel 91. I så fald kan medlemsstaterne undlade at oprette særskilte finansieringsordninger.
8. Hvis en medlemsstat gør brug af den i stk. 5 omhandlede mulighed, gælder følgende prioritetsregel for anvendelsen af indskudsgarantiordningens finansielle midler.

Hvis det af indskudsgarantiordningen samtidig kræves, at den anvender sine til rådighed stående finansielle midler til de i artikel 92 omhandlede formål eller til

formål som omhandlet i stk. 1 i denne artikel og til godtgørelse af indskydere i henhold til direktiv 94/19/EF, og hvis de til rådighed stående midler ikke er tilstrækkelige til at dække alle disse krav, skal der gives førsteret til godtgørelse af indskydere i henhold til direktiv 94/19/EF og til de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1 i denne artikel, i forhold til betalinger som omhandlet i artikel 92 i nærværende direktiv.

9. Hvis berettigede indskud i et institut under afvikling overføres til en anden enhed ved hjælp af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet, har indskyderne ikke nogen fordring i henhold til direktiv 94/19/EF mod indskudsgarantiordningen i relation til de dele af deres indskud i instituttet under afvikling, der ikke overføres, forudsat at de overførte midler er lig med eller større end det samlede dækningsniveau, der er fastsat i artikel 7 i direktiv 94/19/EF.

AFSNIT VIII

SANKTIONER

Artikel 100

Administrative sanktioner og foranstaltninger

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne påser, at der i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser vedrørende finansieringsinstitutter og moderselskaber i EU kan indføres sanktioner over for medlemmerne af ledelsesorganet og over for enhver anden person, som i henhold til national lovgivning er ansvarlig for overtrædelsen.
3. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder tillægges alle de undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan varetage deres funktioner. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder iværksætter et tæt samarbejde ved udøvelsen af deres sanktionsbeføjelser for at sikre, at sanktionerne eller foranstaltningerne får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med sager på tværs af grænserne.

Artikel 101

Særlige bestemmelser

1. Denne artikel finder anvendelse på følgende tilfælde:
 - a) et institut eller moderselskab undlader i strid med artikel 5 eller 7 at udarbejde, vedligeholde og ajourføre genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner

- b) en enhed undlader i strid med artikel 22 at meddele de kompetente myndigheder, at den har til hensigt at yde koncernintern finansiel støtte
 - c) et institut eller moderselskab undlader i strid med artikel 10 at fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelse af afviklingsplaner
 - d) et instituts ledelse undlader i strid med artikel 73, stk. 1, at give den kompetente myndighed meddelelse om, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende.
2. Uden at dette berører de kompetente myndigheders eller afviklingsmyndighedernes beføjelser i henhold til andre bestemmelser i dette direktiv, påser medlemsstaterne, at de administrative sanktioner og foranstaltninger, som kan anvendes i de i stk. 1 nævnte tilfælde, mindst omfatter følgende:
- a) en offentlig meddelelse, hvori nævnes den ansvarlige fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art
 - b) et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i instituttet, som pålægges et hvilket som helst medlem af instituttets eller moderselskabets ledelsesorgan eller en hvilken som helst anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig
 - c) for juridiske personer, administrative bøder på op til 10 % af den juridiske persons samlede årsomsætning i det foregående forretningsår; er den juridiske person et datterselskab af et moderselskab, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab for det foregående forretningsår
 - d) for fysiske personer, administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta på datoen for dette direktivs ikrafttræden
 - e) administrative bøder på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt fortjenesten kan beregnes.

Artikel 102

De kompetente myndigheders effektive anvendelse af sanktioner og udøvelse af sanktionsbeføjelser

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller foranstaltninger og fastsættelsen af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons grad af ansvar

- c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke med udgangspunkt i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst
- d) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes
- e) tabene for tredjeparter, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt de kan beregnes
- f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed
- g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået.

AFSNIT IX

GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 103

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De delegerede beføjelser tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den i artikel 116 fastsatte dato.
3. Den i artikel 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 og 98 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 og 98 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

AFSNIT X

ÆNDRINGER TIL DIREKTIV 77/91/EØF, 82/891/EØF, 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF OG 2011/35/EU SAMT TIL FORORDNING (EU) NR. 1093/2010

Artikel 104

Ændring af direktiv 77/91/EØF

I artikel 41 i direktiv 77/91/EØF indsættes som stk. 3:

"3. Medlemsstaterne påser, at artikel 17, stk. 1, artikel 25, stk. 1 og 3, artikel 27, stk. 2, første afsnit, og artikel 29, 30, 31 og 32 i dette direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, –beføjelser og –ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv XX/XX/EU(*) [direktiv om genopretning og afvikling], såfremt afviklingsmålene som fastsat i artikel 27 i direktiv XX/XX/EU og afviklingsbetingelserne som fastsat i artikel 28 i nævnte direktiv er opfyldt.

(*) EUT L (...) af (...), s."

Artikel 105

Ændring af direktiv 82/891/EØF

Artikel 1, stk. 4, i direktiv 82/891/EØF affattes således:

"4. Artikel 1, stk. 2, 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU(*) finder anvendelse.

(*) EUT L 110 af 29.4.2011, s. 1."

Artikel 106

Ændring af direktiv 2001/24/EF

I direktiv 2001/24/EF foretages følgende ændringer:

1. I artikel 1 indsættes som stk. 3 og 4:

"3. Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på investeringsselskaber som defineret i artikel 3, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF(*) og på deres filialer, der er oprettet i en anden medlemsstat end den, hvor de har deres vedtægtsmæssige hjemsted.

4. Ved anvendelse af de afviklingsværktøjer og udøvelse af de afviklingsbeføjelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv XX/XX/EU(**), finder bestemmelserne i dette direktiv ligeledes anvendelse på finansielle institutter, virksomheder og moderselskaber, der er omfattet af direktiv XX/XX/EU.

(*) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

(**) EUT L (...) af ..., s. (...)."

2. Artikel 2, syvende led, affattes således:

"- "afviklingsforanstaltninger": foranstaltninger, der har til formål at bevare eller genoprette et kreditinstituts finansielle situation, og som vil kunne berøre tredjemands bestående rettigheder, herunder foranstaltninger, der indebærer mulighed for betalingsstandsning, udsættelse af tvangsfuldbyrdsforanstaltninger eller nedbringelse af fordringer; disse foranstaltninger omfatter anvendelse af de afviklingsværktøjer og udøvelse af de afviklingsbeføjelser, der er fastsat i direktiv XX/XX/EU"

Artikel 107

Ændring af direktiv 2002/47/EF

I artikel 7 i direktiv 2002/47/EF indsættes som stk. 1a:

"1a. Stk. 1 finder ikke anvendelse på begrænsninger af virkningen af en slutaftregningsbestemmelse, der pålægges i henhold til artikel 77 i direktiv XX/XX/EU eller ved afviklingsmyndighedens udøvelse af dens beføjelser til at indføre et midlertidigt stop i henhold til artikel 63 i nævnte direktiv.

(*) EUT L (...) af (...), s. (...)."

Artikel 108

Ændring af direktiv 2004/25/EF

I artikel 4, stk. 5, i direktiv 2004/25/EF indsættes følgende tredje afsnit:

"Medlemsstaterne påser, at artikel 5, stk. 1, i dette direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv XX/XX/EU(*) [direktiv om genopretning og afvikling].

(*) EUT L (...) af (...), s. (...)."

Artikel 109

Ændring af direktiv 2005/56/EF

I artikel 3 i direktiv 2005/56/EF indsættes som stk. 4:

"(4) Medlemsstaterne påser, at dette direktiv ikke finder anvendelse på det eller de selskaber, der er omfattet af anvendelse af de afviklingsværktøjer, –beføjelser og –ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv XX/XX/EU(*) [direktiv om genopretning og afvikling].

(*) EUT L (...) af (...), s. (...)."

Artikel 110

Ændring af direktiv 2007/36/EF

I direktiv 2007/36/EF foretages følgende ændringer:

1. I artikel 1 indsættes som stk. 4:

"4. Medlemsstaterne påser, at dette direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, –beføjelser og –ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv XX/XX/EU(*) [direktiv om genopretning og afvikling].

(*) EUT L (...) af (...), s. (...)."

2. I artikel 5 indsættes som stk. 5 og 6:

"5. Medlemsstaterne påser, at generalforsamlingen med henblik på direktiv XX/XX/EU [direktiv om genopretning og afvikling] med et flertal på mindst to tredjedele af de gyldigt afgivne stemmer kan vedtage, at en indkaldelse til en generalforsamling, hvor der skal træffes afgørelse om en kapitalforøgelse, kan ske med en kortere varsel end som fastsat i stk. 1 i denne artikel, såfremt denne generalforsamling ikke finder sted inden for 10 kalenderdage efter indkaldelsen, såfremt betingelserne i artikel 23 eller 24 i direktiv XX/XX/EU (*udløsningsmekanismerne for tidlig indgriben*) er opfyldt, og såfremt den

pågældende kapitalforøgelse er nødvendig for at undgå de afviklingsbetingelser, der er fastsat i artikel 27 i nævnte direktiv.

6. Med henblik på stk. 5 finder artikel 6, stk. 3 og 4, og artikel 7, stk. 3, ikke anvendelse."

Artikel 111

Ændring af direktiv 2011/35/EU

I artikel 1 i direktiv 2011/35/EU indsættes som stk. 4:

"4. Medlemsstaterne påser, at dette direktiv ikke finder anvendelse på det eller de selskaber, der er omfattet af anvendelse af de afviklingsværktøjer, –beføjelser og –ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv XX/XX/EU(*) [direktiv om genopretning og afvikling].

(*) EUT L (...) af (...), s. (...)."

Artikel 112

Ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010

I forordning (EU) nr. 1093/2010 foretages følgende ændringer:

6. Artikel 4, nr. 2), affattes således:

"2) "kompetente myndigheder":

- i) kompetente myndigheder som defineret i direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF og som omhandlet i direktiv 2009/110/EF
- ii) i forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at kreditinstitutter og finansieringsinstitutter overholder kravene i disse direktiver
- iii) i forbindelse med indskudsgarantiordninger, de organer, der forvalter indskudsgarantiordninger i medfør af direktiv 94/19/EF, eller, hvis driften af indskudsgarantiordningen forestås af en privat virksomhed, den offentlige myndighed, der fører tilsyn med disse ordninger i medfør af nævnte direktiv
- iv) i forbindelse med direktiv .../... [direktiv om genopretning og afvikling], afviklingsmyndigheder som defineret i nævnte direktiv.

(*) EUT L (...) af (...), s. (...)."

7. I artikel 40, stk. 6 indsættes som andet afsnit:

"Med henblik på handling inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv XX/XX/EU(*) [direktiv om genopretning og afvikling] kan det i stk. 1, litra b), nævnte medlem af tilsynsrådet, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af en ikke-stemmeberettiget repræsentant for afviklingsmyndigheden i hver medlemsstat."

(*) EUT L (...) af (...), s. (...)."

AFSNIT XI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 113

Afviklingsudvalg under EBA

EBA nedsætter i overensstemmelse med artikel 41 i forordning (EU) nr. 1093/2010 et permanent internt udvalg, der har til opgave at forberede de afgørelser, som EBA skal træffe i henhold til dette direktiv. Dette interne udvalg skal mindst omfatte de i artikel 3 i dette direktiv omhandlede afviklingsmyndigheder.

EBA samarbejder i forbindelse med dette direktiv med ESMA og EIOPA inden for rammerne af Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder, som er nedsat ved artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 114

Gennemgang

Senest den 1. juni 2018 gennemgår Kommissionen erfaringerne med den overordnede anvendelse af dette direktiv og vurderer behovet for ændringer, navnlig:

- a) på grundlag af den i artikel 39, stk. 6, omhandlede rapport fra EBA, behovet for ændringer med hensyn til at minimere forskellene på nationalt plan. Denne rapport og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet
- b) på grundlag af den i artikel 4, stk. 3, omhandlede rapport fra EBA, behovet for ændringer med hensyn til at minimere forskellene på nationalt plan. Denne rapport og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 115

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2014 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne anvender disse love og administrative bestemmelser fra den 1. januar 2015.

Medlemsstaterne anvender dog de love og bestemmelser, der er vedtaget for at efterkomme afsnit IV, kapitel III, afdeling 5, senest fra den 1. januar 2018.

2. Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og EBA teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 116

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 117

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

AFDELING A

OBLIGATORISKE OPLYSNINGER I GENOPRETNINGSPLANER

Genopretningsplanen skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) et resumé af de vigtigste elementer i planen, en strategisk analyse og en oversigt over den overordnede genopretningskapacitet
- 2) et resumé af de væsentligste ændringer i instituttet siden den senest registrerede genopretningsplan
- 3) en kommunikations- og offentliggørelsesplan, der beskriver, hvorledes selskabet agter at forvalte potentielle negative reaktioner fra markedet
- 4) en række kapital- og likviditetsforanstaltninger, som er nødvendige for at opretholde driften af og finansieringen af instituttets kritiske funktioner og forretningsområder
- 5) et estimat af tidsrammen for gennemførelsen af planens materielle aspekter
- 6) en detaljeret beskrivelse af enhver væsentlig forhindring for en effektiv og rettidig gennemførelse af planen, herunder inddragelse af konsekvenserne for resten af koncernen, kunder og modparter
- 7) identifikation af kritiske funktioner
- 8) en detaljeret beskrivelse af proceduren for fastsættelse af værdien og salgbarheden af instituttets centrale forretningsområder, aktiviteter og aktiver
- 9) en detaljeret beskrivelse af, hvorledes afviklingsplanen er integreret i instituttets ledelsesstruktur, samt af de politikker og procedurer, der gælder for godkendelse af genopretningsplanen og identifikation er de personer i organisationen, der har ansvaret for at forberede og gennemføre planen
- 10) ordninger og foranstaltninger til at bevare eller genskabe instituttets egne midler
- 11) ordninger og foranstaltninger til at sikre, at instituttet har passende adgang til nødfinansieringskilder, herunder potentielle likviditetskilder, en vurdering af tilgængelige instrumenter til sikkerhedsstillelse og en vurdering af muligheden for at overføre likviditet mellem koncernenheder og forretningsområder, for at sikre, at det kan videreføre sine aktiviteter og honorere sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder
- 12) ordninger og foranstaltninger til at nedbringe risiko ved gearing
- 13) ordninger og foranstaltninger til omstrukturering af forpligtelser
- 14) ordninger og foranstaltninger til omstrukturering af forretningsområder

- 15) ordninger og foranstaltninger, som er nødvendige for hele tiden at have adgang til de finansielle markeders infrastrukturer
- 16) ordninger og foranstaltninger, som er nødvendige for at bevare den fortsatte drift af instituttets operationelle procedurer, herunder infrastrukturer og it-tjenester
- 17) forberedende foranstaltninger til at fremme salget af aktiver eller forretningsområder inden for en passende tidsramme til genoprettelse af den finansielle sundhed
- 18) andre forvaltningstiltag eller -strategier til genoprettelse af den finansielle sundhed og de forventede finansielle konsekvenser af disse tiltag eller strategier
- 19) forberedende foranstaltninger, som instituttet har iværksat eller agter at iværksætte for at fremme genopretningsplanens gennemførelse, herunder de foranstaltninger, der er nødvendige for at muliggøre rettidig kapitaltilførsel til instituttet.

AFDELING B

OPLYSNINGER, SOM AFVIKLINGSMYNDIGHEDERNE KAN ANMODE INSTITUTTER OM AT LEVERE MED HENBLIK PÅ UDARBEJDELSE OG OPRETHOLDELSE AF AFVIKLINGSPLANER

Afviklingsmyndighederne kan anmode institutter om at levere følgende oplysninger med henblik på udarbejdelse og opretholdelse af afviklingsplaner:

- 1) en detaljeret beskrivelse af instituttets organisationsstruktur, herunder en liste over alle juridiske enheder
- 2) angivelse af den direkte indehaver og procentdelen af stemmerettigheder og ikke-stemmerettigheder for hver juridisk enhed
- 3) beliggenhed, oprettelsesstat, meddelelse af tilladelse og øverste ledelse for hver juridisk enhed
- 4) en oversigt over instituttets kritiske funktioner og centrale forretningsområder, herunder væsentlige aktiver og passiver i tilknytning til sådanne funktioner og forretningsområder, for hver juridisk enhed
- 5) en detaljeret beskrivelse af elementerne i instituttets og alle dets juridiske enheders passiver, som et minimum opdelt efter type og størrelse af kort- og langfristet gæld, sikrede, usikrede og efterstillede passiver
- 6) detaljerede oplysninger om de af instituttets passiver, der er afviklingsrelevante passiver
- 7) en beskrivelse af de procedurer, som er nødvendige for at fastslå, til hvem instituttet har givet sikkerhedsstillelse, hvilken person der har sikkerhedsstillelsen, og i hvilken jurisdiktion sikkerhedsstillelsen befinder sig

- 8) en beskrivelse af instituttets og dets juridiske enheders ikke-balanceførte engagementer, herunder en oversigt over dets kritiske funktioner og centrale forretningsområder
- 9) instituttets væsentligste afdækninger, herunder en oversigt pr. juridisk enhed
- 10) identifikation af instituttets største eller mest kritiske modparter og en analyse af konsekvenserne af de største modparter misligholdelse for instituttets finansielle situation
- 11) hvert system, i hvilket instituttet foretager et væsentligt antal handler eller handler for en væsentlig værdi, herunder en oversigt pr. juridisk enhed, kritisk funktion og centralt forretningsområde
- 12) hvert betalings-, clearings- eller afregningssystem, som instituttet er direkte eller indirekte medlem af, herunder en oversigt pr. juridisk enhed, kritisk funktion og centralt forretningsområde
- 13) en detaljeret fortegnelse over og en detaljeret beskrivelse af de centrale ledelsesinformationssystemer, herunder for risikoforvaltning, bogføring samt finansiell og reguleringsmæssig indberetning, som anvendes af instituttet, herunder en oversigt pr. juridisk enhed, kritisk funktion og centralt forretningsområde
- 14) identifikation af ejerne af de i litra m) anførte systemer, tilknyttede serviceleveranceaftaler og software og systemer eller licenser, herunder en oversigt pr. juridisk enhed, kritisk funktion og centralt forretningsområde
- 15) identifikation af og en oversigt over de juridiske enheder samt sammenkoblinger og den indbyrdes afhængighed mellem de forskellige juridiske enheder, f.eks.:
 - fælles eller delt personale, faciliteter og systemer
 - kapital-, finansierings- eller likviditetsordninger
 - eksisterende kreditengagementer eller eventalkreditengagementer
 - krydsgarantiordninger, krydssikkerhedsstillelser, krydsklausuler (cross default) og krydsnettingordninger mellem tilknyttede selskaber
 - risikooverførsler og ejermatchning (back-to-back-handel) serviceleveranceaftaler
- 16) tilsyns- og afviklingsmyndigheden for hver juridisk enhed
- 17) det medlem af den øverste ledelse, der er ansvarligt for instituttets afviklingsplan, og eventuelt andre personer, der er ansvarlige for de forskellige juridiske enheder, kritiske funktioner og centrale forretningsområder
- 18) en beskrivelse af de ordninger, som instituttet har etableret for at sikre, at afviklingsmyndigheden i tilfælde af afvikling råder over alle nødvendige oplysninger, således som fastsat af afviklingsmyndigheden, med henblik på anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser

- 19) alle aftaler, som institutterne og deres juridiske enheder har indgået med tredjeparter, og hvis ophævelse kan udløses af en afgørelse fra myndighederne om at anvende et afviklingsværktøj, samt hvorvidt konsekvenserne af ophævelsen kan påvirke afviklingsværktøjets anvendelse
- 20) en beskrivelse af mulige likviditetskilder til støtte for afviklingen
- 21) oplysninger om aktivbehæftelser, likvide aktiver, ikke-balanceførte aktiviteter, afdækningsstrategier og bogføringspraksis.

AFDELING C

ASPEKTER, SOM AFVIKLINGSMYNDIGHEDEN BØR VURDERE VED VURDERING AF ET INSTITUTS AFVIKLINGSMULIGHEDER

Ved vurderingen af et instituts afviklingsmuligheder tager afviklingsmyndigheden hensyn til følgende:

- 1) Hvorvidt instituttet eller koncernen er i stand til at henføre centrale forretningsområder og kritiske funktioner til juridiske enheder.
- 2) Hvorvidt juridiske strukturer og selskabsstrukturer vedrørende de centrale forretningsområder og de kritiske funktioner er tilpasset hinanden.
- 3) Hvorvidt der findes ordninger til at sikre, at personale, infrastruktur, finansiering, likviditet og kapital er til rådighed i tilstrækkeligt omfang til, at de centrale forretningsområder og de kritiske funktioner kan støttes og opretholdes.
- 4) Hvorvidt de serviceaftaler, som instituttet eller koncernen har indgået, kan håndhæves fuldt ud i tilfælde af afvikling af instituttet eller koncernen.
- 5) Hvorvidt instituttets eller koncernens ledelsesstruktur er hensigtsmæssig med henblik på at administrere og sikre overholdelse af instituttets eller koncernens interne politikker med hensyn til serviceleveranceaftaler.
- 6) Hvorvidt instituttet eller koncernen har en procedure for overdragelse af tjenesteydelser, der leveres i henhold til serviceleveranceaftaler til tredjeparter i tilfælde af adskillelse af kritiske funktioner eller centrale forretningsområder.
- 7) Hvorvidt der forefindes beredskabsplaner for at sikre kontinuitet i adgangen til betalings- og afviklingssystemer.
- 8) Hvorvidt ledelsesinformationssystemerne er tilstrækkelige til at sikre, at afviklingsmyndighederne er i stand til at indsamle nøjagtige og fyldestgørende oplysninger om centrale forretningsområder og kritiske funktioner med henblik på at fremme en hurtig beslutningstagning.
- 9) Hvorvidt ledelsesinformationssystemerne er i stand til at levere de nødvendige oplysninger for en effektiv afvikling af instituttet eller koncernen til enhver tid, selv under forhold i hastig forandring.

- 10) Hvorvidt instituttet eller koncernen har afprøvet sine ledelsesinformationssystemer under stressscenarier som defineret af afviklingsmyndigheden.
- 11) Hvorvidt instituttet eller koncernen kan sikre ledelsesinformationssystemernes kontinuitet både for det berørte institut og det nye institut i en situation, hvor de kritiske funktioner og de centrale forretningsområder er adskilt fra de øvrige funktioner og forretningsområder.
- 12) Hvorvidt instituttet eller koncernen har etableret passende procedurer til at sikre, at det/den giver afviklingsmyndighederne de nødvendige oplysninger med henblik på at identificere indskydere og de beløb, der er dækket af indskudsgarantiordningerne.
- 13) Såfremt koncernen anvender koncerninterne garantier, hvorvidt disse garantier udbydes til markedsvilkår og risikoledelsessystemerne for disse garantier er robuste.
- 14) Såfremt koncernen foretager "back-to-back"-transaktioner, hvorvidt disse transaktioner udføres til markedsvilkår og risikoledelsessystemerne for disse transaktioner er robuste.
- 15) Hvorvidt anvendelsen af disse koncerninterne garantier eller "back-to-back"-transaktioner øger afsmitningseffekten inden for koncernen.
- 16) Hvorvidt koncernens juridiske struktur forhindrer anvendelsen af afviklingsværktøjer på grund af antallet af juridiske enheder, koncernstrukturens kompleksitet eller vanskeligheden i at tilpasse forretningsområderne til koncernenhederne.
- 17) Antallet eller andelen af instituttets afviklingsrelevante passiver.
- 18) Såfremt vurderingen omfatter et blandet selskab, hvorvidt afviklingen af koncernenheder, som er institutter eller finansieringsinstitutter, kan have en negativ indvirkning på den ikke-finansielle del af koncernen.
- 19) Hvorvidt der findes serviceleveranceaftaler, og hvor stabile de er.
- 20) Hvorvidt tredjelandsmyndigheder har de nødvendige afviklingsværktøjer til at støtte afviklingsforanstaltninger truffet af afviklingsmyndigheder i EU, og mulighederne for koordineret handling mellem myndighederne i EU og tredjelandsmyndighederne.
- 21) Hvorvidt det er muligt at anvende afviklingsværktøjer på en måde, der opfylder afviklingsmålene, under hensyntagen til de værktøjer, der er til rådighed, og instituttets struktur.
- 22) I hvilket omfang koncernstrukturen giver afviklingsmyndigheden mulighed for at afvikle hele koncernen eller en eller flere af dens enheder, uden at dette får væsentlige direkte eller indirekte negative konsekvenser for det finansielle system, markedets tillid eller økonomien, og med henblik på at maksimere værdien af koncernen som helhed.
- 23) Hvilke ordninger og midler, der kan lette afviklingen i tilfælde af koncerner, der har datterselskaber etableret i forskellige jurisdiktioner.

- 24) Hvorvidt det kan antages, at afviklingsværktøjerne anvendes på en sådan måde, at afviklingsmålene opfyldes, under hensyntagen til de mulige konsekvenser for kreditorer, modparter, kunder og personale, og hvilke foranstaltninger tredjelandsmyndigheder vil kunne træffe.
- 25) Hvorvidt der kan foretages en rimelig vurdering af konsekvenserne af instituttets afvikling for det finansielle system og for finansmarkedernes tillid.
- 26) Hvorvidt afviklingen af instituttet kan have væsentlige direkte eller indirekte negative konsekvenser for det finansielle system, markedets tillid eller økonomien.
- 27) Hvorvidt afsmittende virkninger på andre finansieringsinstitutter eller på finansmarkederne kan forhindres gennem anvendelse af afviklingsværktøjerne og -beføjelserne.
- 28) Hvorvidt afviklingen af instituttet kan få væsentlige konsekvenser for betalings- og afviklingssystemernes drift.

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS RAMME

- 1.1. Forslagets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS RAMME

1.1. Forslagets betegnelse

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF, 82/891/EF, 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF og 2011/35/EF og af forordning (EU) nr. 1093/2011

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen⁴⁰

Det indre marked - finansielle markeder

1.3. Forslagets art

- Forslaget vedrører en **ny foranstaltning**
- Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**⁴¹
- Forslaget/initiativet drejer sig om **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**
- Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

- At bevare finansiell stabilitet og tillid til bankerne, sikre kontinuiteten i centrale finansielle tjenesteydelser og undgå, at problemerne breder sig.
- At begrænse tabene for samfundet som helhed og navnlig for skatteyderne, beskytte indskyderne og mindske moralsk hasard.
- At styrke det indre marked for banktjenesteydelser og opretholde lige konkurrencevilkår (dvs. samme vilkår for alle aktører med hensyn til konkurrencen på EU's finansielle marked).

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikke mål:

⁴⁰ ABM: aktivitetsbaseret management – ABB: aktivitetsbaseret budgetlægning.
⁴¹ Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) og b), i finansforordningen.

I lyset af de generelle mål ovenfor søges følgende specifikke mål opfyldt:

Forberedelse og forebyggelse:

- i højere grad at forberede tilsynsmyndigheder og banker på krisesituationer
- at sikre afviklingsmuligheder for alle banker

Tidlig indgriben:

- at give tilsynsmyndighederne bedre muligheder for tidlig indgriben

Bankafvikling:

- at sikre, at banker afvikles rettidigt og på solid måde
- at give retssikkerhed i forbindelse med bankafvikling

Krisestyring på tværs af grænserne:

- at fremme et effektivt samarbejde mellem myndighederne ved afvikling på tværs af grænserne

Finansiering

- at sikre, at der er midler fra private kilder til rådighed til finansiering af afvikling af nødlidende banker

1.4.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Det foreslåede regelsæt for krisestyring på EU-plan har til formål at styrke den finansielle stabilitet, reducere moralsk hasard og beskytte indskydere, centrale banktjenesteydelser og skatteydernes penge. Desuden har det til formål at beskytte og videreudvikle det indre marked for finansieringsinstitutter.

Fordelene ved regelsættet opstår for det første gennem den forventede mindre sandsynlighed for en systemisk bankkrise og det fald i BNP, der følger i kølvandet på en bankkrise. For det andet har regelsættet for bankafvikling til formål at begrænse risikoen for, at skatteydernes penge igen skal bruges til at redde banker ved en potentiel fremtidig krise. Omkostningerne ved eventuelle bankkriser bør i første række bæres af bankernes aktionærer og kreditorer. Følgelig må udgifterne til at finansiere medlemsstaternes gæld også forventes at falde, fordi den implicite statsgaranti for bankernes gæld fjernes.

1.4.4. Virknings- og resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagets/initiativets gennemførelse.

Bankkonkurser er uforudsigelige og kan forhåbentlig undgås, og derfor kan der ikke føres regelmæssigt tilsyn med bankafviklingsordningers funktionsmåde på grundlag af, hvordan situationer med nødlidende banker håndteres i praksis. Nogle af foranstaltningerne kan dog overvåges ved hjælp af f.eks. følgende indikatorer:

- Antallet af afviklingskollegier, der oprettes.
- Antallet af genopretnings- og afviklingsplaner, der indgives og godkendes af afviklingsmyndighederne og afviklingskollegierne.
- Antallet af sager, hvor afviklingsmyndighederne har krævet justeringer af bankers (og bankkoncerners) drift.
- Antallet af indgåede koncerninterne finansieringsaftaler.
- Antallet af banker, hvor der kræves minimumstabsabsorberingsevne (kapital + gæld, der kan være omfattet af bail in).
- Den generelle tabsabsorberingskapacitet for banker i medlemsstaterne og EU.
- Antallet af banker, der er omfattet af afvikling.
- Antal gange, som forskellige afviklingsværktøjer og –beføjelser har været anvendt (f.eks. virksomhedssalg, broinstitut, bail in).
- Omkostninger ved bankafvikling på medlemsstatsniveau og aggregeret EU-niveau (mio. EUR) (omfatter bail in-omkostninger, rekapitalisering, bidrag fra indskudsgarantiordninger/regelsættet for afvikling og andre omkostninger).

Det foreslås at inddrage EBA i alle faser af bankgenopretnings- og bankafviklingsrammerne, og dette støttes af alle de berørte parter, selv om EBA-forordningen ikke i øjeblikket giver EBA kompetence i afviklingsprocesser. På grundlag af denne inddragelse kunne EBA udøve tilknyttede overvågningsopgaver. Gennemførelsen af ny EU-lovgivning vil blive overvåget inden for rammerne af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

1.5. Forslagets begrundelse

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt*

Den finansielle krise har sat myndighedernes evne til at håndtere bankernes problemer på en alvorlig prøve. De finansielle markeder i EU er blevet integreret i en sådan grad, at indenlandske chok hurtigt kan sprede sig til virksomheder og markeder i andre medlemsstater.

På internationalt plan har G20-lederne slået til lyd for en gennemgang af afviklingsordninger og konkurslovgivninger for at sikre, at de giver mulighed for en velordnet afvikling af store, komplekse grænseoverskridende institutter⁴². På topmødet i Pittsburgh den 25. september 2009

⁴²

G20-ledernes erklæring fra topmødet om finansmarkederne og verdensøkonomien, april 2009.

forpligtede de sig til i fællesskab at skabe mere effektive værktøjer med henblik på at holde store verdensomspændende virksomheder ansvarlige for de risici, de tager, og mere specifikt at udvikle værktøjer og regelsæt for effektiv afvikling af finansielle koncerner for at afdæmpe de forstyrrelser, der opstår, når finansieringsinstitutter bliver nødlidende, og for at reducere moralsk hasard i fremtiden.

I november 2010 i Seoul godkendte G20-landene rapporten fra Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) om systemisk vigtige finansieringsinstitutter⁴³, hvori det henstilledes til alle jurisdiktioner at gennemføre de nødvendige juridiske reformer for at indføre en afviklingsordning, som vil gøre det muligt at afvikle finansieringsinstitutter - uden at påføre skatteyderne tab i forbindelse med solvensstøtte - og samtidig at beskytte centrale økonomiske funktioner ved hjælp af mekanismer, som gør det muligt at lade aktionærer samt usikrede og uforsikrede kreditorer dække tabene i prioritetsrækkefølge.

I oktober 2011 vedtog Rådet for Finansiell Stabilitet dokumentet "Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions"⁴⁴, hvori er beskrevet de nøgleelementer, som FSB anser for nødvendige i forbindelse med en effektiv afviklingsordning. Iværksættelsen heraf skulle gøre det muligt for myndighederne at afvikle finansieringsinstitutter på en velordnet måde uden at påføre skatteyderne tab i forbindelse med solvensstøtte og samtidig at videreføre institutternes centrale økonomiske funktioner.

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

I henhold til nærhedsprincippet i artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, handler Unionen på de områder, der ikke hører under dens enekompetence, kun hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på centralt, regionalt eller lokalt plan, men på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Kun ved at handle på EU-plan kan det sikres, at medlemsstaterne anvender indbyrdes forenelige foranstaltninger over for nødlidende banker. Selv om banksektoren i EU er meget integreret, er de ordninger, der findes til håndtering af bankkriser, nationalt funderede. I mange nationale retssystemer har myndighederne ikke de nødvendige beføjelser til at afvikle finansieringsinstitutter på en velordnet måde og samtidig opretholde de ydelser, der er væsentlige for den finansielle stabilitet, uden at bruge skatteydernes penge. De uensartede nationale lovgivninger egner sig dårligt til at håndtere krisernes grænseoverskridende dimension fyldestgørende, og ordningerne for samarbejde mellem hjemland og værtsland er utilstrækkelige.

De begrænsede afviklingsmuligheder øger risikoen for moralsk hasard og skaber en forventning om, at store, komplekse indbyrdes forbundne banker kan få offentlig finansiel støtte endnu en gang i tilfælde af nye problemer. Det er derfor klart, at et effektivt regelsæt for

⁴³ "Reducing the moral hazard posed by systemically important financial institutions"
http://www.financialstabilityboard.org/press/pr_101111a.pdf.

⁴⁴ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf.

genopretning og afvikling i et integreret marked ikke kan gennemføres af medlemsstaterne, men skal skabes på EU-plan.

I medfør af proportionalitetsprincippet må indholdet og formen af Unionens handling ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målene i traktaterne.

Nærværende forslag har til formål at opretholde den finansielle stabilitet og tilliden til bankerne, minimere tabene for skatteyderne og styrke det indre marked for bankydelse og samtidig hermed opretholde lige konkurrencevilkår. Dette kræver konvergens i de nationale love, således at myndighederne får ensartede værktøjer til krisestyring og -løsning. Kun ved at handle på EU-plan kan man nå dette mål.

Bestemmelserne står i rimeligt forhold til, hvad der er nødvendigt for at nå målene. De begrænsninger af ejendomsretten, som udøvelsen af de foreslåede beføjelser kan medføre, er i overensstemmelse med chartret om grundlæggende rettigheder som fortolket af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Disse begrænsninger går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde et mål af almen interesse, nemlig bevarelsen af den finansielle stabilitet i EU.

Afvikling er tæt forbundet med områder i national ret, som ikke er harmoniseret, f.eks. insolvens- og formueret. Det egnede juridiske instrument er derfor et direktiv, da det skal gennemføres i national ret for at sikre, at regelsættet implementeres på en sådan måde, at det får den tilsigtede virkning i samspil med de særlige træk, der kendetegner den relevante nationale ret.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Ikke relevant.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Regelsættet for krisestyring er meget tæt knyttet til **indskudsgarantiordningerne** i EU. Ændringerne af det relevante direktiv 94/19/EF behandles i øjeblikket i Rådet og Parlamentet. Der er betydelige synergier mellem indskudsgarantiordninger og afviklingsforanstaltninger, særlig i forbindelse med finansieringsproblemer. Når et afviklingsregelsæt, der standser spredning af vanskelighederne, er på plads, vil indskudsgarantiordningerne kun finansiere nogle få banker, der bliver nødlidende. Hvis der ikke findes nogen afviklingsforanstaltninger og vanskelighederne spreder sig gennem det finansielle system, er det et betydeligt højere beløb, indskudsgarantiordningen i en medlemsstat skal betale.

Forslaget hænger også sammen med **kapitalkravsdirektivet**, som indeholder tilsyns- og reguleringskrav for banker og investeringsselskaber. De seneste ændringer af kapitalkravsdirektivet har til formål at øge størrelsen og kvaliteten af den kapital, som banker har, så de har en reel mulighed for at absorbere potentielle tab. Nye likviditetskrav skal sikre, at banker forbliver likvide også i perioder med stress på markedet og udvikler en gældsforpligtelsesstruktur, der giver yderligere stabilitet. Alle disse foranstaltninger vil gøre banksektoren sikrere og mindske risikoen for, at banker bliver nødlidende, og at der opstår behov for indgreb fra det offentlige. På trods af alle disse foranstaltninger kan det ikke udelukkes, at banker bliver nødlidende i fremtiden. Der er derfor behov for at uarbejde

nogle supplerende lovgivningsmæssige rammer (bankgenopretning og -afvikling), der sikrer, at den finansielle stabilitet ikke bringes i fare selv under negative scenarier.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

- Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

Forslag af **ubegrænset varighed**

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2013 til 2015,
- derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)⁴⁵

Direkte central forvaltning ved Kommissionen

Indirekte central forvaltning ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

- gennemførelsesorganer
- organer oprettet af Fællesskaberne⁴⁶
- nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver
- personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. finansforordningens artikel 49

Delt forvaltning sammen med medlemsstaterne

Decentral forvaltning sammen med tredjelande

Fælles forvaltning sammen med internationale organisationer (*angives nærmere*)

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

-

⁴⁵ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

⁴⁶ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

I henhold til artikel 81 i forordningen om oprettelse af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) skal Kommissionen senest den 2. januar 2014 og derefter hvert tredje år offentliggøre en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra EBA's virksomhed. Med henblik herpå offentliggør Kommissionen en generel rapport, der fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

På baggrund af den retmæssige, økonomiske og effektive anvendelse af bevillingerne, der er en følge af forslaget, forventes det, at forslaget ikke vil indebære nye risici, der ikke allerede er omfattet af eksisterende EBA-rammer for intern kontrol.

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

-

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende og påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet finder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), ubegrænset anvendelse på EBA.

EBA tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for hele EBA's personale.

Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede aftaler og gennemførelsesinstrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af EBA og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

Artikel 64 og 65 i forordningen om oprettelse af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed indeholder bestemmelser om gennemførelsen af og kontrollen med EBA's budget og finansielle bestemmelser.

3. FORSLAGETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]	OB/IOB ⁽⁴⁷⁾	fra EFTA-lande ⁴⁸	fra kandidatlande ⁴⁹	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel 18, stk.1, litra aa)
	12.0402.01					
	Den Europæiske Banktilsynsmyndighed — bidrag til afsnit 1 og 2	OB	JA	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel 18, stk. 1, litra aa)
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁴⁷ OB = opdelte bevillinger/OIB = ikke opdelte bevillinger.

⁴⁸ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁴⁹ Kandidatlande og i givet fald potentielle kandidatlande fra Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	1A	Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse
---	-----------	--

GD: MARKT			År 2013 ⁵⁰	År 2014	År 2015				I ALT
• Aktionsbevillinger									
12.0402.01	Forpligtelser	(1)	0	1,080	999				2,079
	Betalinger	(2)	0	1,080	999				2,079
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer									
Budgetpostens nummer		(3)							
Bevillinger I ALT til GD MARKT	Forpligtelser	= 1 + 1a + 3	0	1,080	999				2,079
	Betalinger	= 2 + 2a + 3	0	1,080	999				2,079
• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	0	1,080	999				2,079
	Betalinger	(5)	0	1,080	999				2,079
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT			(6)						
Bevillinger I ALT under	Forpligtelser	=4+ 6	0	1,080	999				2,079

⁵⁰ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

UDGIFTSOMRÅDE 1A i den flerårige finansielle ramme	Betalinger	=5+ 6		1,080	999					2,079
--	------------	-------	--	-------	-----	--	--	--	--	-------

Bemærkninger:

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2013 ⁵¹	År 2014	År 2015					I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0	1,080	999					2,079
	Betalinger	0	1,080	999					2,079

⁵¹ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Der angives mål og resultater ↓			År 2012		År 2013		År 2014		År 2015		I ALT	
	Type ⁵²	Gnsntl. omkostninger	Resultater	Samlede omkostninger	Resultater	Samlede omkostninger	Resultat- er	Samlede omkostninger	Resultater	Samlede omkostninger	Resultater	Samlede omkostninger
1. Mål vedrørende forberedelse og forebyggelse												
– i højere grad at forberede tilsynsmyndigheder og banker på krisesituationer												
– at sikre afviklingsmuligheder for alle banker												
Antal tekniske standarder og retningslinjer	numerisk		0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
Subtotal for specifikt mål nr. 1			0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
2. Mål vedrørende tidlig indgriben												
– at give tilsynsmyndighederne bedre												

⁵² Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

Der angives mål og resultater ↓			År 2012		År 2013		År 2014		År 2015		I ALT	
	Type ⁵²	Gnsntl. omkostninger	Resultater	Samlede omkostninger	Resultater	Samlede omkostninger	Resultat- er	Samlede omkostninger	Resultater	Samlede omkostninger	Resultater	Samlede omkostninger
muligheder for tidlig indgriben												
Antal tekniske standarder og retningslinjer	numerisk		0	0	0	0	1	47	0	0	1	47
Subtotal for specifikt mål nr. 2				0		0	1	47	0	0	1	47
3. Mål vedrørende bankafvikling												
– at sikre, at banker afvikles rettidigt og på solid måde												
– at give retssikkerhed i forbindelse med bankafvikling												
Antal tekniske standarder og retningslinjer	numerisk		0	0	0	0	10	470	4	799	14	1,269
Subtotal for specifikt mål nr. 3				0	0	0	10	470	4	799	14	1,269
4. Krisestyring på tværs af grænserne: - at fremme et effektivt samarbejde mellem myndighederne ved afvikling på tværs af grænserne												
Antal tekniske standarder og retningslinjer			0	0	0	0	1	47	0	0	1	47

Der angives mål og resultater ↓			År 2012		År 2013		År 2014		År 2015		I ALT	
	Type ⁵²	Gnsntl. omkostninger	Resultater	Samlede omkostninger	Resultater	Samlede omkostninger	Resultat- er	Samlede omkostninger	Resultater	Samlede omkostninger	Resultater	Samlede omkostninger
Subtotal for specifikt mål nr. 4			0	0	0	0	1	47	0	0	1	47
OMKOSTNINGER I ALT⁵³				0		0	23	1,081	5	999	28	2,080

3.3. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

Ikke relevant

- Nye budgetposter, som der er søgt om

Ikke relevant

Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.3.1.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

⁵³ Bevillingerne til de forskellige mål omfatter også generalomkostninger, der er proportionelle med de direkte omkostninger til menneskelige ressourcer.

3.3.1.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Bemærkninger:

Det vil ikke som følge af forslaget være påkrævet med yderligere administrative og menneskelige ressourcer i GD MARKT.

3.3.2. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme
- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres⁵⁴.

3.3.3. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- Forslaget indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2013	År 2014	År 2015			I alt
--	------------	------------	------------	--	--	-------

⁵⁴ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

<i>Bidrag fra medlemsstaterne (60 % af de samlede omkostninger)</i>	0	1,620	1,498						3,119
---	---	-------	-------	--	--	--	--	--	-------

3.4. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

Bilag til finansieringsoversigten for forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF, 82/891/EF, 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF og 2011/35/EF og af forordning (EU) nr. 1093/2010

Der er foretaget skøn over omkostningerne i forbindelse med opgaver, der skal udføres af EBA for så vidt angår udgifter til personale (afsnit 1) og for afsnit 2.

Med hensyn til tidsplanen for forslaget antages det, at direktivet vil træde i kraft mellem juni og december 2013. EBA udarbejder udkast til tekniske standarder 12 måneder efter ikrafttrædelsen, og det forventes derfor, at arbejdet kan begynde allerede i januar 2014. Der skønnes at være behov for yderligere personale til de **23 tekniske standarder og 5 retningslinjer**, herunder dertil knyttede tiltag vedrørende anerkendelse af tredjelands afviklingsprocedurer, indgåelse af ikke-bindende rammeaftaler med tredjelande samt til løbende overvågning, deltagelse i kollegier og bindende mægling i EBA-regi. Kommissionens forslag omfatter bl.a. langsigtede opgaver for EBA, der gør det nødvendigt at oprette 5 yderligere stillinger (midlertidigt ansatte) fra og med 2014. Herudover vil der være behov for 11 udstationerede nationale eksperter til at udføre midlertidige opgaver, men kun i 2014 og 2015.

Andre antagelser:

- Lønjusteringskoefficienten for London er 1,28.
- På grund af de tekniske standarders og retningslinjernes komplekse karakter og på grund af arbejdsbyrden som forklaret ovenfor antages det, at hver teknisk standard/retningslinje i gennemsnit vil kræve 1,15 mandår. 23 tekniske standarder og 5 retningslinjer vil således kræve 32 mandår for 2014 og 2015.
- Uddannelsesomkostninger anslået til 1 000 EUR pr. fuldtidsækvivalent pr. år.
- Tjenesterejseudgifter på 10 000 EUR baseret på budgetudkastet for 2012 for tjenesterejser pr. ansat.
- Omkostninger i forbindelse med ansættelse (rejse, hotel, lægeundersøgelse, bosættelse og andre ydelser, flytning osv.) på 12 700 EUR baseret på budgetudkastet for 2012 for ansættelse pr. person.

Metoden til beregning af stigningen i budgetbehovet for de næste tre år fremgår af nedenstående tabel.

Udgiftstype	Beregning	Beløb (mio. EUR)			
		2013	2014	2015	I alt
Afsnit 1: Personaleudgifter					
<i>11 Løn og godtgørelser</i>					
- heraf til midlertidigt ansatte	=5*127*1,28	0	813	813	1,626
- heraf til udstationerede nationale eksperter	=11*73*1,28	0	1,028	1,028	2,056
- heraf til kontraktansatte		0	0	0	0
<i>12 Udgifter i forbindelse med ansættelse</i>	=16*12,7	0	203	0	203
<i>13 Tjenesterejseudgifter</i>	=16*10	0	160	160	320
<i>15 Uddannelse</i>	=16*1	0	16	16	32
Afsnit 1 i alt: Personaleudgifter		0	2,220	2,017	4,237
Afsnit 2: Udgifter til infrastruktur og drift	=16*30	0	480	480	960

Afsnit 3: Driftsudgifter		0	0	0	0
I alt		0	2,700	2,497	5,197
Heraf EU's bidrag (40 %)		0	1,080	999	2,078
Heraf medlemsstaternes bidrag (60 %)		0	1,620	1,498	3,119

Nedenstående tabel viser den foreslåede stillingsfortegnelse for de fire stillinger som midlertidig ansat:

Ansættelsesgruppe og grad	Midlertidige stillinger
AD 8	1
AD 7	1
AD 6	1
AD 5	2
AD i alt	5